



Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2016/776 z dnia 29 kwietnia 2016 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a rządem Wysp Cooka i Protokołu wykonawczego do tej umowy 1
- Umowa o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a rządem Wysp Cooka 3
- ★ Umowa w formie wymiany not dyplomatycznych z Japonią, zgodnie z art. 15 ust. 3 lit. b) umowy w sprawie wzajemnego uznawania, w celu zmiany części B Załącznika sektorowego w sprawie dobrej praktyki wytwarzania (GMP) w zakresie produktów leczniczych 34

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) 2016/777 z dnia 29 kwietnia 2016 r. w sprawie podziału uprawnień do połowów na mocy Protokołu wykonawczego do Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a rządem Wysp Cooka 39
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/778 z dnia 2 lutego 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do okoliczności i warunków, w jakich zapłata nadzwyczajnych składek *ex post* może zostać częściowo lub całkowicie odroczone, oraz w zakresie kryteriów służących określeniu działań, usług i operacji w odniesieniu do funkcji krytycznych oraz określeniu linii biznesowych wraz z powiązanymi usługami w odniesieniu do głównych linii biznesowych⁽¹⁾ 41
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/779 z dnia 18 maja 2016 r. ustanawiające jednolite zasady dotyczące procedur ustalania, czy dany wyrób tytoniowy ma aromat charakterystyczny⁽¹⁾ 48

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/780 z dnia 19 maja 2016 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 329/2007 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej** 55
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/781 z dnia 19 maja 2016 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 61
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/782 z dnia 19 maja 2016 r. ustalające współczynnik przydziału, jaki należy stosować do ilości objętych wnioskami o pozwolenia na przywóz złożonymi w dniach od 1 do 7 maja 2016 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 891/2009 w sektorze cukru, oraz zawieszające możliwość składania wniosków o takie pozwolenia 63

DECYZJE

- ★ **Decyzja Rady (UE) 2016/783 z dnia 12 maja 2016 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zmiany Protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami (linia budżetowa 12 02 01)** 66
- ★ **Decyzja Rady (UE) 2016/784 z dnia 12 maja 2016 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zmiany Protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami (linia budżetowa 04 03 01 03)** 70
- ★ **Decyzja Rady (WPZiB) 2016/785 z dnia 19 maja 2016 r. zmieniająca decyzję 2013/183/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej** 73
- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/786 z dnia 18 maja 2016 r. określająca procedury dotyczące ustanowienia i działania niezależnego panelu doradczego wspierającego państwa członkowskie i Komisję przy ustalaniu, czy wyroby tytoniowe mają aromat charakterystyczny (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 2921)⁽¹⁾** 79
- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/787 z dnia 18 maja 2016 r. ustanawiająca wykaz priorytetowy podlegających zwiększonym obowiązkom sprawozdawczym dodatków zawartych w papierosach i tytoniu do samodzielnego skręcania papierosów (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 2923)⁽¹⁾** 88

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2016/776

z dnia 29 kwietnia 2016 r.

w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a rządem Wysp Cooka i Protokołu wykonawczego do tej umowy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43, w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia i rząd Wysp Cooka wynegocjowali Umowę o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów (zwaną dalej „Umową”) oraz Protokół wykonawczy do tej umowy (zwany dalej „Protokołem”), przyznające statkom unijnym uprawnienia do połowów na wodach objętych zwierzchnictwem lub jurysdykcją Wysp Cooka w zakresie rybołówstwa.
- (2) Na zakończenie tych negocjacji Umowę i Protokół parafowano w dniu 21 października 2015 r.
- (3) W art. 16 Umowy i w art. 12 Protokołu przewidziano tymczasowe stosowanie Umowy i Protokołu począwszy od daty ich podpisania.
- (4) Umowa i Protokół powinny zostać podpisane i stosowane tymczasowo w oczekiwaniu na zakończenie procedur niezbędnych dla ich zawarcia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania w imieniu Unii Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a rządem Wysp Cooka oraz Protokołu wykonawczego do tej umowy, z zastrzeżeniem ich zawarcia.

Tekst Umowy i Protokołu są dołączone do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Umowy i Protokołu w imieniu Unii.

Artykuł 3

Umowę stosuje się tymczasowo od dnia jej podpisania w oczekiwaniu na zakończenie procedur niezbędnych do jej zawarcia ⁽¹⁾.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 kwietnia 2016 r.

W imieniu Rady
A.G. KOENDERS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Data rozpoczęcia tymczasowego stosowania Umowy oraz Protokołu zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

**UMOWA O PARTNERSTWIE W SPRAWIE ZRÓWNOWAŻONYCH POŁOWÓW
między Unią Europejską a rządem Wysp Cooka**

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią”, oraz

Rząd Wysp Cooka, zwany dalej „Wyspami Cooka”,

obie zwane dalej „Stronami”,

UWZGLĘDNIAJĄC ścisłą współpracę między Unią a Wyspami Cooka, w szczególności w kontekście umowy z Kotonu, oraz wspólne pragnienie dalszego wzmocnienia tych stosunków,

UWZGLĘDNIAJĄC pragnienie Stron wspierania zrównoważonej eksploatacji zasobów rybnych w drodze współpracy,

BIORĄC POD UWAGĘ ODPOWIEDNIE POSTANOWIENIA Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 roku (UNCLOS) i Porozumienia w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi oraz zasobami rybnymi masowo migrującymi,

UZNAJĄC, że Wyspy Cooka wykonują władzę suwerenną lub jurysdykcję w strefie rozciągającej się do 200 mil morskich, licząc od linii podstawowej zgodnie z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza,

ZDECYDOWANE stosować decyzje i zalecenia wydane przez odnośne organizacje regionalne ds. zarządzania rybołówstwem, których Strony są członkami,

MAJĄC ŚWIADOMOŚĆ znaczenia zasad ustanowionych w kodeksie postępowania odpowiedzialnego rybołówstwa przyjętym na konferencji Organizacji ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) w 1995 r.,

ZDECYDOWANE współpracować we wspólnym interesie na rzecz wprowadzenia odpowiedzialnego rybołówstwa w celu zapewnienia długotrwałej ochrony i zrównoważonego wykorzystywania żywych zasobów morza,

PRZEKONANE, że taka współpraca musi przyjąć formę inicjatyw i środków, które podejmowane wspólnie lub niezależnie przez każdą ze Stron będą się wzajemnie uzupełniać, będą spójne z polityką i zagwarantują synergię podejmowanych działań,

ZAMIERZAJĄC, do celów takiej współpracy, rozpocząć dialog w celu wdrożenia polityki rybołówstwa Wysp Cooka za pomocą zaangażowania podmiotów społeczeństwa obywatelskiego,

PRAGNĄC ustanowić zasady i warunki regulujące działalność połowową statków unijnych w wodach Wysp Cooka oraz wsparcie Unii dla odpowiedzialnego rybołówstwa na tych wodach,

ZDECYDOWANE nawiązać ściślejszą współpracę gospodarczą w zakresie rybołówstwa i działań pokrewnych poprzez propagowanie współpracy między przedsiębiorstwami obu Stron,

NINIEJSZYM UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Definicje

Na użytek niniejszej Umowy:

- a) „władze Wysp Cooka” oznaczają Ministerstwo Zasobów Morskich Wysp Cooka;
- b) „organ Unii” oznacza Komisję Europejską;

- c) „połów” oznacza (i) poszukiwanie, poławianie, wybieranie lub pozyskiwanie ryb; (ii) zamierzone poszukiwanie, poławianie, wybieranie lub pozyskiwanie ryb; (iii) udział w przedsięwzięciach, co do których można zasadnie zakładać, że mają na celu lokalizację, poławianie, wybieranie lub pozyskiwanie ryb; (iv) rozmieszczanie, poszukiwanie lub odzyskiwanie wszelkich rybackich urządzeń zbierających lub powiązanego sprzętu, w tym radiopław; (v) wszelkie działania na morzu służące wspieraniu lub przygotowaniu wszelkiego rodzaju działalności opisanej w niniejszym punkcie; lub (vi) użycie statku powietrznego w odniesieniu do działania określonego w niniejszym punkcie;
- d) „statek rybacki” oznacza każdą łódź, statek lub inną jednostkę, która jest wykorzystywana do połowów, wyposażona w celu takiego wykorzystania lub należy do rodzaju jednostek zwykle używanych do połowów przemysłowych lub wykonywania powiązanych czynności;
- e) „statek unijny” oznacza statek rybacki pływający pod banderą państwa członkowskiego Unii i zarejestrowany w Unii;
- f) „wody połowowe Wysp Cooka” oznaczają wody, nad którymi Wyspy Cooka mają suwerenne prawa lub sprawują jurysdykcję w zakresie rybołówstwa;
- g) „obszary połowowe Wysp Cooka” część wód połowowych Wysp Cooka, w której Wyspy Cooka zezwalają statkom unijnym na prowadzenie działalności połowowej, jak określono w protokole do niniejszej umowy i załączniku;
- h) „właściciel statku” oznacza osobę prawnie odpowiedzialną za statek rybacki, zarządzającą nim i kontrolującą go;
- i) „nadzwyczajne okoliczności” oznaczają okoliczności inne niż przyczyny naturalne, wymykające się spod racjonalnej kontroli jednej ze Stron i uniemożliwiające prowadzenie działalności połowowej w obszarach połowowych Wysp Cooka.

Artykuł 2

Zakres

Niniejsza umowa określa zasady, przepisy i procedury regulujące:

- a) warunki, na których statki unijne mogą podejmować działalność połowową w obszarach połowowych Wysp Cooka;
- b) gospodarczą, finansową, techniczną i naukową współpracę w dziedzinie rybołówstwa, mającą na celu wspieranie odpowiedzialnego rybołówstwa w wodach połowowych Wysp Cooka w celu zagwarantowania ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybnych oraz rozwój sektora gospodarki rybnej na wyspach Cooka;
- c) współpracę w zakresie środków zarządzania, kontroli i nadzoru stosowanych w odniesieniu do połowów w wodach połowowych Wysp Cooka, mających gwarantować przestrzeganie wyżej wymienionych przepisów i warunków oraz skuteczność środków gwarantujących ochronę stad ryb i zarządzanie działalnością połowową, w szczególności zwalczanie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów.

Artykuł 3

Zasady i cele związane z wprowadzeniem w życie niniejszej umowy

1. Strony niniejszym zobowiązują się do wspierania odpowiedzialnego rybołówstwa w wodach Wysp Cooka w oparciu o zasady określone w kodeksie odpowiedzialnego rybołówstwa FAO oraz zasadę niedyskryminowania żadnej z flot poławiających na tych wodach.
2. Władze Wysp Cooka zobowiązują się nie przyznawać warunków korzystniejszych niż objęte niniejszą umową innym flotom zagranicznym działającym w obszarach połowowych Wysp Cooka, których statki mają takie same cechy i które prowadzą połowy tych samych gatunków, co objęte niniejszą umową.
3. W interesie przejrzystości Wyspy Cooka zobowiązują się do publikowania wszelkich umów zezwalających obcym flotom na połowy w wodach podlegających ich jurysdykcji. Wspólny Komitet dokona przeglądu istotnych informacji dotyczących zdolności połowowej w wodach Wysp Cooka.
4. Strony zobowiązują się do stosowania niniejszej umowy zgodnie z art. 9 umowy z Kotonu, odnoszącym się do praw człowieka, zasad demokratycznych oraz państwa prawa, a także zgodnie z procedurą określoną w art. 8 i 96 tej umowy.

5. Strony zobowiązują się do zapewnienia, by postanowienia niniejszej umowy były wprowadzone w życie zgodnie z zasadami ładu gospodarczego i społecznego oraz przy poszanowaniu stanu stad ryb.
6. Deklaracja Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) dotycząca podstawowych zasad i praw w pracy jest w pełni stosowana w odniesieniu do wszystkich marynarzy zamustrowanych na statkach unijnych, w szczególności w zakresie wolności zrzeszania się pracowników i negocjacji zbiorowych oraz niedyskryminacji w zakresie zatrudnienia i pracy.
7. Strony prowadzą wzajemne konsultacje przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji mogącej wpływać na działalność statków unijnych zgodnie z niniejszą umową.

Artykuł 4

Dostęp statków unijnych do obszarów połowowych Wysp Cooka

1. Statki unijne mogą dokonywać połowów w obszarach połowowych Wysp Cooka, jedynie jeżeli posiadają upoważnienie do połowów wydane na mocy niniejszej umowy. Zakazuje się prowadzenia jakiegokolwiek działalności połowowej wykraczającej poza zakres niniejszej umowy.
2. Władze Wysp Cooka nie wydają upoważnień do połowów statkom unijnym innym niż objęte niniejszą umową. Wydanie statkom unijnym jakiegokolwiek upoważnienia do połowów poza zakresem niniejszej umowy, w szczególności w formie prywatnych licencji, jest zakazane.
3. Procedura otrzymywania upoważnienia do połowów przez statek, obowiązujące opłaty i metoda płatności, którą powinien stosować właściciel statku, są określone w załączniku do Protokołu.

Artykuł 5

Rekompensata finansowa

1. Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w Protokole i załącznikach do niniejszej umowy Unia przekazuje rekompensatę finansową na rzecz Wysp Cooka:
 - a) na pokrycie części kosztów dostępu statków unijnych do obszarów połowowych Wysp Cooka, niezależnie od kosztów dostępu ponoszonych przez właścicieli statków; oraz
 - b) w celu wzmocnienia za pomocą wsparcia sektorowego zdolności Wysp Cooka do opracowania polityki zrównoważonego rybołówstwa.
2. Rekompensata finansowa na rzecz wsparcia sektorowego, o którym mowa w ust. 1 lit. b), powinien być:
 - a) oddzielony od płatności dotyczących dostępu, o których mowa w ust. 1 lit. a);
 - b) określony i uwarunkowany osiągnięciem celów wsparcia sektorowego Wysp Cooka zgodnie z Protokołem oraz rocznym i wieloletnim planem jego stosowania.
3. Przyznaną przez Unię rekompensatę finansową wypłaca się każdego roku zgodnie z zasadami określonymi w Protokole.
 - a) wysokość rekompensaty finansowej, o której mowa w ust. 1 lit. a), może zostać zmieniona przez Wspólny Komitet w zakresie:
 - 1) zmniejszenia w celach związanych z zarządzaniem odnośnymi zasobami ryb uprawnień do połowów przyznanym statkom unijnym, w przypadku gdy z najlepszych dostępnych opinii naukowych wynika, że takie ograniczenie jest niezbędne do ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów; lub
 - 2) zwiększenia uprawnień do połowów przyznanym statkom unijnym, jeżeli z najlepszych dostępnych opinii naukowych wynika, że stan zasobów na to pozwala;

- b) wysokość rekompensaty finansowej, o której mowa w ust. 1 lit. b), może zostać zmieniona w wyniku ponownej oceny warunków wsparcia finansowego na rzecz wdrażania sektorowej polityki rybołówstwa na Wyspach Cooka, jeżeli uzasadniają to konkretne wyniki rocznych i wieloletnich programów dostrzeżone przez Wspólny Komitet;
- c) rekompensata finansowa może zostać zawieszona w wyniku zastosowania art. 13 lub 14.

Artykuł 6

Wspólny Komitet

1. Powołuje się Wspólny Komitet złożony z przedstawicieli Unii i Wysp Cooka. Jest on odpowiedzialny za monitorowanie stosowania niniejszej umowy i może przyjmować zmiany do Protokołu oraz załącznika i dodatków do niego.
2. Monitorująca rola Wspólnego Komitetu polega w szczególności na:
 - a) monitorowaniu wykonania, interpretacji i stosowania niniejszej umowy, a w szczególności określaniu rocznego i wieloletniego planu, o którym mowa w art. 5 ust. 2, oraz ocenie jego realizacji;
 - b) zapewnianiu koniecznej współpracy w sprawach leżących we wspólnym interesie Stron w zakresie rybołówstwa;
 - c) działaniu w charakterze forum w celu polubownego rozstrzygnięcia sporów związanych z interpretacją lub stosowaniem niniejszej umowy.
3. Rola decyzyjna Wspólnego Komitetu obejmuje zatwierdzanie zmian do Protokołu, załączników i dodatków do niniejszej umowy w zakresie:
 - a) przeglądu uprawnień do połowów i w konsekwencji związanej z nimi rekompensaty finansowej;
 - b) procedury wsparcia sektorowego;
 - c) warunków technicznych oraz sposobów prowadzenia przez statki unijne działalności połowowej.
4. Wspólny komitet sprawuje swoje funkcje zgodnie z celami niniejszej umowy oraz stosownymi przepisami przyjętymi przez właściwe regionalne organizacje ds. rybołówstwa, a także z uwzględnieniem wyników konsultacji naukowych, o których mowa w art. 8.
5. Wspólny Komitet odbywa posiedzenie przynajmniej raz w roku, naprzemiennie na Wyspach Cooka i w Unii Europejskiej, lub w innym miejscu ustalonym przez Strony, a przewodniczy mu Strona będąca gospodarzem spotkania. Na wniosek jednej ze Stron Komitet zbiera się na posiedzeniu specjalnym. Decyzje podejmowane są w drodze konsensusu i ujmowane w zatwierdzonym załączniku do protokołu posiedzenia. Wchodzą one w życie z dniem, w którym Strony powiadomią się wzajemnie o zakończeniu procedur niezbędnych do ich przyjęcia.
6. Wspólny Komitet może uchwalić swój regulamin.

Artykuł 7

Wspieranie współpracy między podmiotami gospodarczymi i społeczeństwa obywatelskiego

1. Strony wspierają współpracę gospodarczą, naukową i techniczną w sektorze gospodarki rybnej i w sektorach pokrewnych. W szczególności konsultują się one w celu ułatwienia i wspierania różnych działań, które mogą być podejmowane w tym zakresie.
2. Strony zobowiązują się do propagowania wymiany informacji w zakresie technik i narzędzi połowowych, metod konserwowania i przemysłowego przetwarzania produktów rybołówstwa.

3. Strony starają się, w stosownych przypadkach, stworzyć warunki korzystne do propagowania technicznych, gospodarczych i handlowych więzi pomiędzy przedsiębiorstwami, zachęcając do tworzenia otoczenia sprzyjającego rozwojowi przedsiębiorczości i inwestycji.

4. Strony zachęcają, w stosownych przypadkach, do zakładania wspólnych przedsiębiorstw w ich wspólnym interesie, zgodnie z obowiązującymi przepisami Wysp Cooka i obowiązującymi przepisami unijnymi.

Artykuł 8

Współpraca naukowa

1. W okresie obowiązywania niniejszej umowy Unia i Wyspy Cooka dążą do współpracy w zakresie monitorowania stanu zasobów w wodach Wysp Cooka.

2. Strony zobowiązują się, w razie potrzeby, do wzajemnych konsultacji, za pośrednictwem wspólnej naukowej grupy roboczej lub w ramach zainteresowanych organizacji regionalnych i międzynarodowych, w celu wzmocnienia zarządzania żywymi zasobami morza na zachodnim i środkowym Pacyfiku i ich ochrony oraz w celu współpracy w zakresie odpowiednich badań naukowych.

Artykuł 9

Współpraca w dziedzinie monitorowania, kontroli i nadzoru oraz zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów

Strony zobowiązują się do współpracy w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów w celu prowadzenia odpowiedzialnego i zrównoważonego rybołówstwa.

Artykuł 10

Zakres stosowania

Niniejszą umowę stosuje się z jednej strony do terytoriów, na których obowiązuje Traktat o Unii Europejskiej, zgodnie z warunkami określonymi w tym traktacie, a z drugiej strony do Wysp Cooka.

Artykuł 11

Prawo właściwe

1. Statki unijne prowadzące działania w obszarach połowowych Wysp Cooka muszą spełniać wymogi mających zastosowanie przepisów ustawowych i wykonawczych Wysp Cooka, chyba że w Umowie przewidziano inaczej. Wyspy Cooka dostarczą organowi Unii swoje obowiązujące ustawy i przepisy.

2. Wyspy Cooka zobowiązują się do podjęcia wszelkich odpowiednich kroków w celu zapewnienia skutecznego stosowania postanowień niniejszej umowy dotyczących monitorowania i kontroli połowów oraz nadzoru nad nimi. Statki unijne mają obowiązek współpracy z władzami Wysp Cooka odpowiedzialnymi za prowadzenie takiego monitorowania oraz sprawowanie kontroli i nadzoru.

3. Unia zobowiązuje się do podjęcia wszelkich odpowiednich kroków w celu zapewnienia przestrzegania przez jej statki postanowień niniejszej umowy oraz przepisów dotyczących połowów w wodach połowowych Wysp Cooka.

4. Strony prowadzą wzajemne konsultacje przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji mogącej wpływać na działalność statków unijnych zgodnie z niniejszą umową. Strony informują się wzajemnie o wszelkich zmianach swojej polityki rybołówstwa i przepisów, mogących mieć wpływ na działalność statków unijnych zgodnie z niniejszą umową. Wszelkie zmiany do przepisów lub nowe przepisy wprowadzone przez Wyspy Cooka, mające wpływ na działalność statków unijnych, są wykonalne w odniesieniu do statków unijnych od 60. dnia od daty otrzymania przez organ Unii powiadomienia przez Wyspy Cooka.

Artykuł 12

Okres obowiązywania

Niniejsza umowa obowiązuje przez osiem lat, począwszy od daty rozpoczęcia jej tymczasowego stosowania. Jeżeli żadna ze Stron nie wypowie umowy zgodnie z jej art. 14, jest ona przedłużana automatycznie na kolejne ośmioletnie okresy.

Artykuł 13

Zawieszenie stosowania

1. Stosowanie niniejszej umowy może zostać zawieszona na wniosek każdej ze Stron w przypadku:
 - a) nadzwyczajnych okoliczności, które uniemożliwiają prowadzenie działalności połowowej w obszarach połowowych Wysp Cooka; lub
 - b) sporu między Stronami dotyczącego interpretacji postanowień niniejszej umowy lub jej wykonania; lub
 - c) naruszenia umowy przez jedną ze Stron, w szczególności art. 3 ust. 4 dotyczącego przestrzegania praw człowieka; lub
 - d) istotnej zmiany wytycznych politycznych, które doprowadziły do zawarcia niniejszej umowy, powodującej wniosek jednej ze Stron o dokonanie w niej zmian.
2. O zawieszeniu stosowania niniejszej umowy powiadamia się drugą Stronę na piśmie. Zawieszenie staje się skuteczne po trzech miesiącach od otrzymania powiadomienia. Wysłanie odnośnego powiadomienia zapoczątkowuje konsultacje między Stronami w celu polubownego rozwiązania sporu w ciągu trzech miesięcy.
3. Jeżeli różnice nie zostaną rozstrzygnięte polubownie i stosuje się zawieszenie, Strony nadal prowadzą konsultacje w celu znalezienia rozwiązania sporu. W przypadku znalezienia takiego rozwiązania wznowia się stosowanie niniejszej umowy, a kwotę rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 5, zmniejsza się proporcjonalnie i *pro rata temporis*, odpowiednio do czasu trwania zawieszenia stosowania Umowy, chyba że Strony postanowią inaczej.

Artykuł 14

Wypowiedzenie umowy

1. Stosowanie niniejszej umowy może zostać wypowiedziane przez każdą ze Stron zwłaszcza w przypadku:
 - a) nadzwyczajnych okoliczności;
 - b) degradacji zasobów objętych umową;
 - c) zmniejszonego poziomu wykorzystania uprawnień do połowów przyznanym statkom unijnym;
 - d) naruszenia zobowiązań podjętych przez Strony w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów.
2. Strona zainteresowana powiadamia drugą Stronę o wypowiedzeniu niniejszej umowy na piśmie. Wypowiedzenie wchodzi w życie sześć miesięcy po otrzymaniu powiadomienia, chyba że Strony wspólnie postanowią przedłużyć ten okres.
3. Od momentu powiadomienia o wypowiedzeniu Strony prowadzą konsultacje w celu wypracowania w terminie sześciu miesięcy polubownego rozwiązania sporu.
4. Płatność rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 5, za rok, w którym wypowiedzenie umowy wchodzi w życie, ulega zmniejszeniu proporcjonalnie i *pro rata temporis*.

*Artykuł 15***Protokół i załącznik**

Protokół, załącznik oraz dodatki do niego stanowią integralną część niniejszej umowy.

*Artykuł 16***Tymczasowe stosowanie**

Podpisanie niniejszej umowy przez Strony prowadzi do tymczasowego jej stosowania przed jej wejściem w życie.

*Artykuł 17***Wejście w życie**

Niniejsza umowa jest sporządzona w dwóch egzemplarzach w języku angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, a każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny.

Niniejsza umowa wchodzi w życie, gdy Strony powiadomią się wzajemnie o zakończeniu procedur niezbędnych do tego celu.

PROTOKÓŁ**Wykonawczy do Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a rządem Wysp Cooka***Artykuł 1***Okres stosowania i uprawnienia do połowów**

1. Przez okres czterech lat od dnia rozpoczynającego okres tymczasowego stosowania obowiązują uprawnienia do połowów, przyznane na mocy art. 4 Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów (zwanej dalej „Umową”) dla:

czterech (4) sejnerów tuńczykowych do połowów gatunków daleko migrujących wymienionych w załączniku 1 do Konwencji Narodów Zjednoczonych z 1982 r. o prawie morza.

2. Ust. 1 stosuje się z zastrzeżeniem art. 5 i 6 niniejszego protokołu.

3. Zgodnie z art. 4 Umowy statki unijne mogą podejmować działalność połowową w obszarach połowowych Wysp Cooka, jedynie jeśli posiadają upoważnienie do połowów wydane na mocy niniejszego protokołu, zgodnie z załącznikiem.

*Artykuł 2***Rekompensata finansowa – zasady płatności**

1. Na okres, o którym mowa w art. 1, łączna kwota rekompensaty finansowej określonej w art. 5 Umowy wynosi dwa miliony osiemset siedemdziesiąt tysięcy EUR (2 870 000) na cały okres obowiązywania niniejszego protokołu.

2. Łącznie rekompensata finansowa obejmuje dwa rozdzielne składniki:

a) roczną kwotę z tytułu dostępu do obszarów połowowych Wysp Cooka w wysokości trzystu osiemdziesięciu pięciu tysięcy EUR (385 000) w pierwszym i drugim roku oraz w wysokości trzystu pięćdziesięciu tysięcy EUR (350 000) w trzecim i czwartym roku, stanowiącą równoważność pojemności referencyjnej 7 000 ton rocznie, oraz

b) odrębną roczną kwotę trzystu pięćdziesięciu tysięcy EUR (350 000) na wsparcie i realizację sektorowej polityki rybołówstwa Wysp Cooka.

3. Ustęp 1 stosuje się z zastrzeżeniem postanowień art. 3, 5 i 6 niniejszego protokołu.

4. Unia wypłaci kwoty ustalone w ust. 2 lit. a) nie później niż dziewięćdziesiąt (90) dni po dacie rozpoczęcia tymczasowego stosowania w odniesieniu do pierwszego roku, a w latach następnych – najpóźniej w dniu rocznicy wejścia w życie tymczasowego stosowania niniejszego protokołu.

5. Władze Wysp Cooka monitorują przebieg połowów prowadzonych przez statki unijne w celu zagwarantowania odpowiedniego zarządzania uprawnieniami do połowów dostępnymi dla Unii, biorąc pod uwagę stan zasobów oraz odpowiednie środki ochrony i zarządzania.

a) Wyspy Cooka powiadamiają organ Unii, jeżeli całkowita wielkość połowów statków unijnych w obszarach połowowych Wysp Cooka osiągnie 80 % pojemności referencyjnej. Po otrzymaniu takiego powiadomienia organ Unii niezwłocznie powiadamia państwa członkowskie.

b) W przypadku gdy poziom 80 % pojemności referencyjnej został osiągnięty, Wyspy Cooka monitorują codziennie poziom połowu przez statki unijne oraz informują niezwłocznie organ Unii o osiągnięciu pojemności referencyjnej. Organ Unii również niezwłocznie informuje państwa członkowskie o otrzymaniu powiadomienia od Wysp Cooka.

- c) Jeżeli wielkość połowów statków unijnych osiągnie 80 % pojemności referencyjnej, Strony niezwłocznie konsultują się ze sobą i dokonują analizy związku między połowami przez statki unijne a limitami połowowymi określonymi w przepisach krajowych Wysp Cooka w celu zapewnienia przestrzegania tych przepisów. W ramach tych konsultacji Wspólny Komitet może wyrazić zgodę na poławianie dodatkowych ilości przez statki unijne.
- d) Od daty powiadomienia Unii przez Wyspy Cooka o osiągnięciu poziomu pojemności referencyjnej stawka jednostkowa płacona przez właścicieli statków za połowy przekraczające pojemność referencyjną siedmiu tysięcy (7 000) ton zwiększa się o 80 % jednostkowej stawki rocznej za dany rok do końca okresu ważności rocznego upoważnienia do połowów. Wysokość udziału Unii pozostaje niezmienną. Łączna roczna kwota wpłacana przez Unię Europejską nie może przekroczyć dwukrotności kwoty wskazanej w art. 2 ust. 2 lit. a). Jeżeli wielkość połowów dokonanych przez statki unijne przekracza ilość odpowiadającą dwukrotności całkowitej rocznej kwoty płatności przez Unię, kwota należna za ilość przekraczającą ten limit zostanie wpłacona w roku następnym.
6. Sposób wykorzystania rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. a), podlega wyłącznej kompetencji władz Wysp Cooka.

7. Każdy składnik rekompensaty finansowej, o którym mowa w ust. 2, jest wpłacany na wyznaczony rachunek rządowy na Wyspach Cooka. Rekompensata finansowa, o której mowa w ust. 2 lit. b), jest udostępniana właściwemu podmiotowi wdrażającemu wsparcie sektorowe w dziedzinie rybołówstwa. Władze Wysp Cooka dostarczają w odpowiednim czasie organowi Unii dane rachunku bankowego i informacje dotyczące odnośnych linii krajowej ustawy budżetowej. Dane dotyczące rachunku bankowego muszą zawierać co najmniej: nazwę podmiotu-beneficjenta, nazwę posiadacza rachunku bankowego oraz adres posiadacza rachunku; nazwę banku; kod SWIFT; numer IBAN.

Artykuł 3

Wsparcie sektorowe

1. Nie później niż w terminie 120 dni od rozpoczęcia tymczasowego stosowania niniejszego protokołu Wspólny Komitet przyjmuje wieloletni program sektorowy oraz szczegółowe zasady jego realizacji, obejmujące w szczególności:
- a) roczne i wieloletnie wytyczne dotyczące wykorzystania części rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. b);
- b) cele do osiągnięcia stopniowo w skali rocznej i wieloletniej, prowadzące do ustanowienia ram zarządzania, z uwzględnieniem rozwoju i utrzymania niezbędnych instytucji naukowych i badawczych, propagowania konsultacji z grupami interesów, zwiększenia potencjału w zakresie monitorowania, kontroli i nadzoru oraz innych elementów budowania potencjału, aby pomóc Wyspom Cooka w dalszym umacnianiu działań w ramach krajowej polityki zrównoważonego rybołówstwa. Cele uwzględniają priorytety określone przez Wyspy Cooka w krajowych politykach związanych ze wspieraniem lub mających wpływ na wspieranie odpowiedzialnego i zrównoważonego rybołówstwa, w tym morskich obszarów chronionych;
- c) kryteria i procedury, w tym w razie konieczności wskaźniki budżetowe i finansowe, które należy stosować do oceny corocznie uzyskanych wyników.
2. Wszelkie proponowane zmiany wieloletniego programu sektorowego muszą zostać zatwierdzone przez Wspólny Komitet.
3. Jeżeli jedna ze Stron wnosi o zwołanie nadzwyczajnego posiedzenia Wspólnego Komitetu, przesyła ona pisemny wniosek co najmniej 14 dni przed proponowanym terminem posiedzenia.
4. Każdego roku w ramach Wspólnego Komitetu Strony będą oceniać osiągnięcie konkretnych wyników w realizacji uzgodnionego wieloletniego programu sektorowego.
- a) Wyspy Cooka przedstawiają każdego roku sprawozdanie z postępów w zakresie realizowanych działań oraz wyników osiągniętych dzięki wparciu sektorowemu, które to sprawozdanie jest badane przez Wspólny Komitet. Przed wygaśnięciem niniejszego protokołu wyspy Cooka opracują również sprawozdanie końcowe. W razie konieczności Strony mogą kontynuować monitorowanie wdrażania wsparcia sektorowego po wygaśnięciu protokołu.

- b) Odrębna kwota rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. b), jest płatna w ratach. Rata za pierwszy rok obowiązywania niniejszego protokołu jest płatna na podstawie potrzeb określonych jako część uzgodnionych programów. Raty za kolejne lata stosowania protokołu są płatne na podstawie potrzeb określonych jako część uzgodnionych programów oraz w oparciu o analizę uzyskanych wyników w zakresie wsparcia sektorowego. Płatność rat musi nastąpić nie później niż 45 dni po podjęciu decyzji przez Wspólny Komitet.
5. Unia zastrzega sobie prawo do korekty lub zawieszenia w części bądź w całości płatności odrębnej rekompensaty finansowej określonej w art. 2 ust. 2 lit. b):
- a) jeżeli z oceny dokonanej przez Wspólny Komitet wynika, że uzyskane wyniki nie są zgodne z programami;
- b) jeżeli przedmiotowa rekompensata finansowa nie jest wykorzystywana w sposób określony przez Wspólny Komitet.
6. Płatność rekompensaty finansowej wznawia się po przeprowadzeniu przez Strony konsultacji i osiągnięciu porozumienia na forum Wspólnego Komitetu, gdy jest to uzasadnione w świetle uzyskanych wyników realizacji uzgodnionych programów, o których mowa w ust. 1. Płatność odrębnej rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. b), nie może jednak nastąpić w terminie przekraczającym okres sześciu (6) miesięcy po wygaśnięciu ważności Protokołu.
7. Co roku Wyspy Cooka mogą w razie potrzeby podjąć decyzję o przeznaczeniu dodatkowej kwoty na rekompensatę finansową, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. b), z kwoty, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. a), w celu wprowadzenia w życie programu wieloletniego. O przeznaczeniu takiej kwoty informuje się Unię przed upływem dwóch (2) miesięcy od rocznicy rozpoczęcia tymczasowego stosowania niniejszego protokołu.
8. Strony zobowiązują się do wyeksponowania działań realizowanych dzięki wsparciu sektorowemu.

Artykuł 4

Współpraca naukowo-badawcza w dziedzinie odpowiedzialnego rybołówstwa

1. W okresie obowiązywania niniejszego protokołu, uznając suwerenność Wysp Cooka nad ich zasobami rybnymi, Strony współpracują na rzecz monitorowania stanu zasobów rybnych w wodach połowowych Wysp Cooka.
2. Strony współpracują także, w razie potrzeby, by wymieniać istotne informacje statystyczne, biologiczne i dotyczące ochrony oraz środowiska, które mają wpływ na działalność statków unijnych w wodach połowowych Wysp Cooka, na potrzeby zarządzania i ochrony żywych zasobów morza.
3. Strony zobowiązują się do propagowania współpracy w zakresie ochrony i odpowiedzialnego zarządzania rybołówstwem w ramach Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC) oraz innych właściwych organizacji subregionalnych, regionalnych i międzynarodowych, Wspólny Komitet natomiast przyjmuje środki w celu zapewnienia zrównoważonego zarządzania zasobami rybnymi Wysp Cooka.

Artykuł 5

Zmiana uprawnień do połowów oraz przepisów technicznych przez Wspólny Komitet

1. Wspólny Komitet może dokonać ponownej oceny i podjąć decyzję o zmianie uprawnień do połowów, o których mowa w art. 1, o ile rezolucje oraz środki ochrony i zarządzania WCPFC potwierdzają, że takie dostosowanie gwarantuje zrównoważone zarządzanie zasobami tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych w zachodnim i środkowym Pacyfiku, zważywszy, że strony mają szczególnie interes w zarządzaniu stadem opastuna.
2. W takim przypadku rekompensatę finansową, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. a), należy dostosować proporcjonalnie i *pro rata temporis*. Łączna roczna kwota wypłacana przez Unię nie może jednak przekroczyć dwukrotności kwoty wskazanej w art. 2 ust. 2 lit. a).

3. W razie potrzeby Wspólny Komitet może również zbadać i dostosować w drodze wzajemnego porozumienia postanowienia techniczne niniejszego protokołu oraz załącznika.

Artykuł 6

Nowe uprawnienia do połowów i zwiady rybackie

1. W przypadku gdy statki unijne będą zainteresowane podjęciem działalności połowowej, która nie została opisana w art. 1 niniejszego Protokołu, Strony konsultują się w ramach Wspólnego Komitetu przed ewentualnym udzieleniem upoważnienia do takiej działalności, a także, w stosownych przypadkach, uzgadniają warunki takich połowów i wprowadzają odpowiednie zmiany w niniejszym protokole i w załączniku do niego.
2. Na wniosek jednej ze Stron Wspólny Komitet określa w każdym indywidualnym przypadku gatunki, warunki i inne istotne parametry.
3. Statki unijne przeprowadzają zwiady rybackie zgodnie z parametrami, które zostaną uzgodnione przez Wspólny Komitet, w tym, w stosownych przypadkach, w ramach porozumienia administracyjnego. Upoważnienia do prowadzenia zwiady rybackiego są przyznawane maksymalnie na okres 6 miesięcy, z zastrzeżeniem stanu zasobów.
4. Po stwierdzeniu przez Strony, że zwiady rybackie przyniosły pozytywne wyniki, władze Wysp Cooka przydzielają statkom unijnym przydziały proporcjonalnie do wkładu w zwiady rybackie, w ramach uprawnień do połowów nowych gatunków dla Unii, do czasu wygaśnięcia niniejszego protokołu. Rekompensata finansowa, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. a) niniejszego protokołu, ulega w związku z tym zwiększeniu. Określone w załączniku opłaty od właścicieli statków i warunki, którym oni podlegają, należy odpowiednio zmienić. Wspólny Komitet dokona odpowiednich poprawek w niniejszym protokole i w załączniku do niego.

Artykuł 7

Zawieszenie

1. Stosowanie niniejszego protokołu, w tym wypłacanie rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. a) i b), może zostać zawieszona z inicjatywy każdej ze Stron w przypadkach i na warunkach określonych w art. 13 Umowy.
2. Nie naruszając postanowień art. 3, płatność rekompensaty finansowej wznawia się z chwilą przywrócenia sytuacji sprzed wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 13 Umowy, lub osiągnięcia rozwiązania zgodnie z Umową.

Artykuł 8

Wypowiedzenie

Niniejszy protokół może zostać wypowiedziany z inicjatywy każdej ze Stron w przypadkach i na warunkach określonych w art. 14 Umowy.

Artykuł 9

Poufność

1. Wyspy Cooka zapewniają poufność i bezpieczeństwo szczególnie chronionych danych handlowych dotyczących unijnej działalności połowowej w swoich wodach połowowych w sposób nie mniej rygorystyczny niż przewidziany przez normy ustanowione przez Komisję WCPFC dla Sekretariatu WCPFC w ramach jej polityki bezpieczeństwa informacji.

2. Strony zapewnią, aby rozpowszechniane były jedynie zagregowane dane domeny publicznej dotyczące działalności połowowej prowadzonej przez statki unijne w wodach połowowych Wysp Cooka, zgodnie z zasadami i procedurami WCPFC w zakresie ochrony, udostępniania i rozpowszechniania danych zebranych przez Komisję. Dane określone w sekcji 4.1 wspomnianych przez WCPFC zasad i procedur jako nie będące danymi domeny publicznej oraz dane, które mogą być traktowane jako inne informacje poufne, mogą być wykorzystywane wyłącznie na potrzeby stosowania Umowy.

Artykuł 10

Elektroniczna wymiana danych

1. Wyspy Cooka i Unia podejmą się wprowadzenia systemów informatycznych niezbędnych do wymiany drogą elektroniczną wszystkich informacji i dokumentów związanych ze stosowaniem Umowy i Protokołu. Wersja elektroniczna dokumentu będzie uznawana za całkowicie równoważną jego wersji papierowej.

2. Każda ze Stron niezwłocznie powiadamia drugą Stronę o wszelkich zakłóceniach działania systemu informatycznego utrudniających taką wymianę. W takim przypadku informacje i dokumenty związane ze stosowaniem Umowy i Protokołu są automatycznie zastępowane ich wersją papierową zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w załączniku.

Artykuł 11

Zobowiązania po wygaśnięciu protokołu lub zakończeniu jego stosowania

W przypadku wygaśnięcia Protokołu lub zakończenia jego stosowania zgodnie z art. 14 Umowy właściciele statków unijnych, których to dotyczy, w dalszym ciągu ponoszą odpowiedzialność za każde naruszenie postanowień Umowy lub Protokołu bądź przepisów Wysp Cooka, które wystąpiło przed wygaśnięciem lub wypowiedzeniem Protokołu, a także za wszelkie opłaty licencyjne lub inne zaległe należności niezapłacone w momencie jego wygaśnięcia lub wypowiedzenia.

Artykuł 12

Tymczasowe stosowanie

Podpisanie niniejszego protokołu przez Strony prowadzi do jego tymczasowego stosowania przed jego wejściem w życie.

Artykuł 13

Wejście w życie

Niniejszy protokół wchodzi w życie, gdy Strony powiadomią się wzajemnie o zakończeniu niezbędnych do tego procedur.

ZAŁĄCZNIK

WARUNKI PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI POŁOWEJ PRZEZ STATKI UNIJNE NA MOCY PROTOKOŁU USTALAJĄCEGO UPRAWNIENIA DO POŁOWÓW I REKOMPENSATĘ FINANSOWĄ PRZEWIDZIANE W UMOWIE O PARTNERSTWIE W SPRAWIE ZRÓWNOWAŻONYCH POŁOWÓW MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ A WYSPAMI COOKA**Rozdział I***Przepisy ogólne*

Sekcja 1

Definicje

1. „Właściwy organ” oznacza:

- a) w odniesieniu do Unii Europejskiej (zwanej dalej „Unią”): Komisję Europejską;
- b) w odniesieniu do Wysp Cooka: Ministry of Marine Resources (Ministerstwo Zasobów Morza).

Dane kontaktowe właściwych organów zawarte są w dodatku 1.

2. „Upoważnienie do połowów” oznacza ważne upoważnienie lub zezwolenie na prowadzenie działalności połowowej w odniesieniu do określonych gatunków, przy wykorzystaniu określonych narzędzi połowowych, w ramach określonych obszarów połowowych zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym załączniku.
3. „Delegatura Komisji” oznacza Delegaturę Unii Europejskiej w Suva na Fidżi.
4. „Siła wyższa” oznacza utratę statku lub dłuższy okres jego unieruchomienia z powodu poważnej awarii technicznej.

Sekcja 2

Obszary połowowe

1. Statki unijne posiadające upoważnienie do połowów wydane przez Wyspy Cooka w ramach Umowy są upoważnione do prowadzenia działalności połowowej w obszarach połowowych Wysp Cooka czyli w wodach połowowych Wysp Cooka, z wyjątkiem obszarów chronionych lub obszarów objętych zakazem połowów. Współrzędne wód połowowych Wysp Cooka i obszarów chronionych lub zamkniętych obszarów połowowych są przekazywane Unii przez Wyspy Cooka przed rozpoczęciem tymczasowego stosowania umowy.
2. Wyspy Cooka powiadamiają Unię o wszelkich zmianach dotyczących wspomnianych obszarów zgodnie z postanowieniami art. 11 Umowy.

Sekcja 3

Agent okrętowy

Wszystkie unijne statki ubiegające się o upoważnienie do połowów powinny być reprezentowane przez agenta (przedsiębiorstwo lub osobę prywatną) mającego siedzibę na Wyspach Cooka i zgłoszonego w odpowiedni sposób właściwym organom Wysp Cooka.

Sekcja 4

Kwalifikujące się statki unijne

Aby statek kwalifikował się do otrzymania upoważnienia do połowów, w odniesieniu do właściciela, kapitana i samego statku nie może obowiązywać zakaz prowadzenia działalności połowowej w wodach połowowych Wysp Cooka. Ich sytuacja w stosunku do przepisów prawa Wysp Cooka musi być uregulowana, a wszelkie wcześniejsze zobowiązania wynikające z działalności połowowej prowadzonej na Wyspach Cooka w ramach umów w sprawie połowów zawartych z Unią – wypełnione. Ponadto muszą oni spełniać wymogi odpowiednich unijnych przepisów dotyczących upoważnień do połowów, figurować w rejestrze statków WCPFC oraz w rejestrze statków Agencji Forum Wysp Pacyfiku ds. Rybołówstwa i nie znajdować się w wykazie statków NNN prowadzonym przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem.

Rozdział II

Zarządzanie upoważnieniami do połowów

Sekcja 1

Okres ważności upoważnienia do połowów

1. Upoważnienie do połowów wydane na mocy Protokołu jest ważne przez okres 12 miesięcy i jest odnawialne. Do celów określenia początku okresu ważności okres roczny oznacza:
 - a) podczas roku, w którym rozpoczyna się tymczasowe stosowanie Protokołu – okres od dnia rozpoczęcia jego tymczasowego stosowania do dnia 31 grudnia tego samego roku;
 - b) następnie – każdy pełny rok kalendarzowy;
 - c) podczas roku, w którym Protokół wygasa – okres od dnia 1 stycznia do dnia wygaśnięcia Protokołu.
2. W odniesieniu do pierwszego i ostatniego rocznego okresu należność płatną przez właścicieli statków, zgodnie z sekcją 5 pkt 2, należy obliczyć na zasadzie *pro rata temporis*.

Sekcja 2

Wniosek o wydanie upoważnienia do połowów

1. Jedynie kwalifikowalne statki unijne, jak określono w rozdziale I sekcja 4 niniejszego załącznika, mogą otrzymać upoważnienie do połowów.
2. Właściwy organ Unii przedkłada drogą elektroniczną właściwemu organowi Wysp Cooka, z kopią dla Delegatury, wniosek o wydanie upoważnienia do połowów dla każdego statku, który chce prowadzić połowy na mocy Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a rządem Wysp Cooka (zwanej dalej „Umową”), co najmniej 20 dni roboczych przed rozpoczęciem okresu ważności upoważnienia do połowów jak określono w sekcji 1 niniejszego rozdziału.
3. Jeżeli wniosek o wydanie upoważnienia do połowów nie został złożony przed rozpoczęciem rocznego okresu ważności, właściciel statku może nadal to zrobić nie później niż 20 dni roboczych przed planowaną datą rozpoczęcia działalności połowowej. W takich przypadkach upoważnienie do połowów będzie ważne tylko do końca okresu rocznego, w którym wniosek został złożony. Właściciele statków uiszczają z góry opłatę za cały okres ważności upoważnienia do połowów.
4. W odniesieniu do każdego pierwotnego wniosku o wydanie upoważnienia do połowów lub w następstwie poważnych zmian technicznych w danym statku Unia składa wniosek pocztą elektroniczną właściwemu organowi Wysp Cooka przy użyciu formularza, którego wzór znajduje się w dodatku 2; do wniosku załącza się następujące dokumenty:
 - a) dowód uiszczenia z góry opłaty za okres ważności upoważnienia do połowów;
 - b) zrobione niedawno (najwyżej 12 miesięcy wcześniej), oznaczone datą, kolorowe zdjęcia statku o rozdzielczości 72 dpi, 1 400 × 1 050 pikseli, ukazujące widok burty statku obejmujący nazwę statku alfabetem łacińskim wg standardu ISO;
 - c) kopię certyfikatu bezpieczeństwa wyposażenia statku;
 - d) kopię zaświadczenia o wpisie statku do rejestru;
 - e) kopię świadectwa kontroli warunków sanitarnych na statku;
 - f) kopię świadectwa rejestracyjnego w rejestrze regionalnym Agencji Forum Wysp Pacyfiku ds. Rybołówstwa;
 - g) plan sztauerski.
5. W celu odnowienia upoważnienia do połowów statku, którego charakterystyka techniczna nie uległa zmianie, do wniosku o przedłużenie należy dołączyć jedynie dowód uiszczenia z góry opłaty, aktualne zaświadczenie o rejestracji w rejestrze FFA i kopie świadectw wymienionych w pkt 4 lit. c), d) i e).

6. Wnoszoną z góry opłatę wpłaca się na rachunek bankowy wskazany przez władze Wysp Cooka. Koszty przelewów bankowych ponosi właściciel statku.
7. Płatności obejmują wszystkie podatki krajowe i lokalne, z wyjątkiem opłat portowych i opłat za usługi.
8. W przypadku gdy wniosek jest niepełny lub w inny sposób nie spełnia warunków wymienionych w pkt 4, 5, 6 i 7 powyżej, organy Wyspy Cooka, w terminie 7 dni roboczych od daty otrzymania elektronicznego wniosku, powiadamiają właściwy organ Unii, z kopią do Delegatury, o powodach uznania wniosku za niekompletny lub niespełniający warunków wymienionych w pkt 4, 5, 6 i 7.

Sekcja 3

Wydanie upoważnienia do połowów

1. Upoważnienie do połowów jest wydawane przez Wyspy Cooka w terminie 15 dni roboczych od otrzymania kompletnego wniosku drogą elektroniczną.
2. Upoważnienia do połowów są niezwłocznie przekazywane drogą elektroniczną przez właściwy organ Wysp Cooka właścicielowi statku i właściwemu organowi Unii, z kopią dla Delegatury. Jednocześnie upoważnienie do połowów w formie papierowej jest przesyłane właścicielowi statku.
3. Z chwilą wydania upoważnienia do połowów właściwy organ Wysp Cooka wprowadza dany statek do wykazu statków unijnych upoważnionych do połowów w obszarach połowowych Wysp Cooka. Wykaz ten udostępnia się wszystkim właściwym podmiotom odpowiedzialnym za monitorowanie, kontrolę i nadzór z Wysp Cooka oraz właściwemu organowi Unii, z kopią dla Delegatury.
4. Elektroniczny formularz upoważnienia do połowów możliwie jak najszybciej zastępuje się wersją papierową.
5. Upoważnienie do połowów jest wydawane dla danego statku i nie podlega przeniesieniu, z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej, jak określono poniżej w sekcji 4.
6. Upoważnienie do połowów (w wersji elektronicznej lub papierowej) musi przez cały czas znajdować się na statku.

Sekcja 4

Przeniesienie upoważnienia do połowów

1. W przypadku udowodnionego działania siły wyższej i na wniosek Unii upoważnienie danego statku do połowów może zostać przeniesione na pozostały okres jego ważności na inny kwalifikujący się statek o zbliżonych cechach, bez konieczności wnoszenia nowej opłaty.
2. Jeżeli właściwy organ Wysp Cooka zezwoli na przeniesienie, właściciel pierwszego statku lub jego agent zwraca upoważnienie do połowów właściwemu organowi Wysp Cooka i informuje o tym organ Unii i Delegaturę.
3. Nowe upoważnienie do połowów staje się skuteczne z dniem otrzymania licencji połowowej statku dotkniętego działaniem siły wyższej przez właściwy organ Wysp Cooka. Zwrócone upoważnienie uznaje się za anulowane. Organ Unii i Delegatura zostają poinformowane przez władze Wysp Cooka o przeniesieniu upoważnienia do połowów.

Sekcja 5

Warunki otrzymywania upoważnienia do połowów – opłaty i zaliczki

1. Opłaty należne od właścicieli statków oblicza się na podstawie następujących stawek za tonę ryb złowionych:
 - a) w odniesieniu do pierwszego roku stosowania protokołu – pięćdziesiąt pięć (55) EUR za tonę;

- b) w odniesieniu do drugiego roku stosowania protokołu – sześćdziesiąt pięć (65) EUR za tonę;
 - c) w odniesieniu do kolejnych lat stosowania protokołu – siedemdziesiąt (70) EUR za tonę.
2. Upoważnienia do połowów wydawane są po wpłaceniu przez właścicieli statków na rzecz Wysp Cooka następujących opłat:
- a) roczna opłata uiszczana z góry:
 - (i) w odniesieniu do pierwszego roku stosowania protokołu opłata uiszczana z góry wynosi dwadzieścia dwa tysiące (22 000) EUR, co odpowiada kwocie pięćdziesięciu pięciu (55) EUR za każdą tonę z czterystu (400) ton tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych złowionych w obszarach połowowych Wysp Cooka;
 - (ii) w odniesieniu do drugiego roku stosowania protokołu opłata uiszczana z góry wynosi dwadzieścia sześć tysięcy (26 000) EUR, co odpowiada kwocie sześćdziesięciu pięciu (65) EUR za każdą tonę z czterystu (400) ton tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych złowionych w obszarach połowowych Wysp Cooka;
 - (iii) w odniesieniu do kolejnych lat stosowania protokołu opłata uiszczana z góry wynosi dwadzieścia osiem tysięcy (28 000) EUR, co odpowiada kwocie siedemdziesięciu (70) EUR za każdą tonę z czterystu (400) ton tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych złowionych w obszarach połowowych Wysp Cooka;
 - b) specjalna roczna wpłata za upoważnienie do połowów w wysokości trzydziestu ośmiu tysięcy pięciuset (38 500) EUR za statek unijny.

Pierwszy rok stosowania protokołu oznacza okres od dnia rozpoczęcia jego tymczasowego stosowania do dnia 31 grudnia tego samego roku. Ostatni rok to okres między 1 stycznia a datą stanowiącą rocznicę rozpoczęcia tymczasowego stosowania. W odniesieniu do pierwszego i ostatniego roku wysokość wpłaty właścicieli statków oblicza się na zasadzie *pro rata temporis*.

Sekcja 6

Końcowe rozliczenie opłat

1. Organ Wysp Cooka sporządza rozliczenie należności za poprzedni rok kalendarzowy na podstawie raportów połowowych przedłożonych przez statki unijne.
2. Rozliczenie jest przesyłane do organu Unii, z kopią dla Delegatury, przed dniem 31 marca danego roku. Organ Unii przekazuje je do dnia 15 kwietnia jednocześnie właścicielom statków i organom krajowym zainteresowanych państw członkowskich.
3. Jeżeli właściciele statków nie zgadzają się z rozliczeniem przedłożonym przez organ Wysp Cooka, mogą oni zwrócić się do Unii o zasięgnięcie opinii instytucji naukowych odpowiedzialnych za sprawdzanie danych statystycznych dotyczących połowów, takich jak IRD (*Institut de Recherche pour le Développement*), IEO (*Instituto Español de Oceanografía*) oraz IPIMAR (*Instituto de Investigaçao das Pescas e do Mar*), a następnie omówić je z właściwym organem Wysp Cooka i powiadomić o tym fakcie organ Komisji i Delegaturę w celu sporządzenia rozliczenia końcowego przed dniem 31 maja roku bieżącego. W przypadku braku uwag ze strony właścicieli statków do tego dnia włącznie, rozliczenie przedłożone przez władze Wysp Cooka uznaje się za ostateczne. W przypadku gdy ostateczne rozliczenie jest niższe od kwoty opłaty wnoszonej z góry, o której mowa w sekcji 5 pkt 2, różnica nie jest zwracana właścicielowi statku.

Rozdział III

Monitorowanie

Sekcja 1

Raporty połowowe i sprawozdawczość

1. Wszystkie statki unijne upoważnione do połowów w obszarach połowowych Wysp Cooka na mocy Umowy przekazują informacje o połowach właściwemu organowi Wysp Cooka w określony poniżej sposób, dopóty, dopóki obie Strony nie wprowadzą elektronicznego systemu sprawozdawczości dotyczącej połowów, zwanego dalej ERS.

2. Statki unijne upoważnione do połowów w obszarach połowowych Wysp Cooka wypełniają arkusz dziennika połowowego określony w dodatku 3 za każdy dzień przebywania w obszarach połowowych Wysp Cooka. W przypadku braku połowów lub gdy statek zmienia jedynie swoją pozycję, także należy wypełniać wspomniany formularz. Formularz musi być wypełniony czytelnie i podpisany przez kapitana statku lub jego przedstawiciela.
3. Przebywając w obszarach połowowych Wysp Cooka, statki unijne przekazują właściwemu organowi Wysp Cooka co siedem dni streszczenie dziennika połowowego zgodnie z pkt 2 według wzoru nr 3 w dodatku 4.
4. W zakresie składania arkuszy dziennika połowowego, o których mowa w pkt. 2, statki unijne:
 - a) w przypadku gdy zawiną do portu Wysp Cooka (Avarua, Avatui, Arutanga, Tuanganui, Omoka, Tauhunu, Tukao, Yato), przedkładają wypełniony formularz odpowiedniemu organowi Wysp Cooka w ciągu pięciu dni (5) od przybycia do portu, a w każdym przypadku przed jego opuszczeniem, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej. Organ Wysp Cooka wydaje pisemne potwierdzenie;
 - b) w przypadku wyjścia z obszarów połowowych Wysp Cooka bez uprzedniego zawijania do któregoś z portów Wysp Cooka, kopie arkuszy z dziennika połowowego przesyła się w terminie piętnastu (15) dni roboczych od dnia opuszczenia obszarów połowowych Wysp Cooka w następujący sposób:
 - (i) pocztą elektroniczną na adres internetowy właściwego organu Wysp Cooka lub
 - (ii) faksem na numer podany przez właściwy organ Wysp Cooka.
- Oryginał każdego dziennika połowowego należy przesłać w terminie siedmiu (7) dni roboczych po pierwszym zawinięciu do portu po opuszczeniu obszarów połowowych Wysp Cooka.
5. Kopie tych arkuszy dzienników połowowych należy jednocześnie przesłać instytucjom naukowym wskazanym w rozdziale II sekcja 6 pkt 3 w tym samym terminie, jaki określono powyżej w pkt 4.
6. Słowa „obszary połowowe Wysp Cooka” wpisuje się w powyżej wspomnianym arkuszach dziennika połowowego w odniesieniu do okresów, podczas których statek znajduje się na obszarach połowowych Wysp Cooka.
7. Strony dołożą wszelkich starań, by wdrożyć system ERS odnoszący się do działalności połowowej statków unijnych w obszarach połowowych Wysp Cooka, z zastrzeżeniem osiągnięcia porozumienia w sprawie wytycznych w zakresie zarządzania i wdrażania system ERS.
8. Po wprowadzeniu, elektroniczny system deklaracji połowowych w pełni zastąpi postanowienia dotyczące sprawozdawczości określone w pkt 2–4 powyżej, z wyjątkiem przypadków awarii technicznej lub usterki, kiedy to raporty połowowe należy składać zgodnie z pkt 2–4 powyżej.

Sekcja 2

Powiadamianie o wejściu na wody połowowe Wysp Cooka i ich opuszczeniu

1. Bez uszczerbku dla obowiązków określonych w sekcji 1 niniejszego rozdziału, statki unijne upoważnione do połowów na mocy Umowy powiadają organy Wysp Cooka z co najmniej 24-godzinnym wyprzedzeniem o swoim zamiarze wpłynięcia w obszary połowowe Wysp Cooka lub ich opuszczenia.
2. W informacji o wpłynięciu lub wypłynięciu statki podają także wielkość połowu oraz dane dotyczące gatunków połowów znajdujących się na statku. Statki przekazują również informacje o swojej przewidywanej pozycji w przewidywanym momencie wpłynięcia lub wypłynięcia. Komunikaty te są przekazywane w formacie określonym w dodatku 4, wzory nr 1 i 2, faksem lub pocztą elektroniczną pod podane w nich numery i adresy.
3. Unijne statki rybackie, wobec których stwierdzono, że prowadzą połowy bez uprzedniego powiadomienia o wpłynięciu zgodnie z pkt 2 niniejszej sekcji, uznawane są za statki bez upoważnienia do połowów. W takich przypadkach stosowane będą sankcje, o których mowa w rozdziale V.

Sekcja 3

Wyładunek

1. Portami wyznaczonymi do wyładunku na Wyspach Cooka są porty Avatui i Omoka.

2. Statki unijne posiadające upoważnienie do połowów Wysp Cooka, które zamierzają dokonać wyładunku połowów w wyznaczonych portach Wysp Cooka, przekazują właściwemu organowi Wysp Cooka z co najmniej 72-godzinnym wyprzedzeniem następujące informacje:
 - a) port wyładunku,
 - b) nazwa i międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy statku rybackiego dokonującego wyładunku,
 - c) dzień, data i godzina wyładunku,
 - d) masa w kilogramach, w zaokrągleniu do najbliższych 100 kg, w podziale na gatunki przeznaczone do wyładunku,
 - e) prezentacja produktów.
3. Statki zobowiązane są do przekazania deklaracji wyładunkowych właściwemu organowi Wysp Cooka nie później niż w terminie 48 godzin po zakończeniu wyładunku, a w każdym razie przed opuszczeniem portu przez statek dokonujący wyładunku, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

Sekcja 4

Przeładunek

1. Statki unijne posiadające upoważnienie do połowów Wysp Cooka, które zamierzają dokonać przeładunku połowów na wodach połowowych Wysp Cooka, mogą to uczynić jedynie w wyznaczonych portach Wysp Cooka, jak określono w rozdziale III sekcja 1 pkt 4 lit. a). Przeładunek na morzu poza portami jest zabroniony i każdej osobie nieprzestrzegającej tego postanowienia grożą sankcje przewidziane w prawie Wysp Cooka.
2. Właściciel statku lub jego agent zobowiązany jest przekazać właściwemu organowi Wysp Cooka co najmniej z 72-godzinnym wyprzedzeniem następujące informacje:
 - a) port przeładunku, w którym przeprowadzona zostanie operacja,
 - b) nazwa i międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy przekazującego statku rybackiego;
 - c) nazwa i międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy przyjmującego statku rybackiego;
 - d) dzień, data i godzina przeładunku,
 - e) masa w kilogramach, w zaokrągleniu do najbliższych 100 kg, w podziale na gatunki przeznaczone do przeładunku,
 - f) prezentacja produktów.
3. Statki zobowiązane są do przekazania deklaracji przeładunkowych właściwemu organowi Wysp Cooka nie później niż w terminie 48 godzin po zakończeniu przeładunku, a w każdym razie przed opuszczeniem portu przez statek przekazujący, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

Sekcja 5

Satelitarny system monitorowania statków (VMS)

Bez uszczerbku dla kompetencji państwa bandery i obowiązków statków unijnych w stosunku do centrum monitorowania rybołówstwa ich państwa bandery, każdy unijny statek musi spełniać wymogi satelitarnego systemu monitorowania statków FFA (FFA VMS) aktualnie obowiązującego w obszarach połowowych Wysp Cooka.

Sekcja 6

Obserwatorzy

1. Unijne statki rybackie posiadające upoważnienie do połowów Wysp Cooka w czasie prowadzenia działalności w obszarach połowowych Wysp Cooka zapewniają obecność obserwatorów zgodnie z odpowiednimi środkami ochrony i zarządzania WCPFC i odnośnymi przepisami Wysp Cooka.

2. Statki unijne muszą posiadać na pokładzie upoważnionego obserwatora z programu obserwatorów regionalnych WCPFC albo obserwatora IATTC upoważnionego zgodnie z protokołem ustaleń zawartym między WCPFC i IATTC w sprawie wzajemnego zatwierdzania obserwatorów.

Rozdział IV

Kontrola

1. Statki unijne przestrzegają stosownych przepisów krajowych Wysp Cooka dotyczących działalności połowowej, a także stosują się do środków ochrony i zarządzania przyjętych przez WCPFC.
2. Procedury kontroli:
 - a) Kapitanowie statków unijnych prowadzących działalność połowową w obszarach połowowych Wysp Cooka współpracują z każdym upoważnionym i dysponującym odpowiednimi dokumentami identyfikacyjnymi urzędnikiem Wysp Cooka przeprowadzającym inspekcję i kontrolę działalności połowowej;
 - b) bez uszczerbku dla przepisów krajowych Wysp Cooka, zaokrętowanie powinno zostać przeprowadzone w taki sposób, aby platformę kontrolną oraz inspektorów można było rozpoznać jako upoważnionych urzędników Wysp Cooka;
 - c) Wyspy Cooka udostępnią właściwym organom Unii Europejskiej wykaz wszystkich platform wykorzystywanych do inspekcji na morzu. Wykaz ten powinien zawierać przynajmniej:
 - (i) nazwy statków do patrolowania połowów,
 - (ii) dane dotyczące statku patrolowego,
 - (iii) zdjęcie statku patrolowego;
 - d) Wyspy Cooka, na wniosek Unii bądź wyznaczonego przez nią organu, mogą zezwolić unijnym inspektorom na obserwowanie działalności statków unijnych, w tym przeładunków, podczas kontroli lądowych;
 - e) po zakończeniu inspekcji podpisane przez inspektora sprawozdanie z kontroli jest udostępniane kapitanowi do podpisu lub zgłoszenia ewentualnych uwag. Podpisanie go nie narusza praw stron w ramach postępowań w sprawie ewentualnego naruszenia przepisów. Kopia sprawozdania z inspekcji przekazywana jest kapitanowi statku przed opuszczeniem statku przez inspektora;
 - f) inspektorzy nie przebywają na statku dłużej niż wymagają tego czynności służbowe.
3. Kapitanowie statków unijnych dokonujących wyładunku lub przeładunku w porcie na Wyspach Cooka umożliwiają kontrolę tych działań upoważnionym urzędnikom z Wysp Cooka.
4. W przypadku nieprzestrzegania postanowień niniejszego rozdziału władze Wysp Cooka zastrzegają sobie prawo do zawieszenia upoważnienia do połowów statku naruszającego postanowienia do czasu dopełnienia formalności oraz do nałożenia kary przewidzianej w obowiązujących na Wyspach Cooka przepisach. Państwo członkowskie bandery oraz właściwy organ Unii są niezwłocznie informowane.

Rozdział V

Egzekwowanie przepisów

1. Kary
 - a) Nieprzestrzeganie postanowień któregośkolwiek z powyższych rozdziałów, środków ochrony i zarządzania przyjętych przez właściwe regionalne organizacje ds. rybołówstwa lub przepisów prawa krajowego Wysp Cooka podlega sankcjom określonym w prawie krajowym Wysp Cooka.
 - b) O każdej sankcji oraz o wszystkich związanych z nią okolicznościach informowane są niezwłocznie i wyczerpująco państwo członkowskie bandery oraz Unia.

- c) W przypadku gdy sankcja ma formę zawieszenia bądź cofnięcia upoważnienia do połowów w pozostałym okresie ważności udzielonego upoważnienia do połowów, właściwy organ Unii może zwrócić się o wydanie innego upoważnienia do połowów statkowi należącemu do innego właściciela, który w innym przypadku miałby prawo się o nie ubiegać.
2. Aresztowanie i zatrzymanie statków rybackich
- a) Wyspy Cooka informują niezwłocznie Unię oraz państwo bandery o aresztowaniu lub zatrzymaniu każdego statku rybackiego posiadającego upoważnienie do połowów na mocy Umowy.
- b) Wyspy Cooka w ciągu dwunastu (12) godzin przekazują Unii i państwu członkowskiemu bandery kopię sprawozdania z kontroli, zawierającego informacje na temat okoliczności i przyczyn aresztowania lub zatrzymania.
3. Procedura wymiany informacji w przypadku aresztowania lub zatrzymania statku
- a) Z zachowaniem terminów i procedur postępowania określonych w prawie krajowym Wysp Cooka dotyczącym aresztowania lub zatrzymania statku, po uzyskaniu odnośnej informacji odbywa się spotkanie konsultacyjne Unii i Wysp Cooka z ewentualnym udziałem przedstawiciela zainteresowanego państwa członkowskiego.
- b) Na spotkaniu Strony wymieniają wszelkie istotne dokumenty i informacje, które mogą pomóc w wyjaśnieniu okoliczności faktycznych. Właściciel statku lub jego agent jest informowany o wynikach spotkania oraz o wszelkich środkach, które zostaną podjęte w związku z aresztowaniem lub zatrzymaniem statku.
4. Rozstrzygnięcie przypadków aresztowania lub zatrzymania statku
- a) Należy podjąć próbę polubownego rozstrzygnięcia domniemanego naruszenia. Postępowanie to kończy się najpóźniej po upływie trzech (3) dni roboczych od aresztowania lub zatrzymania, zgodnie z przepisami krajowymi Wysp Cooka.
- b) W przypadku postępowania ugodowego wysokość kwoty do zapłaty ustala się na podstawie przepisów krajowych Wysp Cooka. W przypadku gdy ugoda nie jest możliwa, następuje wszczęcie postępowania sądowego.
- c) Statek i kapitan zostaną zwolnieni po stwierdzeniu wywiązania się z obowiązków wynikających z ugody i uiszczeniu kosztów postępowania sądowego.
5. Organ Unii oraz Delegatura informowani są na bieżąco o wszelkich wszczętych postępowaniach i nałożonych karach.

Rozdział VI

Współpraca w zakresie zwalczania połowów NNN

1. W celu wzmocnienia monitorowania połowów i zwalczania połowów NNN kapitanowie unijnych statków rybackich będą dążyć do sygnalizowania obecności w wodach połowowych Wysp Cooka wszelkich innych statków rybackich.
 2. Jeżeli kapitan unijnego statku rybackiego dostrzeże statek rybacki prowadzący operacje, które mogą być połowami NNN, gromadzi możliwie jak najwięcej informacji o tym statku i jego działalności, w czasie gdy go obserwowano. Sprawozdania z obserwacji są wysyłane niezwłocznie do właściwego organu Wysp Cooka, z kopią do Centrum Monitorowania Rybołówstwa państwa bandery.
 3. Wyspy Cooka przedstawią Unii możliwie jak najszybciej wszelkie sprawozdania z obserwacji, będące w ich posiadaniu, dotyczące statków rybackich prowadzących w wodach połowowych Wysp Cooka działalność, którą można uznać za połowy NNN.
-

Dodatki do niniejszego załącznika

- Dodatek 1 – dane kontaktowe właściwych organów
 - Dodatek 2 – formularz wniosku o wydanie upoważnienia do połowów
 - Dodatek 3 – arkusz dziennika połowowego
 - Dodatek 4 – szablony formatów zgłaszanych raportów
-

Dodatek 1

Dane kontaktowe właściwych organów

Dane kontaktowe UE

1. Organy unijne

Adres: Mare B3 – Bilateral Agreements and Fisheries Control in International Waters (Umowy Dwustronne i Kontrola Rybołówstwa na Wodach Międzynarodowych)
Rue Joseph II, 79, 01/079
B-1049 Bruxelles/Brussel

E-mail: mare-b3@ec.europa.eu

Telefon: (+32) 229 69 493

Faks: (+32) 229 514 33

2. Unijny dział wydający upoważnienia do połowów

Adres: D4 – Unité Gestion intégrée des données halieutiques (Jednostka ds. zintegrowanego zarządzania danymi z zakresu eksploatacji żywych zasobów morza)
Rue Joseph II, 99
B-1049 Bruxelles/Brussel

E-mail: mare-licences@ec.europa.eu

Telefon: (+32) 229 91 262

3. Hiszpańskie Centrum Monitorowania Rybołówstwa (CMR)

Adres: Centro de Seguimiento Pesquero
Sección Sistema Localización Buques
Subdirección General de Control e Inspección – Secretaria General de Pesca
C/ Velazquez 147, planta baja. Madrid

Telefon: (+34) 913 471 559

E-mail: csp@magrama.es

Dane kontaktowe Wysp Cooka

1. Urząd ds. Rybołówstwa

Adres: Ministry of Marine Resources (Ministerstwo Zasobów Morza).
Avarua, PO Box 85, Rarotonga
Cook Islands

E-mail: rar@mmr.gov.ck

Telefon: (+682) 29 730

Faks: (+682) 29 721

2. Organ wydający upoważnienia do połowów

Adres: Ministry of Marine Resources (Ministerstwo Zasobów Morza).
Avarua, PO Box 85, Rarotonga
Cook Islands

E-mail: licensing@mmr.gov.ck

Telefon: (+682) 29 730

Faks: (+682) 29 721

3. Centrum Monitorowania Rybołówstwa (CMR)

Adres: Ministry of Marine Resources (Ministerstwo Zasobów Morza).
Avarua, PO Box 85, Rarotonga
Cook Islands

E-mail: a.jones@mmr.gov.ck

Telefon: (+682) 29 730

Faks: (+682) 29 721

4. Punkt kontaktowy Wysp Cooka

Nazwisko: Ben Ponia, Secretary of Marine Resources

E-mail: b.ponia@mmr.gov.ck

Tel. kom: (+682) 555 24

Dodatek 2

FORMULARZ A

RZĄD WYSP COOKA**Marine Resources Act 2005 (Ustawa o zasobach morza 2005)****WNIOSEK O WYDANIE STATKOWI RYBACKIEMU ZEZWOLENIA NA POŁOWOWY**

(Rozporządzenia w zakresie zasobów morskich (wydawanie zezwoleń) 2012, Rozporządzenie 4)

INSTRUKCJE:

- * We właściwym miejscu wyraźnie wstawić znak x
- * Należy odpowiedzieć na wszystkie pytania zawarte w niniejszym formularzu, wpisując odpowiedź w wyznaczone pole albo zaznaczając właściwą odpowiedź
- * Należy podkreślić nazwisko lub nazwisko rodowe
- * Adres oznacza pełny adres do korespondencji.
- * Wszystkie jednostki metryczne; W przypadku stosowania innych jednostek, należy określić

1. Zezwolenie na połowy dla statku rybackiego Wysp Cooka Zezwolenie na połowy dla zagranicznego statku rybackiego
(lub „Zezwolenie na połowy dla lokalnego statku rybackiego/statku rybackiego będącego własnością Wysp Cooka”
(lub „Zezwolenie na połowy dla czarterowanego statku rybackiego”)

2. Dane dotyczące statku

Nazwa statku:

Państwo rejestracji (bandery):

Międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy:

Państwo bandery, w którym nadano numer rejestracyjny:

WCZEŚNIEJSZE INFORMACJE DOTYCZĄCE STATKU (JEŻELI DOTYCZY)

Wcześniejsza nazwa statku:

Ostatnie państwo rejestracji (bandery):

Ostatni międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy:

Ostatni numer rejestracyjny państwa bandery:

Rok, w którym nastąpiła zmiana:

DANE STATKU:

Pojemność rejestrowa brutto: Długość całkowita:

Kraj budowy: Rok budowy:

Materiał, z którego wykonano kadłub:

<input type="checkbox"/>	Aluminium	<input type="checkbox"/>	Włókno szklane	<input type="checkbox"/>	Stal	<input type="checkbox"/>	Drewno
<input type="checkbox"/>	Inne (należy wyszczególnić)						

Silnik: marka/model: Całkowita moc silnika:

Całkowita pojemność: Znamionowa prędkość (w węzłach):

Pojemność magazynowa ogółem: Normalny skład załogi:

Sposoby przechowywania:

<input type="checkbox"/>	Solanka	<input type="checkbox"/>	Zamrażalnia/powietrze (węzownica)	<input type="checkbox"/>	Lód	<input type="checkbox"/>	Schłodzona woda morską
--------------------------	---------	--------------------------	-----------------------------------	--------------------------	-----	--------------------------	------------------------

Ostrzeżenie: Składanie nieprawdziwych, niepełnych lub wprowadzających w błąd informacji stanowi wykroczenie zagrożone karą. Zezwolenie nie zostanie wydane lub zezwolenie wydane na podstawie tego wniosku podlega unieważnieniu, jeżeli którakolwiek z podanych informacji jest nieprawdziwa, niepełna lub wprowadzająca w błąd.

RODZAJ STATKU

<input type="checkbox"/>	Statek rybacki do połowów okrężnicą	<input type="checkbox"/>	Takłowiec	<input type="checkbox"/>	Statek do przewozu ryb
Statek rybacki do połowów przy użyciu grupy okrężnic			<input type="checkbox"/>	Statek do połowu wędami	<input type="checkbox"/> Inny rodzaj (należy określić): <input type="text"/>
<input type="checkbox"/>	Statek-baza	<input type="checkbox"/>	Trawler		
<input type="checkbox"/>	Statek do połowu sieciami	<input type="checkbox"/>	Statek do połowu wędami holowanymi		
<input type="checkbox"/>	Statek poszukiwawczy	<input type="checkbox"/>	Połowy przydenne/głębinyowe		

PODMIOT CZARTERUJĄCY STATEK/OPERATOR/WŁAŚCICIEL/ KAPITAN/SZYPER

Podmiot czarterujący/operator:

Nazwa lub nazwisko	<input type="text"/>
Adres	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>

Właściciel:

Nazwa lub nazwisko	<input type="text"/>
Adres	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>

Kapitan/szyper:

Nazwisko	<input type="text"/>
Adres	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>

Kierownik połowów :

Nazwisko	<input type="text"/>
Adres	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>

- | | | Tak | Nie |
|------------------|---|--------------------------|--------------------------|
| 1. | Czy właściciel lub czarterujący podlega postępowaniu prawa upadłościowego któregośkolwiek z państw? Jeżeli odpowiedź brzmi „tak”, proszę podać szczegóły (należy załączyć informacje na oddzielnym arkuszu). | <input type="checkbox"/> | <input type="checkbox"/> |
| | | Tak | Nie |
| 2. | Czy statek został kiedykolwiek wykorzystany przy popełnianiu wykroczenia przeciwko ustawie w sprawie zasobów morskich? Jeżeli odpowiedź brzmi „tak”, proszę podać szczegóły (należy załączyć informacje na oddzielnym arkuszu). | <input type="checkbox"/> | <input type="checkbox"/> |
| | | Tak | Nie |
| 3. | Czy statek posiada aktualne zezwolenia na połowy w innych częściach regionu? Jeśli „tak”, należy wskazać państwo (państwa) udzielające zezwolenia na połowy i podać numer (numery) zezwoleń. | <input type="checkbox"/> | <input type="checkbox"/> |
| Państwo | | _____ | |
| Numer zezwolenia | | _____ | |
| 4. | Podać szczegóły wszelkich wspólnych przedsięwzięć lub innych ustaleń umownych z rządem Wysp Cooka lub obywatelami Wysp Cooka w związku z proponowaną działalnością połowową, np.:
a) przedsiębiorstwa dostarczają oświadczenie, przedstawiając wszystkie szczegółowe informacje dotyczące ich wspólnego przedsięwzięcia, razem lub oddzielnie, odnoszące się do statków (należy załączyć informacje);
b) przedsiębiorstwa dostarczają Ministrowi Zasobów Morskich plan operacyjny przedstawiający wszystkie szczegóły proponowanych operacji połowowych, wywozu i wprowadzania do obrotu przez dane przedsiębiorstwa, z uwzględnieniem planowanych kosztów i sprawozdania finansowego (należy załączyć informacje). | | |
| | | Tak | Nie |
| 5. | Czy istnieje obecnie obowiązująca umowę o dostępie między Rządem Wysp Cooka i rządem państwa bandery statku, w odniesieniu do którego złożono wniosek, bądź ze stowarzyszeniem reprezentującym właścicieli zagranicznych statków rybackich lub podmioty czarterujące, którego właściciel statku lub czarterujący jest członkiem? | <input type="checkbox"/> | <input type="checkbox"/> |
-

SZCZEGÓLNE DANE STATKU INMARSAT ALC

Czy na statku zainstalowane jest urządzenie ALC posiadające homologację typu FFA VMS? Jeżeli odpowiedź brzmi „tak”, proszę podać szczegóły.

Tak	Nie
<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>

Numer jednostki mobilnej Inmarsat: Nazwa (nazwisko) instalatora:

Numer seryjny jednostki Inmarsat: Dane do kontaktu:

Marka/model:

Wersja oprogramowania:

Ostrzeżenie: Składanie nieprawdziwych, niepełnych lub wprowadzających w błąd informacji stanowi wykroczenie zagrożone karą. Zezwolenie nie zostanie wydane lub zezwolenie wydane na podstawie tego wniosku podlega unieważnieniu, jeżeli którakolwiek z podanych informacji jest nieprawdziwa, niepełna lub wprowadzająca w błąd.

DANE DOTYCZĄCE WNIOSKODAWCY

Nazwa (nazwisko): Właściwe zaznaczyć. Upoważniony agent

Adres:

 Podmiot czarterujący/operator:
Właściciel statku

Telefon: Faks:

E-mail:

DEKLARACJA WNIOSKODAWCY

Niniejszym składam wniosek o zezwolenie na połowy dla
(**statku rybackiego Wysp Cooka/zagranicznego statku rybackiego**) opisanego powyżej. Oświadczam, że powyższe informacje są prawdziwe, pełne i prawidłowe. Wiem, że jestem zobowiązany do niezwłocznego zgłaszania Sekretarzowi ds. Zasobów Morskich wszelkich zmian informacji podanych w niniejszym formularzu w ciągu siedmiu (7) dni. Ponadto potwierdzam, iż wiem, że nieprzestrzeganie tego obowiązku może skutkować odpowiedzialnością prawną.

Wnioskodawca**Data****3. Wykaz kontrolny załączników**

Do wniosku należy załączyć następujące dokumenty:

- świadectwo rejestracji w rejestrze statków Wysp Cooka,
- świadectwo rejestracji w rejestrze FFA,
- umowę czarteru statku/czarterową umowę połowową,
- aktualne zdjęcie statku z widocznym oznakowaniem i numerem rejestracyjnym (ujęcie lewej i prawej burty całego statku oraz rufy – nie starsze niż sprzed sześciu miesięcy),
- poświadczony schematyczny plan statku i plan sztauerski (inaczej: Generalny plan rozmieszczenia i mocowania),
- listę załogi i szczegóły,
- kopie wszelkich innych licencji połowowych lub zezwoleń aktualnie ważnych w innej strefie.

Niniejszy wniosek należy przedłożyć Sekretarzowi w Ministerstwie Zasobów Morskich na adres podany poniżej i uiścić wymagane opłaty za wniosek.

Sekretarz
Ministry of Marine Resources
(Ministerstwo Zasobów Morza).
Box 85
Avarua
Cook Islands

Telefon: (682) 28721
Faks: (682) 29721

Ostrzeżenie: Składanie nieprawdziwych, niepełnych lub wprowadzających w błąd informacji stanowi wykroczenie zagrożone karą. Zezwolenie nie zostanie wydane lub zezwolenie wydane na podstawie tego wniosku podlega unieważnieniu, jeżeli którakolwiek z podanych informacji jest nieprawdziwa, niepełna lub wprowadzająca w błąd.

REVISED: MARCH 2014

SPC / FFA REGIONAL PURSE-SEINE LOGSHEET

PAGE ____ OF ____

20.5.2016

PL

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 131/31

NAME OF VESSEL		FISHING PERMIT OR LICENCE NUMBER(S)				YEAR	TRIP No. THIS YEAR
NAME OF FISHING COMPANY		FFA VESSEL REGISTER NUMBER	NAME OF AGENT IN PORT OF UNLOADING			PORT OF DEPARTURE	PLACE OF UNLOADING
COUNTRY OF REGISTRATION		UNIQUE VESSEL IDENTIFICATION (UVI)	<ul style="list-style-type: none"> • ALL DATES AND TIMES MUST BE IN NAUTICAL TIME • RECORD SMALL AND LARGE YELLOWFIN AND BIGEYE SEPARATELY 			DATE AND TIME OF DEPARTURE	DATE AND TIME OF ARRIVAL IN PORT
REGISTRATION NUMBER IN COUNTRY OF REGISTRATION		INTERNATIONAL RADIO CALLSIGN				AMOUNT OF FISH ONBOARD AT START OF TRIP	AMT OF FISH ONBOARD AFTER UNLOADING

MONTH	DAY	ACTIVITY CODE	NAUTICAL NOON TIME OR SET POSITION				SCHOOL ASSOC CODE	START OF SET TIME	END OF SET TIME	RETAINED CATCH (METRIC TONNES)						DISCARDS																					
			LATITUDE DDMM.MMM	N S	LONGITUDE DDDMM.MMM	E W				SKIPJACK	YELLOW FIN		BIGEYE		OTHER SPECIES		WELL NUMBERS	TUNA SPECIES			OTHER SPECIES																
											Small < 9 kgs	Large > 9 kgs	Small < 9 kgs	Large > 9 kgs	NAME	METRIC TONNES		NAME	METRIC TONNES	CODE	NAME	NUMBER	METRIC TONNES														

PAGE TOTAL																																							
TRIP TOTAL																																							

ACTIVITY CODES
 • RECORD ALL SETS
 • IF NO FISHING SET MADE IN A DAY, RECORD THE MAIN ACTIVITY FOR THAT DAY

1	FISHING SET
2	SEARCHING
3	TRANSIT
4	NO FISHING — BREAKDOWN
5	NO FISHING — BAD WEATHER
6	IN PORT — PLEASE SPECIFY
7	NET CLEANING SET
10	DEPLOYING OR RETREIVINGRAFTS, FADS OR PAYAOS

SCHOOL ASSOCIATION CODES

1	UNASSOCIATED
2	FEEDING ON BAITFISH
3	DRIFTING LOG, DEBRIS OR DEAD ANIMAL
4	DRIFTING RAFT, FAD OR PAYAO
5	ANCHORED RAFT, FAD OR PAYAO

TUNA DISCARD CODES

1	FISH DAMAGED / UNFIT FOR CONSUMPTION
2	VESSEL FULLY LOADED
3	GEAR FAILURE

UNLOADINGS TO CANNERY, COLD STORAGE, CARRIER OR OTHER VESSEL									
START DATE	END DATE	CANNERY OR VESSEL DESTINATION	INTL RADIO CALL SIGN	SKIPJACK	YELLOW FIN	BIGEYE	MIXED	OTHERS	REJECTS

NAME OF CAPTAIN				SIGNATURE OF CAPTAIN				DATE	
-----------------	--	--	--	----------------------	--	--	--	------	--

Dodatek 4

Szablony formatów zgłaszanych raportów

1. Raport w momencie wejścia (COE) ⁽¹⁾

Treść	Transmisja
Adresat komunikatu	
Kod działania	COE
Nazwa statku	
Międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy	
Pozycja w momencie wejścia	Współrzędne geograficzne LT/LG
Data i godzina (UTC) wejścia	Dd/mm/rrrr – GG:MM
Ilość (ton) ryb na burcie w podziale na gatunki	
Tuńczyk żółtopłetwy (YFT)	(ton)
Opastun (BET)	(ton)
Bonito (SKJ)	(ton)
Inne (wyszczególnić)	(ton)

2. Raport w momencie wyjścia (COX) ⁽²⁾

Treść	Transmisja
Adresat komunikatu	
Kod działania	COX
Nazwa statku	
Międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy	
Pozycja w momencie wyjścia	Współrzędne geograficzne LT/LG
Data i godzina (UTC) wyjścia	Dd/mm/rrrr – GG:MM
Ilość (ton) ryb na burcie w podziale na gatunki	
Tuńczyk żółtopłetwy (YFT)	(ton)
Opastun (BET)	(ton)
Bonito (SKJ)	(ton)
Inne (wyszczególnić)	(ton)

⁽¹⁾ Przesyłany dwadzieścia cztery (24) godziny przed wejściem na obszary połowowe w obrębie wód połowowych Wysp Cooka.

⁽²⁾ Przesyłany dwadzieścia cztery (24) godziny przed wyjściem z obszarów połowowych w obrębie wód połowowych Wysp Cooka.

3. Formularz raportu połowowego (CAT) podczas przebywania w obszarach połowowych w obrębie wód Wysp Cooka ⁽¹⁾

Treść	Transmisja
Adresat komunikatu	
Kod działania	CAT
Nazwa statku	
Międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy	
Data i godzina (UTC) raportu	Dd/mm/rrrr – GG:MM
Ilość (ton) ryb na burcie w podziale na gatunki	
Tuńczyk żółtopłetwy (YFT)	(ton)
Opastun (BET)	(ton)
Bonito (SKJ)	(ton)
Inne (wyszczególnić)	(ton)
Liczba zastawień sieci wykonanych od ostatniego raportu	

4. Wszystkie raporty przesyłane są właściwym władzom za pośrednictwem wskazanego poniżej punktu kontaktowego:

- a) E-mail: a.jones@mmr.gov.ck
- b) Faks: (+682) 29721

⁽¹⁾ Przesyłane raz w tygodniu po wejściu na obszary połowowe w obrębie wód połowowych Wysp Cooka.

UMOWA

w formie wymiany not dyplomatycznych z Japonią, zgodnie z art. 15 ust. 3 lit. b) umowy w sprawie wzajemnego uznawania, w celu zmiany części B Załącznika sektorowego w sprawie dobrej praktyki wytwarzania (GMP) w zakresie produktów leczniczych

LIST OD JAPONII

Bruksela, 22 kwietnia 2016 r.

Szanowny Panie!

Mam zaszczyt zaproponować w imieniu rządu Japonii, aby sekcje I i II części B Załącznika sektorowego w sprawie dobrej praktyki wytwarzania (GMP) w zakresie produktów leczniczych do umowy w sprawie wzajemnego uznawania między Japonią a Wspólnotą Europejską, zawartej w Brukseli w dniu 4 kwietnia 2001 r. (zwanej dalej „umową”) zastąpione zostały przez sekcje I i II części B załączone do niniejszej noty, zgodnie z art. 15 ust. 3 lit. b) umowy.

Mam również zaszczyt przekazać sugestię, aby, jeśli powyższa propozycja jest dla Unii Europejskiej do zaakceptowania, niniejsza nota i Państwa odpowiedź na nią traktowane były jako porozumienie w tej sprawie między rządem Japonii a Unią Europejską, które wejdzie w życie w dniu przesłania przez Państwa odpowiedzi.

Łączę wyrazy szacunku.

Keiichi KATAKAMI

Ambasador nadzwyczajny i pełnomocny Japonii przy Unii Europejskiej

Pan Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny**Dyrekcja Generalna ds. Handlu Komisja Europejska*

LIST OD UNII EUROPEJSKIEJ

Bruksela, 22 kwietnia 2016 r.

Szanowny Panie Ambasadorze!

Mam zaszczyt potwierdzić odbiór noty Waszej Ekszelencji z dnia dzisiejszego o następującej treści:

„Mam zaszczyt zaproponować w imieniu rządu Japonii, aby sekcje I i II części B Załącznika sektorowego w sprawie dobrej praktyki wytwarzania (GMP) w zakresie produktów leczniczych do umowy w sprawie wzajemnego uznawania między Japonią a Wspólnotą Europejską, zawartej w Brukseli w dniu 4 kwietnia 2001 r. (zwanej dalej »umową«) zastąpione zostały przez sekcje I i II części B załączone do niniejszej noty, zgodnie z art. 15 ust. 3 lit. b) umowy.

Mam również zaszczyt przekazać sugestię, aby, jeśli powyższa propozycja jest dla Unii Europejskiej do zaakceptowania, niniejsza nota i Państwa odpowiedź na nią traktowane były jako porozumienie w tej sprawie między rządem Japonii a Unią Europejską, które wejdzie w życie w dniu przesłania przez Państwa odpowiedzi”.

Mam zaszczyt poinformować Waszą Ekszelencję w imieniu Unii Europejskiej, że Unia Europejska przyjmuje powyższą propozycję rządu Japonii, i potwierdzić, że nota Waszej Ekszelencji i odpowiedź na nią traktowane będą jako porozumienie w tej sprawie między Unią Europejską a rządem Japonii, które wchodzi w życie w dniu przesłania niniejszej odpowiedzi.

Łączę wyrazy szacunku.

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Handlu Komisja Europejska

Jego Ekszelencja

Pan Keiichi KATAKAMI

Ambasador nadzwyczajny i pełnomocny Japonii przy Unii Europejskiej

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ B

Sekcja I

Obowiązujące przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne w odniesieniu do produktów leczniczych, wymagań dobrej praktyki wytwarzania produktów leczniczych, weryfikacji i zatwierdzania

Unia Europejska	Japonia
1. Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67) wraz ze zmianami	1. Przepisy dotyczące zapewnienia jakości, skuteczności i bezpieczeństwa produktów, w tym produktów leczniczych i wyrobów medycznych (Ustawa nr 145, 1960) wraz ze zmianami
2. Dyrektywa 2001/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie zbliżania przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, odnoszących się do wdrożenia zasady dobrej praktyki klinicznej w prowadzeniu badań klinicznych produktów leczniczych przeznaczonych do stosowania przez człowieka (Dz.U. L 121 z 1.5.2001, s. 34) wraz ze zmianami	2. Rozporządzenie rządowe w sprawie przepisów dotyczących zapewnienia jakości, skuteczności i bezpieczeństwa produktów, z urządzeniami farmaceutycznymi i medycznymi włącznie (Rozporządzenie rządowe nr 11, 1961) wraz ze zmianami
3. Dyrektywa Komisji 2005/28/WE z dnia 8 kwietnia 2005 r. ustalająca zasady oraz szczegółowe wytyczne dobrej praktyki klinicznej w odniesieniu do badanych produktów leczniczych przeznaczonych do stosowania u ludzi, a także wymogi zatwierdzania produkcji oraz przywozu takich produktów (Dz.U. L 91 z 9.4.2005, s. 13) wraz ze zmianami	3. Rozporządzenie o przepisach dotyczących zapewnienia jakości, skuteczności i bezpieczeństwa produktów, w tym produktów leczniczych i wyrobów medycznych (Rozporządzenie Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej nr 1, 1961) wraz ze zmianami
4. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 536/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie badań klinicznych produktów leczniczych stosowanych u ludzi oraz uchylenia dyrektywy 2001/20/WE (Dz.U. L 158 z 27.5.2014, s. 1) wraz ze zmianami	4. Produkty lecznicze wskazane przez Ministerstwo Zdrowia, Pracy i Opieki Społecznej na mocy art. 20-1 akapit 6 i 7 rozporządzenia rządowego w sprawie przepisów dotyczących zapewnienia jakości, skuteczności i bezpieczeństwa produktów, z urządzeniami farmaceutycznymi i medycznymi włącznie oraz art. 96 akapit 6 i 7 rozporządzenia w sprawie przepisów dotyczących zapewnienia jakości, skuteczności i bezpieczeństwa produktów, z urządzeniami farmaceutycznymi i medycznymi włącznie (Obwieszczenie Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej nr 431, 2004) wraz ze zmianami
5. Dyrektywa Komisji 2003/94/WE z dnia 8 października 2003 r. ustanawiająca zasady i wytyczne dobrej praktyki wytwarzania w odniesieniu do produktów leczniczych stosowanych u ludzi oraz produktów leczniczych stosowanych u ludzi, znajdujących się w fazie badań (Dz.U. L 262 z 14.10.2003, s. 22) wraz ze zmianami	5. Rozporządzenie w sprawie pomieszczeń i wyposażenia aptek itd. (Rozporządzenie Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej nr 2, 1961) wraz ze zmianami
6. Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1252/2014 z dnia 28 maja 2014 r. uzupełniające dyrektywę 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zasad i wytycznych dobrej praktyki wytwarzania substancji czynnych wykorzystywanych w produktach leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 337 z 25.11.2014, s. 1)	6. Rozporządzenie ministra w sprawie standardów kontroli produkcji i kontroli jakości leków i paraleków (Rozporządzenie Ministerstwa Zdrowia, Pracy i Opieki Społecznej nr 179, 2004) wraz ze zmianami
7. Obecne wersje wytycznych dotyczących dobrej praktyki wytwarzania, zawarta w tomie IV Zasad dotyczących produktów leczniczych w Unii Europejskiej („The rules governing medicinal products in the European Union”) i w zestawieniu procedur Unii Europejskiej dotyczących kontroli i wymiany informacji	

Sekcja II

Właściwe organy

Unia Europejska	Japonia
Właściwymi organami Unii Europejskiej są następujące organy państw członkowskich Unii Europejskiej lub organy przejmujące ich obowiązki:	Ministry of Health, Labour and Welfare lub organ przejmujący obowiązki tego ministerstwa
Austria Österreichische Agentur für Gesundheit und Ernährungssicherheit GmbH	
Belgia Federaal Agentschap voor geneesmiddelen en gezondheidsproducten/Agence fédérale des médicaments et produits de santé	
Bułgaria Изпълнителна агенция по лекарствата	
Chorwacja Agencija za lijekove i medicinske proizvode (HALMED)	
Cypr Φαρμακευτικές Υπηρεσίες, Υπουργείο Υγείας	
Republika Czeska Státní ústav pro kontrolu léčiv (SÚKL)	
Dania Lægemiddelstyrelsen	
Estonia Ravimiamet	
Finlandia Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus	
Francja Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM)	
Niemcy Bundesinstitut für Arzneimittel und Medizinprodukte (BfArM) Paul-Ehrlich-Institut (PEI) Bundesinstitut für Impfstoffe und biomedizinische Arzneimittel (tylko produkty biologiczne)	
Grecja Ethnikos Organismos Farmakon (EOF) (ΕΘΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΦΑΡΜΑΚΩΝ)	
Węgry Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet(OGYÉI)	
Irlandia Health Products Regulatory Authority (HPRA)	

Unia Europejska	Japonia
<p>Włochy Agenzia Italiana del Farmaco</p> <p>Łotwa Zāļu valsts aģentūra</p> <p>Litwa Valstybinė vaistų kontrolės tarnyba</p> <p>Luksemburg Ministère de la Santé, Division de la Pharmacie et des Médicaments</p> <p>Malta Medicines Authority</p> <p>Niderlandy Inspectie voor de Gezondheidszorg (IGZ)</p> <p>Polska Główny Inspektorat Farmaceutyczny (GIF)</p> <p>Portugalia INFARMED – Autoridade Nacional do Medicamento e Produtos de Saúde, I.P</p> <p>Rumunia Agenția Națională a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale</p> <p>Słowacja Štátny ústav pre kontrolu liečiv (SUKL)</p> <p>Słowenia Javna agencija Republike Slovenije za zdravila in medicinske pripomočke (JAZMP)</p> <p>Hiszpania Agencia Española de Medicamentos y Productos Sanitarios</p> <p>Szwecja Läkemedelsverket</p> <p>Zjednoczone Królestwo Medicines and Healthcare Products Regulatory Agency</p> <p>Unia Europejska Europejska Agencja Leków</p>	

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2016/777

z dnia 29 kwietnia 2016 r.

w sprawie podziału uprawnień do połowów na mocy Protokołu wykonawczego do Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a rządem Wysp Cooka

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 21 października 2015 r. Unia i rząd Wysp Cooka parafowały Umowę o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów (zwaną dalej „Umową”) oraz Protokół wykonawczy do niej (zwany dalej „Protokołem”), przyznające statkom unijnym uprawnienia do połowów na wodach objętych zwierzchnictwem lub jurysdykcją Wysp Cooka w zakresie rybołówstwa.
- (2) W dniu 29 kwietnia 2016 r. Rada przyjęła decyzję (UE) 2016/776 ⁽¹⁾ w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Umowy i Protokołu.
- (3) Należy określić sposób podziału uprawnień do połowów pomiędzy państwa członkowskie zarówno na okres tymczasowego stosowania Protokołu, jak też na cały okres jego obowiązywania.
- (4) Zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 ⁽²⁾ Komisja ma informować zainteresowane państwa członkowskie o niepełnym wykorzystaniu uprawnień do połowów przyznanych Unii na mocy Protokołu. Brak odpowiedzi w terminie określonym przez Radę powinien być uznawany za potwierdzenie, że statki danego państwa członkowskiego nie wykorzystują w pełni przyznanych im uprawnień do połowów w danym okresie.
- (5) Art. 12 Protokołu przewiduje jego tymczasowe stosowanie od daty jego podpisania. Niniejsze rozporządzenie powinno w związku z tym być stosowane od daty podpisania Protokołu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Uprawnienia do połowów ustalone w Protokole wykonawczym do Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a rządem Wysp Cooka rozdziela się pomiędzy państwa członkowskie w następujący sposób:

sejny rybołówstwa:

Hiszpania:	3 statki
Francja:	1 statek.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2016/776 z dnia 29 kwietnia 2016 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej i tymczasowego stosowania Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Wyspami Cooka oraz Protokołu wykonawczego do niej (zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1006/2008 z dnia 29 września 2008 r. dotyczące upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków państw trzecich na wody terytorialne Wspólnoty, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 i (WE) nr 1627/94 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 3317/94 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 33).

2. Rozporządzenie (WE) nr 1006/2008 stosuje się bez uszczerbku dla postanowień Umowy.
3. Jeżeli wnioski o wydanie upoważnień do połowów przedłożone przez państwa członkowskie określone w ust. 1 nie wyczerpują wszystkich uprawnień do połowów określonych w Protokole, Komisja uwzględnia wnioski o wydanie upoważnień do połowów z pozostałych państw członkowskich zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1006/2008.
4. Okres na potwierdzenie przez państwa członkowskie, że nie wykorzystają w pełni uprawnień do połowów przyznanych Unii na mocy Protokołu, zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1006/2008, ustala się na 10 dni roboczych od daty przekazania im tej informacji przez Komisję.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia podpisania Protokołu.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 kwietnia 2016 r.

W imieniu Rady
A.G. KOENDERS
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2016/778**z dnia 2 lutego 2016 r.**

uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do okoliczności i warunków, w jakich zapłata nadzwyczajnych składek *ex post* może zostać częściowo lub całkowicie odroczone, oraz w zakresie kryteriów służących określeniu działań, usług i operacji w odniesieniu do funkcji krytycznych oraz określeniu linii biznesowych wraz z powiązаныmi usługami w odniesieniu do głównych linii biznesowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012⁽¹⁾, w szczególności jej art. 2 ust. 2 i art. 104 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Odroczenie zapłaty nadzwyczajnych składek *ex post*, o którym mowa w art. 104 dyrektywy 2014/59/UE, powinno zostać przyznane przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na wniosek instytucji w celu ułatwienia dokonania przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceny, czy instytucja ta spełnia warunki odroczenia określone w art. 104 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE. Dana instytucja powinna dostarczyć wszelkie informacje, które organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uzna za niezbędne w celu dokonania takiej oceny. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien uwzględnić wszelkie informacje dostępne właściwym organom krajowym, aby uniknąć jakiegokolwiek powielania wymogów dotyczących powiadamiania.
- (2) Oceniając wpływ zapłaty nadzwyczajnych składek *ex post* na wypłacalność i płynność instytucji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien dokonać analizy wpływu przedmiotowej zapłaty na pozycję kapitałową i poziom płynności instytucji. W przedmiotowej analizie należy uwzględnić w bilansie instytucji stratę równą kwocie przypadającej do zapłaty w momencie, gdy staje się ona wymagalna, oraz opracować prognozę współczynników kapitałowych instytucji po tej stracie dla odpowiednich ram czasowych. Ponadto należy w niej również uwzględnić wpływy środków pieniężnych równe kwocie przypadającej do zapłaty w momencie, gdy staje się ona wymagalna, oraz dokonać oceny ryzyka płynności.
- (3) Zgodnie z wymogiem określonym w planach naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucje i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być w stanie określić i zapewnić ciągłość funkcji krytycznych instytucji lub grup.
- (4) Ciągłość funkcji krytycznych instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją stanowi jeden z głównych celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zapewnienie ciągłości funkcji krytycznych na celu zabezpieczenie stabilności finansowej i gospodarki realnej, a zatem odgrywa kluczową rolę w procesie planowania naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Funkcje krytyczne mogą obejmować przyjmowanie depozytów, usługi udzielania pożyczek i kredytów, usługi płatnicze, rozliczeniowe, powiernicze i usługi rozrachunku, działania związane z finansowaniem na rynkach międzybankowych oraz działania na rynkach kapitałowych i w ramach inwestycji kapitałowych.
- (5) Funkcje krytyczne instytucji lub grupy przedstawia się w jej planie naprawy. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien dokonać oceny planu naprawy, który powinien tworzyć podstawę dla planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien przeprowadzić własną ocenę funkcji krytycznych podczas ustalania planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz powinien wskazać, w jaki sposób można prawnie i gospodarczo oddzielić funkcje krytyczne i główne linie biznesowe od innych funkcji, tak aby zapewnić ich ciągłość z chwilą upadłości instytucji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190.

- (6) Oceniając możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny wziąć pod uwagę, czy wybrana strategia zapewnia ciągłość funkcji krytycznych oraz czy prawo do rozwiązania problemu przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub do usunięcia tychże przeszkód wiąże się z funkcjami krytycznymi. Podobnie w scenariuszu przewidującym umorzenie lub konwersję długu zobowiązania mogą podlegać wyłączeniu z zakresu umorzenia lub konwersji długu, jeżeli wyłączenie to jest absolutnie niezbędne i proporcjonalne do osiągnięcia ciągłości funkcji krytycznych. Funkcje krytyczne mają również znaczenie dla funkcjonowania instrumentu instytucji pomostowej, ponieważ instytucja pomostowa powinna podtrzymywać funkcje krytyczne.
- (7) Funkcje krytyczne należy określić w dwuetapowej procedurze: po pierwsze, instytucje dokonują samooceny podczas ustanawiania swoich planów naprawy. Po drugie, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonują krytycznego przeglądu planów naprawy indywidualnych instytucji, aby zapewnić zgodność i spójność podejść stosowanych przez banki. Ponieważ organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji czerpią korzyści z kompleksowego oglądu sytuacji wskazującego, które funkcje są niezbędne do utrzymania stabilności finansowej postrzeganej w ujęciu całościowym, powinny one podjąć ostateczną decyzję dotyczącą określenia funkcji krytycznych do celów związanych z planowaniem oraz przeprowadzeniem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (8) Usługami mającymi krytyczne znaczenie powinny być podstawowe operacje, działania i usługi wykonywane dla jednej jednostki gospodarczej lub jednego podmiotu prawnego (usługi dedykowane) lub dla ich większej liczby (usługi dzielone) w ramach grupy, które są potrzebne do zagwarantowania jednej funkcji krytycznej lub większej ich liczby. Usługi mające krytyczne znaczenie może wykonywać jeden podmiot lub większa liczba podmiotów (jako oddzielny podmiot prawny lub jako jednostka wewnętrzna) w ramach grupy (usługa wewnętrzna) lub ich wykonanie może zostać zlecone zewnętrznemu dostawcy (usługa zewnętrzna). Usługę należy uznać za mającą krytyczne znaczenie, jeżeli jej zaburzenie może stanowić poważną przeszkodę dla wykonywania funkcji krytycznych lub może całkowicie uniemożliwić ich wykonanie, jako że są one nieodłącznie powiązane z funkcjami krytycznymi, które instytucja wykonuje na rzecz osób trzecich. Ich określenie następuje w wyniku określenia funkcji krytycznych.
- (9) Instytucje i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny również określić usługi mające krytyczne znaczenie w planach naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W zakresie, w jakim usługi mające krytyczne znaczenie są zlecane osobom trzecim, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien mieć możliwość ograniczenia swojej oceny w zakresie niezbędnym do sprawdzenia, czy instytucja wdrożyła odpowiedni plan ciągłości działania.
- (10) Określenie usługi jako mającej krytyczne znaczenie powinno umożliwić instytucjom zapewnienie ciągłej dostępności takich usług poprzez świadczenie ich za pośrednictwem podmiotów lub jednostek, które pozostaną odporne w przypadku upadłości, lub poprzez wprowadzenie odpowiednich uzgodnień, w przypadku usług świadczonych przez dostawcę zewnętrznego.
- (11) Podstawowa różnica między funkcją krytyczną a główną linią biznesową polega na wpływie odpowiednich działań. O ile funkcje krytyczne należy oceniać z perspektywy ich znaczenia dla funkcjonowania gospodarki realnej i rynków finansowych, a zatem dla stabilności finansowej postrzeganej w ujęciu całościowym, o tyle główne linie biznesowe należy oceniać na podstawie ich znaczenia dla samej instytucji, np. stopnia, w jakim przyczyniają się one do generowania przychodów i zysków instytucji.
- (12) W zakresie, w jakim plan naprawy powinien zawierać szczegółowy opis procesów mających na celu określenie wartości i zbywalności głównych linii biznesowych, operacji i aktywów instytucji, również plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien zawierać schemat operacji krytycznych i głównych linii biznesowych oraz wskazanie, w jaki sposób można prawnie i gospodarczo oddzielić funkcje krytyczne i główne linie biznesowe od innych funkcji, tak aby zapewnić ich ciągłość z chwilą upadłości instytucji. W restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ciągłość funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych może uzasadniać wyłączenie pewnych zobowiązań ze stosowania narzędzia umorzenia lub konwersji długu, a także może uzasadniać jego przeniesienie na instytucję pomostową.
- (13) Chociaż główne linie biznesowe często wiąże się z tym, jak bardzo przyczyniają się one do generowania wyników finansowych instytucji, w ramach tego podejścia nie można uwzględniać całkowicie wszystkich linii biznesowych, ponieważ instytucja może świadczyć usługę, która nie jest opłacalna w sposób bezpośredni (lub która może wręcz generować straty), jednak generuje istotną wartość koncesji, a w związku z tym jest ważna dla działalności gospodarczej postrzeganej w ujęciu całościowym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY WSPÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy określające:

- a) okoliczności i warunki, w jakich zapłata nadzwyczajnych składek *ex post* może zostać częściowo lub całkowicie odroczone na podstawie art. 104 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE;
- b) kryteria służące określeniu działań, usług i operacji, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 35 dyrektywy 2014/59/UE;
- c) kryteria służące określeniu linii biznesowych wraz z powiązаныmi usługami, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 36 dyrektywy 2014/59/UE.

Przepisy te są stosowane przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczony przez państwo członkowskie zgodnie z art. 3 dyrektywy 2014/59/UE.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „okres odroczenia” oznacza okres nieprzekraczający sześciu miesięcy;
- 2) „funkcja” oznacza zorganizowany zestaw działań, usług lub operacji, które instytucja lub grupa świadczy na rzecz osób trzecich bez względu na organizację wewnętrzną instytucji;
- 3) „linia biznesowa” oznacza zorganizowany zestaw działań, procesów lub operacji, które instytucja lub grupa opracowuje dla osób trzecich, aby osiągnąć cele organizacji.

ROZDZIAŁ II

ODROCZENIE SKŁADEK *EX POST*

Artykuł 3

Odroczenie nadzwyczajnych składek *ex post*

1. Odroczenia zapłaty składek *ex post*, o którym mowa w art. 104 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE, może udzielić organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na wniosek instytucji. Instytucja ta dostarcza wszelkich informacji uznanych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za niezbędne dla dokonania oceny wpływu zapłaty nadzwyczajnych składek *ex post* na sytuację finansową tej instytucji. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia wszelkie informacje dostępne właściwym organom krajowym w celu ustalenia, czy instytucja ta spełnia warunki odroczenia, o których mowa w ust. 3.

2. Określając, czy dana instytucja spełnia warunki odroczenia, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia wpływ, jaki zapłata nadzwyczajnych składek *ex post* miałaby na wypłacalność i poziom płynności tej instytucji. W przypadku gdy instytucja ta jest częścią grupy, ocena obejmuje również wpływ wypłacalności i płynności całej grupy.

3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może odroczyć zapłatę nadzwyczajnych składek *ex post*, jeżeli uzna, że zapłata będzie skutkować jakąkolwiek z następujących sytuacji:

- a) prawdopodobnym naruszeniem, w ciągu kolejnych sześciu miesięcy, minimalnych wymogów instytucji w zakresie funduszy własnych określonych w art. 92 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ⁽¹⁾;
- b) prawdopodobnym naruszeniem, w ciągu kolejnych sześciu miesięcy, minimalnego wymogu instytucji dotyczącego pokrycia wpływów netto określonego w art. 412 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i sprecyzowanego w art. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61 ⁽²⁾;
- c) prawdopodobnym naruszeniem, w ciągu kolejnych sześciu miesięcy, szczególnego wymogu instytucji w zakresie płynności określonego w art. 105 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE ⁽³⁾.

4. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ogranicza okres odroczenia w stopniu, w jakim jest to niezbędne w celu uniknięcia zagrożeń dla sytuacji finansowej tej instytucji lub jej grupy. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji regularnie monitoruje, czy warunki odroczenia, o których mowa w ust. 3, mają nadal zastosowanie w okresie odroczenia.

5. Na wniosek tej instytucji organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może odnowić okres odroczenia, jeżeli ustali, że warunki odroczenia, o których mowa w ust. 3, mają nadal zastosowanie. Odnowienie to nie może przekroczyć sześciu miesięcy.

Artykuł 4

Ocena wpływu odroczenia na wypłacalność

1. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia wpływ zapłaty nadzwyczajnych składek *ex post* na poziom kapitału regulacyjnego instytucji. Ocena ta zawiera analizę wpływu, jaki zapłata nadzwyczajnych składek *ex post* miałaby na przestrzeganie przez instytucję minimalnych wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w art. 92 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

2. Do celów tej oceny kwota składek *ex post* jest odliczana od pozycji funduszy własnych instytucji.

3. Analiza, o której mowa w ust. 1, obejmuje co najmniej okres do następnego sprawozdawczego dnia przepływów gotówkowych w odniesieniu do wymogu w zakresie funduszy własnych określonego w art. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014 ⁽⁴⁾.

Artykuł 5

Ocena wpływu odroczenia na płynność

1. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia wpływ zapłaty nadzwyczajnych składek *ex post* na poziom płynności instytucji. Ocena ta zawiera analizę wpływu, jaki zapłata nadzwyczajnych składek *ex post* miałaby na zdolność instytucji do spełnienia wymogu pokrycia wpływów netto określonego w art. 412 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i sprecyzowanego w art. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 680/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące sprawozdawczości nadzorczej instytucji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 191 z 28.6.2014, s. 1).

2. Do celów analizy, o której mowa w ust. 1, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dolicza wpływ płynności równy w 100 % kwocie przypadającej do zapłaty w momencie, gdy zapłata nadzwyczajnych składek *ex post* staje się wymagalna, do wyniku obliczeń wpływu płynności netto przeprowadzonych w sposób przedstawiony w art. 20 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61.
3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia również wpływ takiego wpływu ustalonego zgodnie z ust. 2 na szczególne wymogi w zakresie płynności określone w art. 105 dyrektywy 2013/36/UE.
4. Analiza, o której mowa w ust. 1, obejmuje co najmniej okres do następnego sprawozdawczego dnia przepływów gotówkowych w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto określonego w art. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014.

ROZDZIAŁ III

KRYTERIA ZWIĄZANE Z OKREŚLENIEM FUNKCJI KRYTYCZNYCH I GŁÓWNYCH LINII BIZNESOWYCH

Artykuł 6

Kryteria związane z określeniem funkcji krytycznych

1. Funkcję uznaje się za krytyczną, jeżeli spełnia oba z następujących kryteriów:
 - a) funkcja ta jest pełniona przez instytucję na rzecz osób trzecich niepowiązanych z instytucją ani grupą; oraz
 - b) nagłe zaburzenie pełnienia tej funkcji prawdopodobnie wywarłoby istotny negatywny wpływ na osoby trzecie, zapoczątkowałoby efekt domina lub podważyłoby ogólne zaufanie uczestników rynku z powodu znaczenia systemowego tej funkcji dla osób trzecich oraz znaczenia systemowego danej instytucji lub grupy w pełnieniu tej funkcji.
2. Oceniając istotny negatywny wpływ na osoby trzecie, znaczenie systemowe danej funkcji dla osób trzecich i znaczenie systemowe instytucji lub grupy pełniących daną funkcję, instytucja lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia wielkość instytucji lub grupy, ich udział w rynku, wzajemne powiązania zewnętrzne i wewnętrzne, złożoność oraz działalność transgraniczną.

Kryteria oceny wpływu wywieranego na osoby trzecie zawierają co najmniej następujące elementy:

- a) charakter i zasięg działalności, doprecyzowanie czy chodzi o zasięg globalny, krajowy czy regionalny, wielkość i liczbę transakcji, liczbę klientów i kontrahentów, liczbę klientów, dla których instytucja jest jedynym lub głównym partnerem bankowym;
 - b) znaczenie instytucji na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym lub europejskim, w stosownych przypadkach, dla danego rynku. Znaczenie instytucji można ocenić na podstawie jej udziału w rynku, wzajemnych powiązań, złożoności oraz działalności transgranicznej;
 - c) charakter klientów i zainteresowanych stron, na których lub na które funkcja ma wpływ, jak np. (ale nie jedynie) klienci detaliczni, klienci korporacyjni, klienci międzybankowi, centralne izby rozliczeniowe i podmioty publiczne;
 - d) ewentualny wpływ zaburzenia pełnienia danej funkcji na rynki, infrastruktury, klientów oraz usługi publiczne. W szczególności ocena może obejmować wpływ na płynność odpowiednich rynków, wpływ i stopień zaburzenia w odniesieniu do działalności klientów oraz krótkoterminowe potrzeby związane z płynnością, odczuwalność przez kontrahentów, klientów i społeczeństwo, zdolność klientów do reakcji i szybkość tej reakcji, znaczenie dla funkcjonowania innych rynków, wpływ na płynność, operacje i strukturę innego rynku, wpływ na innych kontrahentów związanych z głównymi klientami oraz wzajemne powiązania funkcji z innymi usługami.
3. Funkcję, która jest niezbędna dla funkcjonowania realnej gospodarki i rynków finansowych, uznaje się za podlegającą substytucji, jeżeli można ją zastąpić w akceptowalny sposób w rozsądnych ramach czasowych, unikając przy tym problemów systemowych dla realnej gospodarki i rynków finansowych.

Oceniając substytucyjność funkcji, uwzględnia się następujące kryteria:

- a) strukturę rynku tej funkcji i dostępność dostawców funkcji zastępczych;
- b) zdolność innych dostawców pod względem wydajności, wymogi pełnienia funkcji i ewentualne bariery uniemożliwiające wejście na rynek lub ekspansję;
- c) środek zachęty dla innych dostawców do podjęcia tych działań;
- d) czas wymagany do zmiany dostawcy przez użytkowników usługi na nowego dostawcę usług i koszty związane z tą zmianą, czas wymagany do przejścia funkcji przez innych konkurentów oraz kwestia, czy czas ten jest wystarczający, aby zapobiec znacznemu zaburzeniu w zależności od rodzaju usługi.

4. Usługę uznaje się za mającą krytyczne znaczenie, jeżeli zaburzenie jej świadczenia może stanowić poważną przeszkodę w pełnieniu jednej funkcji krytycznej lub większej ich liczby, lub może całkowicie uniemożliwić ich pełnienie. Usługi nie uznaje się za mającą krytyczne znaczenie, jeżeli inny dostawca może ją wyświadczyć w rozsądnych ramach czasowych w porównywalnym stopniu, jeżeli chodzi o przedmiot, jakość i koszt danej usługi.

5. Zaburzenie funkcji lub usług polega na tym, że funkcje i usługi nie są już świadczone w porównywalnym stopniu, w porównywalnych warunkach i przy zachowaniu porównywalnej jakości, chyba że zmiana w świadczeniu danej funkcji lub usługi odbywa się w uporządkowany sposób.

Artykuł 7

Kryteria związane z określeniem głównych linii biznesowych

1. Linie biznesowe wraz z powiązаныmi usługami stanowiące dla instytucji lub grupy, w której skład wchodzi instytucja, istotne źródła przychodów, zysku lub wartości koncesji, uznaje się za główne linie biznesowe.

2. Główne linie biznesowe określa się na podstawie organizacji wewnętrznej instytucji, jej strategii korporacyjnej i stopnia, w jakim te główne linie biznesowe przyczyniają się do wyników finansowych instytucji. Wskaźniki głównych linii biznesowych obejmują m.in. następujące czynniki:

- a) przychody wygenerowane przez główną linię biznesową jako odsetek ogólnych przychodów;
- b) zysk wygenerowany przez główną linię biznesową jako odsetek ogólnego zysku;
- c) zwrot z kapitału lub aktywów;
- d) sumę aktywów, przychodów i zysku;
- e) bazę klientów, geograficzny obszar działalności, synergie w kontekście marki i synergie operacyjne przedsiębiorstwa z innymi przedsiębiorstwami w ramach grupy;
- f) wpływ zaprzestania działalności w ramach głównej linii biznesowej na koszty i zyski, jeżeli stanowi ona źródło finansowania lub płynności;
- g) perspektywy rozwoju głównej linii biznesowej;
- h) atrakcyjność przedsiębiorstwa dla konkurentów pod kątem ewentualnego nabycia;
- i) potencjał rynku i wartość koncesji.

W określaniu głównej linii biznesowej można uwzględnić przyszłe oczekiwane przychody, perspektywy wzrostu i wartość koncesji, jeżeli poparto je wiarygodnymi, udowodnionymi prognozami zawierającymi założenia, na których je oparto.

3. Podstawą głównych linii biznesowych mogą być działania, które same w sobie nie generują bezpośredniego zysku dla instytucji, jednak stanowią wsparcie głównych linii biznesowych instytucji, przyczyniając się tym samym do zysków instytucji w sposób pośredni.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 lutego 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/779**z dnia 18 maja 2016 r.****ustanawiające jednolite zasady dotyczące procedur ustalania, czy dany wyrób tytoniowy ma aromat charakterystyczny****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylającą dyrektywę 2001/37/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 7 ust. 1 dyrektywy 2014/40/UE stanowi, że państwa członkowskie zakazują wprowadzania do obrotu wyrobów tytoniowych mających aromat charakterystyczny.
- (2) Aby zakazy te były stosowane w jednolity sposób w całej Unii, należy ustanowić, zgodnie z art. 7 ust. 3 dyrektywy 2014/40/UE, wspólne procedury ustalania, czy dany wyrób tytoniowy ma aromat charakterystyczny.
- (3) W przypadku gdy państwo członkowskie („inicjujące państwo członkowskie”) lub Komisja uzna, że dany wyrób tytoniowy może mieć aromat charakterystyczny, powinny one zwrócić się do producenta lub importera o przedstawienie oceny produktu. Procedura ustalania istnienia wyrobu o aromacie charakterystycznym powinna być inicjowana przez państwa członkowskie w odniesieniu do wyrobów, które są wprowadzane do obrotu tylko w jednym państwie członkowskim lub niewielkiej ich liczbie. Jeżeli państwo członkowskie uważa, że wyrób jest wprowadzany do obrotu w wielu różnych państwach członkowskich, powinno mieć możliwość zwrócenia się do Komisji o wszczęcie procedury.
- (4) Aby uniknąć równoległych postępowań, państwa członkowskie i Komisja powinny informować się wzajemnie o wszczęciu procedur. Jeżeli państwo członkowskie wszczyna procedurę, wszystkie inne państwa członkowskie powinny powstrzymać się od wszczynania procedury w odniesieniu do tego samego wyrobu. Państwa członkowskie mogą też uzgodnić, że inne państwo członkowskie stanie się inicjującym państwem członkowskim. Wszystkie procedury wszczęte w państwach członkowskich innych niż państwo członkowskie inicjujące procedurę powinny zostać zawieszane do czasu wydania decyzji przez inicjujące państwo członkowskie.
- (5) Komisja powinna mieć możliwość wszczęcia procedury na każdym etapie, również po wydaniu decyzji stwierdzającej, że dany wyrób nie ma aromatu charakterystycznego. Jeżeli Komisja wszczyna procedurę, wszystkie krajowe procedury dotyczące tego samego wyrobu powinny zostać wstrzymane.
- (6) Jeżeli producent lub importer nie zaprzecza, że wyrób ma aromat charakterystyczny, lub nie odpowie na wezwanie do przedstawienia oceny, czy dany wyrób ma aromat charakterystyczny, powinna istnieć możliwość ustalenia tego na podstawie uproszczonej procedury.
- (7) Jeżeli producent lub importer zaprzecza, że wyrób ma aromat charakterystyczny, inicjujące państwo członkowskie lub Komisja powinny przeprowadzić pogłębioną ocenę. W tym celu można zasięgnąć opinii niezależnego panelu doradczego i pozyskiwać informacje z innych źródeł. Informacje mogą być również wymieniane z innymi państwami członkowskimi i Komisją.
- (8) Po przeprowadzeniu pogłębionej oceny i przed podjęciem decyzji o tym, czy dany wyrób ma aromat charakterystyczny, producent lub importer wyrobu powinien mieć możliwość przedstawienia pisemnych uwag. W uwagach pisemnych, w stosownych przypadkach, producent lub importer powinien również wskazać, czy skonsultowano się z jego spółką dominującą. Importerzy powinni być również zachęceni do konsultacji z producentem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 127 z 29.4.2014, s. 1.

- (9) Inicjujące państwo członkowskie powinno przedstawić Komisji projekt decyzji, w tym, w stosownych przypadkach, kopię opinii niezależnego panelu doradczego. Kopie tych dokumentów powinny zostać przesłane do pozostałych państw członkowskich wraz ze streszczeniem w języku, który jest powszechnie zrozumiały.
- (10) Komisja i pozostałe państwa członkowskie mogą zgłosić uwagi do projektu decyzji. Należy dążyć do osiągnięcia konsensusu w sprawie projektu decyzji oraz najważniejszych kwestii będących jej uzasadnieniem. Jeżeli opinie państw członkowskich różnią się co do tego, czy dany wyrób ma aromat charakterystyczny, Komisja powinna dążyć do osiągnięcia konsensusu. W przypadku braku konsensusu i jeżeli niezbędne jest zapewnienie jednolitego stosowania zakazu ustanowionego w art. 7 ust. 1 dyrektywy 2014/40/UE, Komisja powinna sama dokonać ustalenia, czy dany wyrób ma aromat charakterystyczny.
- (11) Z uwagi na względy zdrowia publicznego będące podstawą zakazu wyrobów o aromacie charakterystycznym i z należytym uwzględnieniem zasady ostrożności państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzania zakazów, gdy tylko stwierdzą, zgodnie z procedurą przewidzianą w niniejszym rozporządzeniu, że dany wyrób ma aromat charakterystyczny. Niemniej jednak, jeżeli Komisja przyjmie później decyzję w odniesieniu do tego wyrobu, inicjujące państwo członkowskie powinno natychmiast wprowadzić środki w celu dostosowania swoich przepisów i praktyk do tej decyzji, aby zakaz ustanowiony w art. 7 ust. 1 dyrektywy 2014/40/UE był stosowany w jednolity sposób w całej Unii.
- (12) Państwa członkowskie i Komisja powinny podawać do publicznej wiadomości nieopatrzone klauzulą poufności wersje decyzji przyjętych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Należy odpowiednio uwzględnić wnioski o zachowanie poufności szczególnie chronionych informacji handlowych. Jeżeli takie wnioski zostaną uznane za uzasadnione, informacje te powinny być przekazywane wyłącznie za pomocą bezpiecznych środków transmisji danych.
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu, o którym mowa w art. 25 dyrektywy 2014/40/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejszym rozporządzeniem ustanawia się jednolite zasady dotyczące procedur ustalania, czy dany wyrób tytoniowy ma aromat charakterystyczny.

Artykuł 2

Definicja

Do celów niniejszego rozporządzenia „ten sam wyrób” oznacza wyroby zawierające te same składniki w tych samych proporcjach składników mieszanki tytoniowej, bez względu na markę lub wygląd.

ROZDZIAŁ II

WSZCZĘCIE PROCEDURY

Artykuł 3

Wszczęcie postępowania przez państwo członkowskie lub Komisję

1. W przypadku gdy państwo członkowskie („inicjujące państwo członkowskie”) lub Komisja uznają, że dany wyrób tytoniowy może mieć aromat charakterystyczny, mogą wszcząć procedurę ustalenia, czy wyrób tytoniowy ma aromat charakterystyczny. Państwo członkowskie może również zwrócić się do Komisji o wszczęcie procedury.

2. Komisja może wszcząć procedurę, o której mowa w ust. 1, nawet w przypadku gdy jedna lub więcej procedur zostało wszczętych lub zakończonych przez jedno lub więcej państw członkowskich, w szczególności gdy jest to konieczne do zapewnienia jednolitego stosowania art. 7 dyrektywy 2014/40/UE.

Artykuł 4

Pierwszy wniosek do producenta lub importera

1. Inicjujące państwo członkowskie lub Komisja powiadamiają producenta i importera produktu o swojej opinii, że wyrób tytoniowy może mieć aromat charakterystyczny, i zwracają się do producenta lub importera o przedstawienie oceny.
2. Producent lub importer udziela odpowiedzi i przedstawia swoje pisemne uwagi w ciągu czterech tygodni od daty otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1, lub w innym terminie uzgodnionym z inicjującym państwem członkowskim lub Komisją, stosownie do przypadku. W swojej odpowiedzi producent lub importer określa – w zakresie, w jakim to możliwe – wszelkie inne państwa członkowskie, w których ten sam wyrób został wprowadzony do obrotu. W stosownych przypadkach producent przedstawia również opinię swojej spółki dominującej. Importer przedstawia również opinię producenta.
3. Producent lub importer w swojej odpowiedzi, o której mowa w ust. 2, informuje, czy w jego opinii te same wyroby wprowadzane do obrotu w innych państwach członkowskich mają różne aromaty w jednym lub kilku zainteresowanych państwach członkowskich. W takim przypadku producent lub importer określa podstawy, na których opiera się ta opinia.

Artykuł 5

Koordinacja na etapie początkowym

1. Jeżeli procedura została wszczęta przez państwo członkowskie, państwo to bezzwłocznie powiadamia Komisję i wszystkie pozostałe państwa członkowskie o wszczęciu procedury.

Jeżeli to Komisja wszczęła procedurę, informuje ona o tym bezzwłocznie wszystkie państwa członkowskie.

Inicjujące państwo członkowskie lub Komisja przekazują informacje otrzymane od producenta lub importera zgodnie z art. 4 ust. 2 innym państwom członkowskim i, w stosownych przypadkach, Komisji.

2. Jeżeli państwo członkowskie wszczęło procedurę, wszystkie inne państwa członkowskie powstrzymują się od wszczęcia równoległej procedury dotyczącej tego samego wyrobu. W przypadku gdy procedury dotyczące tego samego wyrobu już zostały wszczęte w co najmniej dwóch państwach członkowskich, procedurę kontynuuje wyłącznie państwo członkowskie, które wszczęło ją jako pierwsze. Na zasadzie odstępstwa zainteresowane państwa członkowskie mogą uzgodnić, że inne państwo członkowskie będzie działać w charakterze inicjującego państwa członkowskiego. Wszystkie procedury wszczęte w państwach członkowskich innych niż państwo członkowskie inicjujące procedurę zostają zawieszane do czasu wydania decyzji przez inicjujące państwo członkowskie.
3. Jeżeli to Komisja wszczęła procedurę, wszystkie państwa członkowskie powstrzymują się od wszczynania procedur i, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 9 ust. 3 akapit drugi, wszystkie toczące się procedury krajowe zostają wstrzymane.
4. Zgromadzone do tej chwili informacje są wymieniane między państwami członkowskimi i Komisją na ich wniosek.

Artykuł 6

Ocena producenta lub importera

1. Jeżeli producent lub importer nie zaprzecza, że dany wyrób tytoniowy ma aromat charakterystyczny, informuje o tym inicjujące państwo członkowskie lub Komisję w swojej odpowiedzi na podstawie art. 4 ust. 2.

Jeżeli w swojej odpowiedzi producent lub importer nie zaprzeczył, że dany wyrób tytoniowy ma aromat charakterystyczny, lub nie udzielił odpowiedzi zgodnie z art. 4 ust. 2, inicjujące państwo członkowskie lub Komisja, stosownie do przypadku, mogą dokonać ustalenia zgodnie z, odpowiednio, art. 9 lub art. 10, jeżeli uznają, że informacje, jakimi dysponują są do tego celu wystarczające.

W przypadku gdy państwo członkowskie lub Komisja uważają, że uzyskanie dodatkowych informacji jest konieczne, aby można było dokonać rozstrzygającego ustalenia, czy dany wyrób ma aromat charakterystyczny, państwo to lub Komisja mogą zebrać dodatkowe informacje zgodnie z art. 7 przed dokonaniem ustalenia zgodnie z art. 9 lub art. 10.

2. Jeżeli producent lub importer zaprzecza, że wyrób ma aromat charakterystyczny, inicjujące państwo członkowskie lub Komisja kontynuują procedurę zgodnie z art. 7 i 8.

ROZDZIAŁ III

DOCHODZENIE

Artykuł 7

Gromadzenie dodatkowych informacji i konsultacja z panelem doradczym

1. Inicjujące państwo członkowskie lub Komisja mogą zwrócić się do producenta lub importera z wnioskiem o dostarczenie dodatkowych informacji w terminie określonym w takim wniosku. Inicjujące państwo członkowskie może także zażądać informacji z innych źródeł, wymieniać informacje z innymi państwami członkowskimi i, w stosownych przypadkach, z Komisją i zasięgnąć opinii niezależnego panelu doradczego (zwanego dalej „panelem”) ustanowionego na podstawie decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/786 ⁽¹⁾.

2. Jeżeli przeprowadzane są konsultacje z komitetem, przedstawia on swoją opinię w terminie mającym zastosowanie na podstawie art. 10 ust. 6 decyzji wykonawczej (UE) 2016/786.

Artykuł 8

Prawo producentów i importerów do przedstawiania uwag

1. Jeżeli na podstawie art. 6 ust. 2 inicjujące państwo członkowskie lub Komisja przeprowadziły dalsze dochodzenie zgodnie z art. 7 oraz, po należytym uwzględnieniu informacji uzyskanych w wyniku takiego dochodzenia, inicjujące państwo członkowskie lub Komisja uznają, że dany wyrób ma aromat charakterystyczny, wówczas przed przyjęciem decyzji umożliwiają one producentowi lub importerowi przedstawienie pisemnych uwag.

Państwo członkowskie lub Komisja przedstawiają producentowi lub importerowi krótki opis przyczyn, dla których zamierzają przyjąć proponowaną decyzję. Jeżeli konsultowano się z panelem, jego opinia jest udostępniana producentowi lub importerowi. Producent lub importer ma cztery tygodnie na przedstawienie swoich uwag. Termin ten może zostać przedłużony za zgodą inicjującego państwa członkowskiego lub Komisji, stosownie do przypadku. W swoich uwagach producent powinien określić również, w stosownych przypadkach, czy skonsultowano się z jego spółką dominującą. Importer określa, czy skonsultowano się z producentem.

2. Jeżeli inicjujące państwo członkowskie lub Komisja uznają, że konieczne jest zebranie dodatkowych informacji po otrzymaniu uwag od producenta lub importera, przedstawiają one producentowi lub importerowi zgromadzone dodatkowe informacje i dają mu możliwość przedstawienia dodatkowych pisemnych uwag.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2016/786 z dnia 18 maja 2016 r. określająca procedury dotyczące ustanowienia i działania niezależnego panelu doradczego wspierającego państwa członkowskie i Komisję przy ustalaniu, czy wyroby tytoniowe mają aromat charakterystyczny (zob. s. 79 niniejszego Dziennika Urzędowego).

ROZDZIAŁ IV

USTALENIE

Artykuł 9

Koordinacja przed podjęciem decyzji przez państwo członkowskie

1. Inicjujące państwo członkowskie na podstawie dostępnych informacji, w tym wszelkich informacji uzyskanych zgodnie z art. 6, 7 i 8, stosownie do przypadku, sporządza projekt decyzji dotyczącej tego, czy dany wyrób należy uznać za wyrób o aromacie charakterystycznym zakazany na mocy art. 7 ust. 1 dyrektywy 2014/40/UE.

Projekt decyzji zawiera uzasadnienie, w którym, w stosownych przypadkach, należy uwzględnić opinię panelu oraz inne dostępne informacje.

Inicjujące państwo członkowskie przekazuje ten projekt decyzji Komisji i pozostałym państwom członkowskim. Przedstawia również opinię panelu, jeżeli się z nim konsultowano, i w miarę możliwości podaje informacje o wszelkich innych państwach członkowskich, w których ten sam wyrób został wprowadzony do obrotu.

Ostateczna decyzja może zostać podjęta dopiero po upływie czterech tygodni od przedstawienia projektu decyzji. Okres ten może zostać przedłużony w wyniku uzgodnień między inicjującym państwem członkowskim a Komisją.

2. Komisja i inne państwa członkowskie mogą przedstawić uwagi na temat projektu decyzji w ciągu trzech tygodni od przekazania projektu decyzji. Wszelkie zastrzeżenia wobec wniosków przedstawionych w projekcie decyzji muszą być należyte uzasadnione.

3. Inicjujące państwo członkowskie rozpatruje otrzymane uwagi. W przypadku rozbieżności co do tego, czy dany wyrób ma aromat charakterystyczny, inicjujące państwo członkowskie, pozostałe państwa członkowskie i Komisja, stosownie do przypadku, dokładają wszelkich starań, aby osiągnąć konsensus. W przypadku braku konsensusu, jeżeli konieczne jest zapewnienie jednolitego stosowania przepisów art. 7 ust. 1 dyrektywy 2014/40/UE, Komisja wszczyna procedurę zgodnie z art. 3 ust. 1.

Wszczęcie procedury przez Komisję zgodnie z akapitem pierwszym nie ma wpływu na uprawnienia inicjującego państwa członkowskiego do przyjęcia decyzji zakazującej wyrobu na podstawie art. 7 ust. 1. W takim przypadku inicjujące państwo członkowskie informuje o swojej decyzji producenta lub importera. Przekazuje również kopię decyzji pozostałym państwom członkowskim i Komisji, stosownie do przypadku, wskazując, na ile to możliwe, państwo (państwa) członkowskie, w którym(-ch) wyrób jest wprowadzany do obrotu. Po przyjęciu decyzji przez Komisję państwo członkowskie jest zobowiązane niezwłocznie przyjąć wszelkie niezbędne środki służące zapewnieniu zgodności swojego prawa krajowego z tą decyzją.

4. W przypadku gdy państwa członkowskie i Komisja nie przedstawiły zastrzeżeń wobec projektu decyzji sporządzonego przez inicjujące państwo członkowskie, państwo to przyjmuje decyzję i powiadamia o niej producenta lub importera. Pozostałe państwa członkowskie i Komisja, stosownie do przypadku, otrzymują kopię decyzji wraz z informacją, na ile to możliwe, o państwach członkowskich, w których wyrób jest wprowadzany do obrotu.

Artykuł 10

Decyzja Komisji

1. Jeżeli producent lub importer poinformował Komisję, że nie zaprzecza, iż dany wyrób tytoniowy ma aromat charakterystyczny, lub jeżeli producent nie przedstawił odpowiedzi zgodnie z art. 4 ust. 2, Komisja, z należywym uwzględnieniem informacji, którymi dysponuje, w tym wszelkich dodatkowych informacji lub danych uzyskanych zgodnie z art. 7, przyjmuje zgodnie z art. 7 ust. 2 dyrektywy 2014/40/UE decyzję dotyczącą tego, czy dany wyrób ma aromat charakterystyczny.

2. Jeżeli na podstawie art. 6 ust. 2 Komisja przeprowadziła pogłębione dochodzenie zgodnie z art. 7 i 8, na podstawie informacji uzyskanych w wyniku tego dochodzenia przyjmuje na podstawie art. 7 ust. 2 dyrektywy 2014/40 decyzję dotyczącą tego, czy dany wyrób ma aromat charakterystyczny.

*Artykuł 11***Procedury równoległe**

1. Gdy tylko inicjujące państwo członkowskie przyjmie decyzję, zawieszona procedura krajowa dotycząca tego samego wyrobu mogą zostać wznowione. Jeżeli państwo członkowskie, w którym ten sam wyrób jest wprowadzany do obrotu, nie zgadza się z decyzją inicjującego państwa członkowskiego, przekazuje swoje stanowisko Komisji. Komisja konsultuje się z inicjującym państwem członkowskim i pozostałymi państwami członkowskimi, w których ten sam wyrób jest wprowadzany do obrotu. Jeżeli na podstawie tej konsultacji okaże się, że konieczne jest zapewnienie jednolitego stosowania przepisów art. 7 ust. 1 dyrektywy 2014/40/UE, Komisja wszczyna procedurę zgodnie z art. 3 ust. 1.
2. Jeżeli to Komisja podejmuje decyzję, wszystkie państwa członkowskie zapewniają właściwe wdrażanie tej decyzji.

ROZDZIAŁ V

INFORMACJE*Artykuł 12***Informacje poufne**

1. Przekazując informacje, producenci i importerzy mogą wnioskować, by niektóre z nich były traktowane jako poufne ze względu na fakt, że stanowią tajemnicę handlową lub są szczególnie chronionymi informacjami handlowymi. W takim przypadku muszą wyraźnie wskazać te informacje i przedstawić uzasadnienie takiego wniosku.
2. W przypadku gdy wniosek zostanie uznany za uzasadniony, państwa członkowskie i Komisja zapewniają odpowiednią ochronę informacji otrzymanych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Przekazywanie takich informacji odbywa się z wykorzystaniem mechanizmów umożliwiających bezpieczny przekaz poufnych danych.

*Artykuł 13***Publikacja decyzji**

Państwa członkowskie i Komisja podają do publicznej wiadomości nieopatrzone klauzulą poufności wersje wszystkich decyzji przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 14***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 maja 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/780**z dnia 19 maja 2016 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 329/2007 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 329/2007 z dnia 27 marca 2007 r. dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 1 lit. e),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 329/2007 wymienione są osoby, podmioty i organy niewymienione w załączniku IV, których dotyczy, po ich wskazaniu przez Radę, zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych na mocy tego rozporządzenia.
- (2) W dniu 19 maja 2016 r. Rada postanowiła dodać 18 osób i 1 podmiot do wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi. Zmieniono również wpisy dotyczące dwóch osób. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik V.
- (3) W celu zapewnienia skuteczności środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu musi ono wejść w życie w trybie natychmiastowym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 329/2007 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 maja 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Szef Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej

⁽¹⁾ Dz.U. L 88 z 29.3.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 329/2007 wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule: „Wykaz osób, o których mowa w art. 6 ust. 2 lit. a)” dodaje się wpisy w brzmieniu:

„15.	CHOE Kyong-song		Generał pułkownik w armii KRLD. Były członek Centralnej Komisji Wojskowej Partii Robotniczej Korei, która jest centralnym organem do spraw obrony narodowej w KRLD. W związku ze swoją funkcją odpowiedzialny za wspieranie lub propagowanie programów KRLD w dziedzinie broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innych rodzajów broni masowego rażenia.
16.	CHOE Yong-ho		Generał pułkownik w armii KRLD. Były członek Centralnej Komisji Wojskowej Partii Robotniczej Korei, która jest centralnym organem do spraw obrony narodowej w KRLD. Dowódca Sił Powietrznych. W związku ze swoją funkcją odpowiedzialny za wspieranie lub propagowanie programów KRLD w dziedzinie broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innych rodzajów broni masowego rażenia.
17.	HONG Sung Mu (alias HUNG Sung Mu)	Data urodzenia: 1.1.1942	Zastępca dyrektora Departamentu Przemysłu Zbrojeniowego (MID). Odpowiedzialny za opracowywanie programów w dziedzinie broni konwencjonalnej i pocisków, w tym pocisków balistycznych. Jedna z głównych osób odpowiedzialnych za programy rozwoju przemysłowego broni jądrowej. W związku ze swoją funkcją odpowiedzialny za programy KRLD w dziedzinie broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innych rodzajów broni masowego rażenia.
18.	JO Chun Ryong (pseudonimy: CHO Chun Ryo'ng, JO Chun Ryong, JO Cho Ryong)	Data urodzenia: 4.4.1960	Przewodniczący Drugiego Komitetu Ekonomicznego (od 2014 r.) oraz odpowiedzialny za zarządzanie fabrykami i zakładami produkującymi amunicję w KRLD. Drugi Komitet Ekonomiczny został umieszczony w wykazie na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 2270 (2016) w związku z jego zaangażowaniem w kluczowe aspekty programu raketowego, nadzorowaniem przez niego produkcji pocisków balistycznych KRLD oraz kierowaniem przez niego jego działaniami KOMID – głównego przedsiębiorstwa zajmującego się handlem bronią. Członek Narodowej Komisji Obrony. Uczestniczył w wielu programach w dziedzinie raketowych pocisków balistycznych. Jeden z głównych zwierzchników w przemyśle wojskowym KRLD. W związku ze swoją funkcją odpowiedzialny za wspieranie lub propagowanie programów KRLD w dziedzinie broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innych rodzajów broni masowego rażenia.
19.	JO Kyongchol		Generał w armii KRLD. Były członek Centralnej Komisji Wojskowej Partii Robotniczej Korei, która jest centralnym organem do spraw obrony narodowej w KRLD. Szef Biura Bezpieczeństwa Militarne. W związku ze swoją funkcją odpowiedzialny za wspieranie lub propagowanie programów KRLD w dziedzinie broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innych rodzajów broni masowego rażenia.

20.	KIM Chun sam		Generał pułkownik, były członek Centralnej Komisji Wojskowej Partii Robotniczej Korei, która jest centralnym organem do spraw obrony narodowej w KRLD. Dyrektor Departamentu Operacyjnego Sztabu Wojskowego armii KRLD i pierwszy zastępca szefa Sztabu Wojskowego. W związku ze swoją funkcją odpowiedzialny za wspieranie lub propagowanie programów KRLD w dziedzinie broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innych rodzajów broni masowego rażenia.
21.	KIM Chun sop		Członek Narodowej Komisji Obrony, która jest organem kluczowym dla kwestii dotyczących obrony narodowej w KRLD. W związku ze swoją funkcją odpowiedzialny za wspieranie lub propagowanie programów KRLD w dziedzinie broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innych rodzajów broni masowego rażenia.
22.	KIM Jong gak	Data urodzenia: 20.7.1941 Miejsce urodzenia: Pjongjang	Wicemarszałek w armii KRLD, były członek Centralnej Komisji Wojskowej Partii Robotniczej Korei, która jest centralnym organem do spraw kwestii dotyczących obrony narodowej w KRLD. W związku ze swoją funkcją odpowiedzialny za wspieranie lub propagowanie programów KRLD w dziedzinie broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innych rodzajów broni masowego rażenia.
23.	KIM Rak Kyom (alias KIM Rak gyom)		Generał czterogwiazdkowy, dowódca Sił Strategicznych (znanych także jako Strategiczne Siły Raketowe), który według doniesień dowodzi obecnie 4 jednostkami pocisków strategicznych i taktycznych, włącznie z brygadą KN08 (międzykontynentalny raketowy pocisk balistyczny). Stany Zjednoczone umieściły w wykazie Siły Strategiczne w związku z ich zaangażowaniem w działalność, która w sposób istotny przyczyniała się do rozprzestrzenienia broni masowego rażenia lub środków jej przenoszenia. Były członek Centralnej Komisji Wojskowej Partii Robotniczej Korei, która jest centralnym organem do spraw obrony narodowej w KRLD. Według doniesień mediów w kwietniu 2016 r. KIM uczestniczył wraz z KIM Jung Unem w testach silnika międzykontynentalnego raketowego pocisku balistycznego. W związku ze swoją funkcją odpowiedzialny za wspieranie lub propagowanie programów KRLD w dziedzinie broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innych rodzajów broni masowego rażenia.
24.	KIM Won hong	Data urodzenia: 7.1.1945 Miejsce urodzenia: Pjongjang Numer paszportu: 745310010	Generał, dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Państwowego. Minister ds. Bezpieczeństwa Państwowego. Członek Centralnej Komisji Wojskowej Partii Robotniczej Korei i Narodowej Komisji Obrony, które są kluczowymi organami do spraw obrony narodowej w KRLD. W związku ze swoją funkcją odpowiedzialny za wspieranie lub propagowanie programów KRLD w dziedzinie broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innych rodzajów broni masowego rażenia.
25.	PAK Jong chon		Generał pułkownik w armii w KRLD, szef Armii Ludowej KRLD, zastępca szefa Sztabu i dyrektor Departamentu Dowództwa ds. Siły Rażenia. Szef Sztabu Wojskowego i dyrektor Departamentu Dowództwa Artylerii. Były członek Centralnej Komisji Wojskowej Partii Robotniczej Korei, która jest centralnym organem do spraw obrony narodowej w KRLD. W związku ze swoją funkcją odpowiedzialny za wspieranie lub propagowanie programów KRLD w dziedzinie broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innych rodzajów broni masowego rażenia.

26.	RI Jong su		Wiceadmirał. Były członek Centralnej Komisji Wojskowej Partii Robotniczej Korei, która jest centralnym organem do spraw obrony narodowej w KRLD. Głównodowodzący Marynarki Wojennej KRLD, która jest zaangażowana w rozwój programu w dziedzinie raketowych pocisków balistycznych oraz zwiększanie potencjału jądrowego sił morskich KRLD. W związku ze swoją funkcją odpowiedzialny za wspieranie lub propagowanie programów KRLD w dziedzinie broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innych rodzajów broni masowego rażenia.
27.	SON Chol ju		Generał pułkownik Armii Ludowej KRLD oraz dyrektor polityczny Sił Powietrznych oraz Sił Obrony Przeciwlotniczej, który nadzoruje rozwój zmodernizowanych rakiet przeciwlotniczych. W związku ze swoją funkcją odpowiedzialny za wspieranie lub propagowanie programów KRLD w dziedzinie broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innych rodzajów broni masowego rażenia.
28.	YUN Jong rin		Generał, były członek Centralnej Komisji Wojskowej Partii Robotniczej Korei i członek Narodowej Komisji Obrony, które są najważniejszymi organami do spraw obrony narodowej w KRLD. W związku ze swoją funkcją odpowiedzialny za wspieranie lub propagowanie programów KRLD w dziedzinie broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innych rodzajów broni masowego rażenia.
29.	PAK Yong sik		Generał czterogwiazdkowy, członek Departamentu Bezpieczeństwa Państwowego, minister obrony. Członek Centralnej Komisji Wojskowej Partii Robotniczej Korei i Narodowej Komisji Obrony, które są kluczowymi organami do spraw obrony narodowej w KRLD. Brał udział w testowaniu raketowych pocisków balistycznych w marcu 2016 r. W związku ze swoją funkcją odpowiedzialny za wspieranie lub propagowanie programów KRLD w dziedzinie broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innych rodzajów broni masowego rażenia.
30.	HONG Yong Chil		Zastępca dyrektora Departamentu Przemysłu Zbrojeniowego (MID). Departament Przemysłu Zbrojeniowego – umieszczony w wykazie przez Radę Bezpieczeństwa ONZ w dniu 2 marca 2016 r. – jest zaangażowany w główne aspekty programu raketowego KRLD. Departament Przemysłu Zbrojeniowego odpowiada za nadzorowanie rozwoju raketowych pocisków balistycznych KRLD, w tym Taepo Dong-2, produkcję broni oraz programy badawczo-rozwojowe. Drugi Komitet Ekonomiczny i Druga Akademia Nauk Przyrodniczych (Second Academy of Natural Sciences, SANS) – również umieszczone w wykazie w sierpniu 2010 r. – podlegają MID. MID w ostatnich latach prowadził prace nad budową międzykontynentalnej rakiety balistycznej KN08 do transportu drogowego. HONG towarzyszył KIM Jong Unowi w wielu wydarzeniach związanych z rozwojem programów KRLD w zakresie raketowych pocisków balistycznych i broni jądrowej oraz uważa się, że odgrywał znaczącą rolę w testach broni jądrowej KRLD w dniu 6 stycznia 2016 r. Wicedyrektor w Komitecie Centralnym Partii Robotniczej Korei. W związku ze swoją funkcją odpowiedzialny za wspieranie lub propagowanie programów KRLD w dziedzinie broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innych rodzajów broni masowego rażenia.

31.	RI Hak Chol (pseudonimy: RI Hak Chul, RI Hak Cheol)	Data urodzenia: 19.1.1963 lub 8.5.1966 Numery paszportu: 381320634, PS 563410163	Przewodniczący Green Pine Associated Corporation («Green Pine»). Według Komitetu ONZ ds. Sankcji Green Pine przejęło wiele gałęzi działalności przedsiębiorstwa Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID). KOMID umieszczono w wykazie na mocy decyzji Komitetu Sankcji w kwietniu 2009 r.; to najważniejsze północnokoreańskie przedsiębiorstwo handlujące bronią i największy eksporter towarów i sprzętu związanego z raketowymi pociskami balistycznymi i bronią konwencjonalną. Green Pine odpowiada również za mniej więcej połowę ilości broni i materiałów pokrewnych eksportowanych przez KRLD. Na podmiot ten nałożono sankcje za wywóz broni lub materiałów pokrewnych z Korei Północnej. Green Pine specjalizuje się w produkcji okrętów i uzbrojenia dla marynarki wojennej, np. łodzi podwodnych, łodzi wojskowych i systemów raketowych; podmiot ten dostarczał torpedy i pomoc techniczną irańskiemu przedsiębiorstwu związanym z obronnością. Green Pine została umieszczona w wykazie przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.
32.	YUN Chang Hyok	Data urodzenia: 9.8.1965	Zastępca dyrektora Ośrodka Kontroli Satelitarnej, Krajowe Biuro Rozwoju Lotnictwa i Kosmonautyk («NADA»). NADA podlega sankcjom na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 2270 (2016) w związku z jego zaangażowaniem w prowadzony przez KRLD rozwój naukowy i technologiczny w dziedzinie przestrzeni kosmicznej, dotyczący między innymi wystrzeliwania satelitów i rakiet nośnych. W rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 2270 (2016) potępiono wystrzelenie przez KRLD w dniu 7 lutego 2016 r. satelity z wykorzystaniem technologii raketowych pocisków balistycznych, co stanowiło poważne naruszenie odnośnych rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013) i 2094 (2013). W związku ze swoją funkcją odpowiedzialny za wspieranie lub propagowanie programów KRLD w dziedzinie broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innych rodzajów broni masowego rażenia.”

2) w tytule: „Wykaz osób, podmiotów i organów, o których mowa w art. 6 ust. 2 lit. a)” dodaje się wpis w brzmieniu:

„17.	Strategiczne Siły Rakietowe		Jako część narodowych sił zbrojnych KRLD podmiot ten zajmuje się opracowaniem i operacyjnym wdrażaniem programów w dziedzinie raketowych pocisków balistycznych lub innych rodzajów broni masowego rażenia.”
------	-----------------------------	--	--

3) w tytule: „Wykaz osób, o których mowa w art. 6 ust. 2 lit. a)” następujące wpisy otrzymują brzmienie:

„3.	CHU Kyu Chang (alias JU Kyu Chang)	Data urodzenia: 25.11.1928 Miejsce urodzenia: Prowincja południowy Hamgyo'ng	Członek Narodowej Komisji Obrony, która jest organem kluczowym dla kwestii dotyczących obrony narodowej w KRLD. Były dyrektor Departamentu Amunicji Komitetu Centralnego Partii Robotniczej Korei. W związku ze swoją funkcją odpowiedzialny za wspieranie lub propagowanie programów KRLD w dziedzinie broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innych rodzajów broni masowego rażenia.”
-----	---------------------------------------	---	--

„9.	PAEK Se bong	Rok urodzenia: 1946	Były przewodniczący Drugiego Komitetu Ekonomicznego (odpowiedzialny za program balistyczny) Komitetu Centralnego Partii Robotniczej Korei. Członek Narodowej Komisji Obrony.”
-----	--------------	---------------------	---

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/781**z dnia 19 maja 2016 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 maja 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	95,8
	TR	63,7
	ZZ	79,8
0707 00 05	TR	105,8
	ZZ	105,8
0709 93 10	TR	110,2
	ZZ	110,2
0805 10 20	EG	40,9
	IL	62,6
	MA	56,8
	TR	41,8
	ZA	80,4
	ZZ	56,5
0805 50 10	AR	177,5
	TR	111,0
	ZA	185,1
	ZZ	157,9
0808 10 80	AR	111,7
	BR	101,9
	CL	121,8
	CN	79,2
	NZ	154,6
	US	196,9
	ZA	108,7
	ZZ	125,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/782**z dnia 19 maja 2016 r.**

ustalające współczynnik przydziału, jaki należy stosować do ilości objętych wnioskami o pozwolenia na przywóz złożonymi w dniach od 1 do 7 maja 2016 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 891/2009 w sektorze cukru, oraz zawieszające możliwość składania wniosków o takie pozwolenia

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188 ust. 1 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 891/2009 ⁽²⁾ otworzyło roczne kontyngenty taryfowe na przywóz produktów cukrowniczych.
- (2) Ilości objęte wnioskami o pozwolenia na przywóz złożonymi w okresie w dniach od 1 do 7 maja 2016 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 do 31 maja 2016 r. dla numeru porządkowego 09.4321 są większe niż ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości mogą zostać wydane pozwolenia na przywóz, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski, obliczonego zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 ⁽³⁾. Składanie kolejnych wniosków o pozwolenia w odniesieniu do tego numeru porządkowego należy zawiesić do zakończenia obecnego okresu obowiązywania kontyngentów.
- (3) W celu zapewnienia skutecznego zarządzania przedmiotowym środkiem niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W odniesieniu do ilości, których dotyczą wnioski o pozwolenia na przywóz złożone na mocy rozporządzenia (WE) nr 891/2009 w okresie od dnia 1 do 7 maja 2016 r., stosuje się współczynnik przydziału wymieniony w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
2. Zawiesza się możliwość składania nowych wniosków o pozwolenie na przywóz do zakończenia okresu obowiązywania kontyngentów 2015/2016 w odniesieniu do numerów porządkowych wymienionych w załączniku.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 891/2009 z dnia 25 września 2009 r. w sprawie otwierania niektórych wspólnotowych kontyngentów taryfowych w sektorze cukru i administrowania nimi (Dz.U. L 254 z 26.9.2009, s. 82).⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz (Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 maja 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

ZAŁĄCZNIK

„Cukier wymieniony w koncesji CXL”

Okres obowiązywania kontyngentu 2015/2016

Wnioski złożone w dniach od 1 do 7 maja 2016 r.

Nr porządkowy	Państwo	Współczynnik przydziału (w %)	Kolejne wnioski
09.4317	Australia	—	Zawieszono
09.4318	Brazylia	—	—
09.4319	Kuba	—	Zawieszono
09.4320	Każdy kraj trzeci	—	—
09.4321	Indie	50,825046	Zawieszono

„Cukier z krajów bałkańskich”

Okres obowiązywania kontyngentu 2015/2016

Wnioski złożone w dniach od 1 do 7 maja 2016 r.

Nr porządkowy	Państwo	Współczynnik przydziału (w %)	Kolejne wnioski
09.4324	Albania	—	—
09.4325	Bośnia i Hercegowina	—	—
09.4326	Serbia	—	—
09.4327	Była jugosłowiańska republika Macedonii	—	—

„Cukier pozakwotowy” i „cukier przemysłowy”

Okres obowiązywania kontyngentu 2015/2016

Wnioski złożone w dniach od 1 do 7 maja 2016 r.

Nr porządkowy	Rodzaj	Współczynnik przydziału (w %)	Kolejne wnioski
09.4380	Pozakwotowy	—	—
09.4390	Przemysłowy	—	—

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2016/783

z dnia 12 maja 2016 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zmiany Protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami (linia budżetowa 12 02 01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarcym ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarcym ⁽²⁾ (zwane dalej „Porozumieniem EOG”) weszło w życie dnia 1 stycznia 1994 r.
- (2) Zgodnie z art. 98 Porozumienia EOG Wspólny Komitet EOG może podjąć decyzję o zmianie, między innymi, protokołu 31 do Porozumienia EOG (zwanego dalej „protokołem 31”).
- (3) Protokół 31 zawiera postanowienia dotyczące współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami.
- (4) Należy kontynuować współpracę pomiędzy Umawiającymi się Stronami Porozumienia EOG w ramach działań Unii finansowanych z budżetu ogólnego Unii Europejskiej dotyczących wdrażania i rozwoju jednolitego rynku usług finansowych.
- (5) Protokół 31 powinien zatem zostać zmieniony, aby umożliwić kontynuowanie tej rozszerzonej współpracy po dniu 31 grudnia 2015 r.
- (6) Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu EOG powinno zatem być oparte na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do proponowanej zmiany Protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami, oparte jest na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG dołączonym do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 maja 2016 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG NR .../2016

z dnia ...

zmieniająca Protokół 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach
poza czterema swobodami

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (zwane dalej „Porozumieniem EOG”),
w szczególności art. 86 i 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy kontynuować współpracę pomiędzy Umawiającymi się Stronami Porozumienia EOG w ramach działań Unii finansowanych z budżetu ogólnego Unii Europejskiej dotyczących wdrażania i rozwoju jednolitego rynku usług finansowych.
- (2) Należy zatem zmienić protokół 31 do Porozumienia EOG, aby umożliwić podjęcie tej rozszerzonej współpracy od dnia 1 stycznia 2016 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 7 protokołu 31 do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 3 i 4 wyrażenie „ust. 5–[11]” zastępuje się wyrażeniem „niniejszym artykule”;
- 2) dodaje się następujący ustęp:

„12. Od 1 stycznia 2016 r. państwa EFTA uczestniczą w działaniach Unii związanych z następującą linią budżetową, włączoną do budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2016:

— **linia budżetowa 12 02 01:** »Wdrażanie i rozwój jednolitego rynku usług finansowych«.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po złożeniu ostatniej notyfikacji zgodnie z art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*).

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r.

(*) [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Przewodniczący

Sekretarze
Wspólnego Komitetu EOG

DECYZJA RADY (UE) 2016/784**z dnia 12 maja 2016 r.****w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zmiany Protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami (linia budżetowa 04 03 01 03)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 46 i 48 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽¹⁾, w szczególności art. 1 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽²⁾ (zwane dalej „Porozumieniem EOG”) weszło w życie dnia 1 stycznia 1994 r.
- (2) Zgodnie z art. 98 Porozumienia EOG Wspólny Komitet EOG może podjąć decyzję o zmianie, między innymi, protokołu 31 do Porozumienia EOG (zwanego dalej „protokołem 31”).
- (3) Protokół 31 zawiera szczególne postanowienia dotyczące współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami.
- (4) Należy kontynuować współpracę pomiędzy Umawiającymi się Stronami Porozumienia EOG, rozszerzając ją o współpracę w zakresie swobodnego przepływu pracowników, koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego i działań na rzecz migrantów, w tym migrantów z państw trzecich.
- (5) Protokół 31 powinien zatem zostać zmieniony, aby umożliwić kontynuowanie tej rozszerzonej współpracy po dniu 31 grudnia 2015 r.
- (6) Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu EOG powinno zatem być oparte na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do proponowanej zmiany Protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami, oparte jest na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG dołączonym do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 maja 2016 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG NR .../2016
zmieniająca Protokół 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach
poza czterema swobodami

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (zwane dalej „Porozumieniem EOG”), w szczególności art. 86 i 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy rozszerzyć współpracę pomiędzy Umawiającymi się Stronami Porozumienia EOG w celu włączenia współpracy w zakresie swobodnego przepływu pracowników, koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego i działań na rzecz migrantów, w tym migrantów z państw trzecich.
- (2) Należy zatem zmienić protokół 31 do Porozumienia EOG, aby umożliwić podjęcie tej rozszerzonej współpracy od dnia 1 stycznia 2016 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 5 ust. 5 i 13 protokołu 31 do Porozumienia EOG wyrażenie „i 2015” zastępuje się wyrażeniem „2015 i 2016”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po złożeniu ostatniej notyfikacji zgodnie z art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*).

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Przewodniczący

Sekretarze
Wspólnego Komitetu EOG

(*) [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

DECYZJA RADY (WPZiB) 2016/785**z dnia 19 maja 2016 r.****zmieniająca decyzję 2013/183/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2013/183/WPZiB z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej i uchylającą decyzję 2010/800/WPZiB ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 kwietnia 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/183/WPZiB.
- (2) Zważywszy na powagę sytuacji w Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej, do wykazu osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów objętych środkami ograniczającymi zamieszczonego w załączniku II do decyzji 2013/183/WPZiB należy dodać 18 osób i jeden podmiot. Należy też zaktualizować wpisy dotyczące dwóch osób zawarte w tym załączniku.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik II do decyzji 2013/183/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku II do decyzji 2013/183/WPZiB wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 maja 2016 r.

W imieniu Rady
A.G. KOENDERS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 111 z 23.4.2013, s. 52.

ZAŁĄCZNIK

- 1) W części I lit. A. załącznika II do decyzji 2013/183/WPZiB wymienione poniżej osoby dodaje się do wykazu osób i podmiotów odpowiedzialnych za programy KRLD dotyczące broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innej broni masowego rażenia, osób lub podmiotów działających w ich imieniu lub pod ich kierunkiem, lub podmiotów będących ich własnością lub kontrolowanych przez nie objętych środkami ograniczającymi:

	Nazwisko (i ewent. pseudo- nimy)	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
15.	CHOE Kyong-song		Generał pułkownik armii KRLD. Były członek Centralnej Komisji Wojskowej Partii Robotniczej Korei, która to komisja jest jednym z głównych organów do spraw związanych z obroną narodową w KRLD. Odpowiada za wspieranie lub promowanie programów KRLD dotyczących broni jądrowej, raket balistycznych lub innej broni masowego rażenia.
16.	CHOE Yong-ho		Generał pułkownik armii KRLD. Były członek Centralnej Komisji Wojskowej Partii Robotniczej Korei, która to komisja jest jednym z głównych organów do spraw związanych z obroną narodową w KRLD. Dowódca sił powietrznych. Odpowiada za wspieranie lub promowanie programów KRLD dotyczących broni jądrowej, raket balistycznych lub innej broni masowego rażenia.
17.	HONG Sung-Mu (alias HUNG Sung Mu)	Data urodzenia: 1.1.1942 r.	Zastępca dyrektora Munitions Industry Department (MID) (Departamentu Dostaw Wojskowych). Odpowiada za rozwój programów dotyczących broni konwencjonalnej i pocisków raketowych, w tym raketowych pocisków balistycznych. Uznawany za jedną z głównych osób odpowiedzialnych za programy rozwoju przemysłowego dotyczące broni jądrowej. Odpowiada za programy KRLD dotyczące broni jądrowej, raket balistycznych lub innej broni masowego rażenia.
18.	JO Chun-Ryong (alias CHO Chun Ryo'ng, JO Chun-Ryong, JO Cho Ryong)	Data urodzenia: 4.4.1960 r.	Przewodniczący Drugiego Komitetu Ekonomicznego (od 2014 r.) odpowiedzialny za zarządzanie fabrykami i zakładami produkującymi amunicję w KRLD. Drugi Komitet Ekonomiczny został wskazany w rezolucji RB ONZ nr 2270(2016) w związku z jego zaangażowaniem w kluczowych kwestiach dotyczących programu pocisków balistycznych, nadzorowaniem przez niego produkcji pocisków balistycznych w KRLD oraz kierowaniem działaniami KOMID będącego głównym podmiotem zajmującym się handlem bronią w KRLD. Członek Komisji Obrony Narodowej. Uczestniczył w licznych programach związanych z pociskami balistycznymi. Jest jedną z kluczowych osób w przemyśle zbrojeniowym KRLD. Odpowiada za wspieranie lub promowanie programów KRLD dotyczących broni jądrowej, raket balistycznych lub innej broni masowego rażenia.
19.	JO Kyongchol		Generał armii KRLD, były członek Centralnej Komisji Wojskowej Partii Robotniczej Korei, która to komisja jest jednym z głównych organów do spraw związanych z obroną narodową w KRLD. Dyrektor dowództwa wojskowych sił bezpieczeństwa. Odpowiada za wspieranie lub promowanie programów KRLD dotyczących broni jądrowej, raket balistycznych lub innej broni masowego rażenia.

	Nazwisko (i ewent. pseudo- nimy)	Dane identyfika- cyjne	Uzasadnienie
20.	KIM Chun-sam		Generał broni, były członek Centralnej Komisji Wojskowej Partii Robotniczej Korei, która to komisja jest jednym z głównych organów ds. obrony narodowej KRLD. Dyrektor departamentu operacyjnego sztabu wojskowego armii KRLD i pierwszy zastępca szefa sztabu wojskowego. Odpowiada za wspieranie lub promowanie programów KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia.
21.	KIM Chun-sop		Członek Komisji Obrony Narodowej, który jest jednym z głównych organów ds. obrony narodowej KRLD. Odpowiada za wspieranie lub promowanie programów KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia.
22.	KIM Jong-gak	Data urodzenia: 20.7.1941 r. Miejsce urodze- nia: Pyongyang	Wicemarszałek armii KRLD, były członek Centralnej Komisji Wojskowej Partii Robotniczej Korei, która to komisja jest jednym z głównych organów ds. obrony narodowej KRLD. Odpowiada za wspieranie lub promowanie programów KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia.
23.	KIM Rak Kyom (alias KIM Rak- gyom)		Czterogwiazdkowy generał, dowódca sił strategicznych (zwanych też siłami raketowymi o znaczeniu strategicznym), które, jak się przypuszcza, obecnie dowodzą 4 jednostkami pocisków strategicznych i taktycznych, w tym brygadą KN08 (międzykontynentalne rakiet balistyczne). Stany Zjednoczone wskazały siły strategiczne jako uczestniczące w działaniach, które istotnie przyczyniły się do proliferacji broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia. Były członek Centralnej Komisji Wojskowej Partii Robotniczej Korei, która to komisja jest jednym z głównych organów ds. obrony narodowej KRLD. Doniesienia medialne wskazują, że KIM był obecny przy teście silnika międzykontynentalnej rakiet balistycznej w kwietniu 2016 r. z KIM Jung Unem. Odpowiada za wspieranie lub promowanie programów KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia.
24.	KIM Won-hong	Data urodzenia: 7.1.1945 Miejsce urodze- nia: Pyongyang Nr paszportu: 745310010	Generał, dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Państwowego. Minister bezpieczeństwa państwowego. Członek Centralnej Komisji Wojskowej Partii Robotniczej Korei oraz Komisji Obrony Narodowej, które są głównymi organami do spraw związanych z obroną narodową KRLD. Odpowiada za wspieranie lub promowanie programów KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia.
25.	PAK Jong-chon		Generał pułkownik armii KRLD, dowódca Ludowych Sił Zbrojnych Korei, zastępca szefa sztabu i dyrektor Departamentu Dowodzenia Siłą Ognia. Szef dowództwa wojskowego oraz dyrektor departamentu dowództwa artylerii. Były członek Centralnej Komisji Wojskowej Partii Robotniczej Korei, która to komisja jest jednym z głównych organów ds. obrony narodowej KRLD. Odpowiada za wspieranie lub promowanie programów KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia.

	Nazwisko (i ewent. pseudo- nimy)	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
26.	RI Jong-su		Wiceadmirał. Były członek Centralnej Komisji Wojskowej Partii Robotniczej Korei, która jest głównym organem do spraw związanych z obroną narodową KRLD. Głównodowodzący Koreańskiej Marynarki, biorący udział w rozwijaniu programów pocisków balistycznych oraz w rozwijaniu zdolności sił morskich KRLD w zakresie broni jądrowej. Odpowiada za wspieranie lub promowanie programów KRLD dotyczących broni jądrowej, raket balistycznych lub innej broni masowego rażenia.
27.	SON Chol-ju		Generał pułkownik Koreańskich Ludowych Sił Zbrojnych i dyrektor polityczny Sił Powietrznych i Przeciwlotniczych, które nadzorują rozwój unowocześnionych rakiet przeciwlotniczych. Odpowiada za wspieranie lub promowanie programów KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia.
28.	YUN Jong-rin		Generał, były członek Centralnej Komisji Wojskowej Partii Robotniczej Korei oraz członek Komisji Obrony Narodowej, które są głównymi organami do spraw związanych z obroną narodową KRLD. Odpowiada za wspieranie lub promowanie programów KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia.
29.	PAK Yong-sik		Czterogwiazdkowy generał, członek Departamentu Bezpieczeństwa Państwowego, minister obrony. Członek Centralnej Komisji Wojskowej Partii Robotniczej Korei oraz Komitetu Obrony Narodowej, które są głównymi organami do spraw związanych z obroną narodową w KRLD. Był obecny przy przeprowadzeniu prób z raketami balistycznymi w marcu 2016 r. Odpowiada za wspieranie lub promowanie programów KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia.
30.	HONG Yong Chil		Zastępca Dyrektora Munitions Industry Department (MID) (Departamentu Dostaw Wojskowych). MID – wskazany przez RB ONZ 2 marca 2016 r. – uczestniczy w kluczowych kwestiach programu KRLD dotyczącego pocisków balistycznych. MID nadzoruje rozwój pocisków balistycznych w KRLD, w tym Taepo Dong-2, produkcji broni oraz dotyczących jej programów badań i rozwoju. Drugi Komitet Ekonomiczny oraz Druga Akademia Nauk Przyrodniczych – również wskazane w sierpniu 2010 r. – podlegają MID. MID w ostatnich latach pracuje nad rozwojem samobieżnej międzykontynentalnej rakiety balistycznej KN08. HONG towarzyszył KIM Jong Unowi przy okazji licznych wydarzeń związanych z rozwojem programów KRLD dotyczących broni jądrowej i rakiet balistycznych i uznaje się, że odegrał znaczącą rolę w próbach jądrowych w KRLD dnia 6 stycznia 2016 r. Wicedyrektor Komitetu Centralnego Partii Robotniczej Korei. Odpowiada za wspieranie i promowanie programów KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia.

	Nazwisko (i ewent. pseudonimy)	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
31.	RI Hak Chol (alias RI Hak Chul, RI Hak Cheol)	Data urodzenia: 19.1.1963 r. lub 8.5.1966 r. Nr paszportu: 381320634, PS- 563410163	Prezes przedsiębiorstwa Green Pine Associated Corporation („Green Pine”), umieszczonego w wykazie przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych. Według Komitetu Sankcji ONZ Green Pine przejął część działalności Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID). KOMID został wskazany przez Komitet w kwietniu 2009 r. i stanowi główny podmiot zajmujący się handlem bronią w KRLD oraz jest głównym eksporterem towarów i wyposażenia związanych z pociskami balistycznymi i bronią konwencjonalną. Green Pine jest też odpowiedzialne za około połowę eksportu broni i powiązanego sprzętu przez KRLD. Green Pine zostało objęte sankcjami w związku z eksportem broni lub powiązanego sprzętu z Korei Północnej. Green Pine specjalizuje się w produkcji uzbrojenia dla marynarki wojennej takiego jak okręty podwodne, łodzie wojskowe oraz systemy pocisków oraz eksportuje torpedy i wsparcie techniczne dla irańskich firm z sektora obrony. Green Pine zostało umieszczone w wykazie Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.
32.	YUN Chang Hyok	Data urodzenia: 9.8.1965 r.	Zastępca Dyrektora Satellite Control Centre, National Aerospace Development Administration – NADA (Ośrodka Kontroli Satelitarnej, Krajowej Administracji Rozwoju Przemysłu Lotniczego i Kosmonautycznego). NADA podlega sankcjom na mocy rezolucji RB ONZ nr 2270 (2016) w związku z udziałem programem KRLD w zakresie rozwoju wiedzy i technologii kosmicznej, w tym wystrzeliwania satelitów i rakiet nośnych. Rezolucja RB ONZ 2270 (2016) potępiła wystrzelenie satelity przez KRLD w dniu 7 lutego 2016 r. z wykorzystaniem technologii raketowych pocisków balistycznych, które stanowiło poważne naruszenie rezolucji nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013) oraz 2094 (2013). Odpowiada za wspieranie lub promowanie programów KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia.

- 2) W części I lit. B. załącznika II do decyzji Rady 2013/183/WPZiB dodaje się wymieniony poniżej podmiot do wykazu podmiotów odpowiedzialnych za programy KRLD dotyczące broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innej broni masowego rażenia objętych środkami ograniczającymi:

	Nazwa (i ewentualne inne nazwy)	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
13.	Strategic Rocket Forces (Strategiczne Siły Raketowe)		W ramach narodowych sił zbrojnych KRLD podmiot ten bierze udział w rozwijaniu i operacyjnym wdrażaniu programów dotyczących rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia.

- 3) W części I lit. A. załącznika II do decyzji 2013/183/WPZiB wpisy dotyczące wymienionych poniżej osób w wykazie osób i podmiotów odpowiedzialnych za programy KRLD dotyczące broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innej broni masowego rażenia, osób lub podmiotów działających w ich imieniu lub pod ich kierunkiem, lub podmiotów będących ich własnością lub kontrolowanych przez nie objętych środkami ograniczającymi otrzymują brzmienie:

	Nazwa (i ewentualne inne nazwy)	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
3.	CHU Kyu-Chang (alias JU Kyu-Chang)	Data urodzenia: 25.11.1928 r. Miejsce urodzenia: South Hamgyo'ng Province	Członek Komisji Obrony Narodowej, który jest jednym z głównych organów ds. obrony narodowej KRLD. Były dyrektor Departamentu Uzbrojenia w Komitecie Centralnym Partii Robotniczej Korei. Odpowiada za wspieranie lub promowanie programów KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia.

	Nazwa (i ewentualne inne nazwy)	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
8.	PAEK Se-bong	Rok urodzenia: 1946	Były Przewodniczący Drugiego Komitetu Ekonomicznego (odpowiedzialny za program balistyczny) Komitetu Centralnego Partii Robotniczej Korei. Członek Narodowego Komitetu Obrony

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/786**z dnia 18 maja 2016 r.****określająca procedury dotyczące ustanowienia i działania niezależnego panelu doradczego wspierającego państwa członkowskie i Komisję przy ustalaniu, czy wyroby tytoniowe mają aromat charakterystyczny***(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 2921)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylająca dyrektywę 2001/37/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 7 dyrektywy 2014/40/UE zakazuje wprowadzania do obrotu wyrobów tytoniowych mających aromat charakterystyczny. Jednolite zasady dotyczące procedur ustalania, czy dany wyrób tytoniowy ma aromat charakterystyczny, są określone w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2016/779 ⁽²⁾.
- (2) Art. 7 ust. 4 dyrektywy 2014/40/UE stanowi, że przy ustalaniu, czy dany wyrób tytoniowy ma aromat charakterystyczny, państwa członkowskie i Komisja mogą zasięgnąć opinii niezależnego panelu doradczego (zwanego dalej „panelem”). Ponadto Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające procedury ustanowienia i sposób działania tego panelu.
- (3) Zespół ekspertów powinien składać się z wysoko wykwalifikowanych i niezależnych ekspertów posiadających odpowiednią wiedzę specjalistyczną w zakresie analizy sensorycznej, statystycznej i chemicznej. Powinni oni wykonywać swoje funkcje bezstronnie i w interesie publicznym. Powinni być wybierani na podstawie obiektywnych kryteriów w drodze otwartego zaproszenia do zgłaszania kandydatur i mianowani jako osoby prywatne. Powinni mieć taki zakres umiejętności i wiedzy, aby panel mógł wypełniać swoje funkcje.
- (4) Panel powinien być wspierany przez grupę techniczną wyłonioną w drodze postępowania przetargowego. Grupa techniczna powinna przeprowadzać ocenę sensoryczną i chemiczną opartą na porównaniu właściwości zapachowych badanego wyrobu z właściwościami wyrobów referencyjnych. Analiza sensoryczna, w tym węchowa, jest uznaną dyscypliną naukową, w której stosuje się zasady schematu doświadczalnego i analizy statystycznej służącej do oceny i opisu percepcji zmysłowej, w tym węchowej, do celów oceny produktów konsumpcyjnych. Stwierdzono, że jest to odpowiednia metoda pozwalająca uzyskać prawdziwe, rzetelne, wiarygodne i odtwarzalne wyniki oceny, czy dany wyrób tytoniowy ma aromat charakterystyczny. Analiza taka powinna być przeprowadzana w oparciu o uznaną metodykę, a jej wyniki powinny być uzyskiwane z użyciem narzędzi statystycznych. Jeżeli zostanie to uznane za stosowne, uzupełnieniem analizy sensorycznej powinna być analiza chemiczna wyrobów.
- (5) Wykonując swoje funkcje doradcze, panel powinien sprawdzić, stosownie do przypadku, dane przedstawione przez grupę techniczną, a także wszelkie inne dostępne informacje, jakie uzna za stosowne, w tym informacje uzyskane w wyniku wykonywania obowiązków sprawozdawczych określonych w art. 5 dyrektywy 2014/40/UE. Powinien on, przestrzegając odpowiednich terminów, przedstawiać państwom członkowskim i Komisji swoją opinię co do tego, czy badany wyrób ma aromat charakterystyczny w rozumieniu art. 7 ust. 1 dyrektywy 2014/40/UE.
- (6) Ponieważ metody i techniki naukowe pozwalające stwierdzić istnienie aromatu charakterystycznego mogą zmieniać się z czasem i w miarę zdobywanego doświadczenia, Komisja powinna monitorować postęp w tej dziedzinie, aby ocenić czy metody stosowane przy dokonaniu takich ustaleń należy zrewidować.

⁽¹⁾ Dz.U. L 127 z 29.4.2014, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/779 z dnia 18 maja 2016 r. ustanawiające jednolite zasady dotyczące procedur ustalania, czy dany wyrób tytoniowy ma aromat charakterystyczny (zob. s. 48 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (7) Panel i procedura, za pomocą której ocenia on istnienie aromatu charakterystycznego, powinny być chronione przed zewnętrznymi wpływami podmiotów lub stowarzyszeń zainteresowanych wynikami tej oceny. Informacje poufne muszą być chronione przed nieumyślnym i umyślnym ujawnieniem. Członkowie panelu i grupy technicznej, którzy nie mogą już wykonywać swoich obowiązków lub przestali spełniać wymogi niniejszej decyzji, powinni być zastępowani.
- (8) Prace panelu powinny opierać się na wysokim poziomie wiedzy specjalistycznej, niezależności i przejrzystości. Powinny być organizowane i prowadzone zgodnie z najlepszymi praktykami i wysokimi standardami naukowymi.
- (9) Panel powinien skutecznie przyczyniać się do sprawniejszego funkcjonowania rynku wewnętrznego przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia publicznego, zwłaszcza dzięki wspieraniu państw członkowskich i Komisji w ocenie wyrobów tytoniowych, które potencjalnie mają aromat charakterystyczny. Jego działania są niezbędne do zapewnienia skutecznego i jednolitego wdrożenia dyrektywy 2014/40/UE, a opinie przedstawione przez członków panelu są niezbędne do osiągnięcia odpowiednich celów politycznych Unii. Należy zatem zapewnić panelowi odpowiednie wsparcie finansowe, obejmujące, oprócz zwrotu poniesionych kosztów, dodatki specjalne dla członków.
- (10) Dane osobowe powinny być gromadzone, przetwarzane i publikowane zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu określonego w art. 25 dyrektywy 2014/40/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejszą decyzją określa się procedury dotyczące ustanowienia i działania niezależnego panelu doradczego („panel”) wspierającego państwa członkowskie i Komisję przy ustalaniu, czy dany wyrób tytoniowy ma aromat charakterystyczny.

Artykuł 2

Definicja

Do celów niniejszej decyzji „badany wyrób” oznacza wyrób przekazany panelowi przez państwo członkowskie lub Komisję w celu uzyskania opinii, czy wyrób ten ma aromat charakterystyczny w rozumieniu art. 7 ust. 1 dyrektywy 2014/40/UE.

Artykuł 3

Zadania

Panel przedstawia opinie co do tego, czy badane wyroby mają aromat charakterystyczny w rozumieniu art. 7 ust. 1 dyrektywy 2014/40/UE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

ROZDZIAŁ II

POWOŁANIE NIEZALEŻNEGO PANELU DORADCZEGO

Artykuł 4

Mianowanie członków

1. Panel składa się z sześciu członków.
2. Dyrektor Generalny ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności działający w imieniu Komisji („Dyrektor Generalny”) powołuje członków panelu z listy odpowiednich kandydatów utworzonej w wyniku publikacji zaproszenia do składania kandydatur na stronie internetowej Komisji oraz w rejestrze grup ekspertów Komisji i innych podobnych zespołów („rejestr grup ekspertów”). Członkowie są wybierani na podstawie swojej wiedzy i doświadczenia w zakresie analizy sensorycznej, statystycznej i chemicznej, z należytym uwzględnieniem konieczności zapewnienia niezależności i braku konfliktu interesów.
3. Osoby figurujące na liście odpowiednich kandydatów, które nie zostały mianowane na członków panelu, są umieszczane na liście rezerwowej odpowiednich kandydatów i mogą zastępować członków, których członkostwo w panelu ustanie zgodnie z przepisami art. 5 ust. 3. Dyrektor Generalny zwraca się do kandydatów o zgodę na umieszczenie ich nazwiska na liście rezerwowej.
4. Lista członków panelu jest publikowana w rejestrze grup ekspertów oraz udostępniana na odpowiedniej stronie internetowej Komisji.

Artykuł 5

Kadencja

1. Członkowie panelu są mianowani na pięcioletnią kadencję.
2. Jeżeli pod koniec kadencji odnowienie lub wymiana składu panelu nie zostaną potwierdzone, dotychczasowi członkowie nadal pełnią swoje funkcje.
3. Dana osoba przestaje być członkiem panelu, jeżeli:
 - a) umrze lub stanie się niepełnosprawna w stopniu uniemożliwiającym jej wykonywanie jej funkcji na mocy niniejszej decyzji;
 - b) złoży rezygnację;
 - c) Dyrektor Generalny zawiesi członkostwo tej osoby na mocy ust. 5, w którym to przypadku osoba ta przestaje być członkiem na okres zawieszenia; lub
 - d) Dyrektor Generalny zdecyduje o ustaniu członkostwa tej osoby na mocy ust. 5.
4. Członek pragnący zrezygnować powiadamia o tym Dyrektora Generalnego pocztą elektroniczną lub listem poleconym z zachowaniem sześciomiesięcznego okresu wypowiedzenia. Jeżeli jest on w stanie wykonywać swoje zadania, a procedura wymiany członków jest w toku, może on, na wniosek Dyrektora Generalnego, pozostać na swoim stanowisku do czasu potwierdzenia zastępstwa.
5. Dyrektor Generalny może tymczasowo zawiesić lub definitywnie pozbawić członkostwa daną osobę, jeżeli zostało stwierdzone lub istnieją uzasadnione podstawy, by uznać, że:
 - a) członek przestał spełniać warunki określone w niniejszej decyzji i w art. 339 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub swoim działaniem narusza te warunki;
 - b) członek przestał spełniać jeden lub więcej zasadniczych warunków określonych w zaproszeniu do składania kandydatur lub nie przestrzega zasad niezależności, bezstronności i poufności, o których mowa w art. 16, lub postępowanie lub stanowisko członka jest niezgodne z deklaracją złożoną zgodnie z przepisami art. 16, 17 i 18;

- c) członek jest niezdolny do wykonywania swoich obowiązków na podstawie niniejszej decyzji;
 - d) inne istotne czynniki budzą wątpliwości co do właściwego funkcjonowania panelu.
6. W przypadku gdy członkostwo ustało zgodnie z ust. 3, Dyrektor Generalny mianuje zastępcę na pozostałą część kadencji lub na okres czasowego zawieszenia. Po wyczerpaniu listy rezerwowej Komisja ogłasza nowe zaproszenie do składania kandydatur.

ROZDZIAŁ III

DZIAŁANIE PANELU

Artykuł 6

Wybór przewodniczącego i wiceprzewodniczącego

1. Na początku każdej kadencji panel wybiera przewodniczącego i wiceprzewodniczącego spośród swoich członków. Wybór zostaje dokonany zwykłą większością głosów wszystkich członków. W przypadku równego podziału głosów Dyrektor Generalny wybiera przewodniczącego spośród członków, którzy otrzymali najwięcej głosów, na podstawie oceny ich kwalifikacji i doświadczenia.
2. Kadencja przewodniczącego i wiceprzewodniczącego pokrywa się z kadencją Komisji i jest odnawialna. Zastępcy przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego są wyznaczani zawsze na okres pozostający do końca kadencji panelu.

Artykuł 7

Zasady głosowania

1. W przypadku głosowania w sprawach innych niż wymienione w art. 6 i art. 8 ust. 3 lit. a) panel może podejmować decyzje jedynie wtedy, gdy w głosowaniu bierze udział co najmniej czterech członków, z których jeden musi być przewodniczącym lub wiceprzewodniczącym. Decyzje podejmowane są zwykłą większością głosów.
2. W przypadku równego podziału głosów przewodniczący ma głos rozstrzygający.
3. Osób, których członkostwo ustało lub zostało czasowo zawieszono na podstawie art. 5 ust. 5, nie uwzględnia się przy obliczaniu większości głosów, o której mowa w ust. 1.

Artykuł 8

Regulamin

1. Panel przyjmuje oraz w razie potrzeby aktualizuje swój regulamin na wniosek i za zgodą Dyrektora Generalnego.
2. Regulamin służy temu, aby panel wykonywał swoje zadania zgodnie z zasadami doskonałości naukowej, niezależności i przejrzystości.
3. Regulamin określa w szczególności:
 - a) procedurę wyboru przewodniczącego i wiceprzewodniczącego panelu zgodnie z art. 6;
 - b) stosowanie zasad określonych w rozdziale IV;
 - c) procedury przyjmowania opinii;
 - d) stosunki ze stronami trzecimi, w tym organizacjami naukowymi;
 - e) inne szczegółowe zasady funkcjonowania panelu.

*Artykuł 9***Metodyka**

1. Panel określa i, w stosownych przypadkach, aktualizuje metodykę oceny technicznej badanych wyrobów. Metodyka oceny sensorycznej opiera się na porównaniu właściwości zapachowych badanego wyrobu z właściwościami produktów referencyjnych. Przy opracowywaniu metodyki panel, w stosownych przypadkach, uwzględnia opinie grupy technicznej, o której mowa w art. 12.
2. Projekt metodyki oraz wszelkie kolejne projekty aktualizacji, kierowane są do Dyrektora Generalnego do zatwierdzenia i mają zastosowanie dopiero po takim zatwierdzeniu.

*Artykuł 10***Opinia o badanym wyrobie**

1. Gdy panel zostaje poproszony o wydanie opinii na temat badanego wyrobu, przewodniczący panelu powiadamia o tym wszystkich członków. Może on wyznaczyć spośród członków sprawozdawcę, który będzie koordynował badanie danego wyrobu. Przewodniczący przedkłada sprawozdanie końcowe Komisji i, w stosownych przypadkach, państwu członkowskiemu, które wnioskowało o opinię.
2. Jeżeli panel uzna to za konieczne do wydania opinii, prosi o wkład ze strony grupy technicznej utworzonej zgodnie z art. 12. W swojej opinii panel uwzględnia informacje i dane uzyskane od grupy technicznej. Może on również wziąć pod uwagę wszelkie inne dostępne informacje, które uzna za wiarygodne i istotne, w tym informacje wynikające z obowiązków sprawozdawczych na podstawie art. 5 dyrektywy 2014/40/UE.
3. W odniesieniu do danych i informacji przekazywanych przez grupę techniczną panel musi w szczególności:
 - a) sprawdzić, czy grupa techniczna przestrzega stosownych zasad i standardów naukowych;
 - b) ocenić dane i informacje, w szczególności w celu określenia, czy są wystarczające do podjęcia decyzji, czy też konieczne są dodatkowe dane i informacje;
 - c) poprosić grupę techniczną o wszelkie wyjaśnienia, jakie mogą być konieczne w celu podjęcia rozstrzygającej decyzji.
4. Jeżeli panel uzna, że dane lub informacje są niewystarczające, lub ma wątpliwości, czy przestrzegano stosownych przepisów i standardów, konsultuje się z Komisją i, w stosownych przypadkach, państwem członkowskim, które wystąpiło z wnioskiem w sprawie wyrobu. Panel, jeżeli uzna to za konieczne, może zwrócić się do grupy technicznej o powtórzenie pewnych badań z uwzględnieniem uwag panelu.
5. W przypadku gdy panel stwierdzi, że przestrzegano stosownych przepisów i standardów, w tym, w stosownych przypadkach, procedury ustanowionej w ust. 4, a dane i informacje są wystarczające do podjęcia decyzji, panel przystępuje do wydania opinii zgodnie z ust. 2.
6. Panel przedstawia swoją opinię Komisji i wszystkim zainteresowanym państwom członkowskim w ciągu trzech miesięcy od daty otrzymania wniosku lub w terminie uzgodnionym z Komisją lub wnioskującym państwem członkowskim.

*Artykuł 11***Konsultacje w innych sprawach**

1. Komisja może zasięgać opinii panelu w innych kwestiach związanych z określeniem aromatu charakterystycznego zgodnie z art. 7 dyrektywy 2014/40/UE. W takich przypadkach Komisja, w porozumieniu z przewodniczącym, podejmuje decyzję, czy należy zwołać posiedzenie, czy zastosować procedurę pisemną.

2. Przewodniczący może spośród członków panelu wyznaczyć sprawozdawcę na potrzeby koordynacji tego zadania i przedkłada Komisji sprawozdanie końcowe.
3. Podczas swoich obrad panel bierze pod uwagę, w stosownych przypadkach, dane i informacje dostarczone przez grupę techniczną i inne istotne informacje, którymi dysponuje.

Artykuł 12

Grupa techniczna ds. oceny sensorycznej i chemicznej

1. Powołuje się grupę techniczną ds. oceny sensorycznej i chemicznej („grupa techniczna”) do celów przekazania panelowi oceny sensorycznej oraz, w stosownych przypadkach, poinformowania go o właściwościach chemicznych badanego wyrobu w ramach procedury ustanowionej w art. 10. Grupa techniczna składa się z:
 - a) dwóch wykwalifikowanych osób wybranych na podstawie ich wiedzy, umiejętności i doświadczenia w zakresie analizy sensorycznej, które odpowiadają za rekrutację, szkolenie i nadzorowanie osób prowadzących ocenę sensoryczną;
 - b) osób prowadzących ocenę sensoryczną zatrudnionych na podstawie ich wyczulonego zmysłu węchu oraz zdolności do rozpoznawania, analizowania i interpretowania zapachów, które to osoby osiągnęły pełnoletniość zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi; oraz
 - c) dwóch osób wybranych na podstawie ich wiedzy i umiejętności w zakresie analizy chemicznej i laboratoryjnej, które odpowiadają za analizę chemiczną badanych wyrobów.
2. W celu wyboru wykonawcy odpowiadającego za utworzenie grupy technicznej uruchamia się procedurę udzielenia zamówienia publicznego. Wykonawca musi dysponować minimalną wiedzą techniczną i wyposażeniem określonym w zaproszeniu do składania ofert oraz zaproponować osoby, o których mowa w ust. 1 lit. a) i c).

W zaproszeniu do składania ofert oraz związanej z nim dokumentacji umownej należy określić, że grupa techniczna ma obowiązek działać w sposób niezależny i chronić poufne informacje handlowe oraz dane osobowe. Muszą one ponadto zawierać wymóg, zgodnie z którym każdy członek grupy, przed podjęciem jakichkolwiek prac w ramach grupy technicznej, składa należycie wypełnioną deklarację o braku konfliktu interesów. Ponadto zaproszenie do składania ofert oraz związana z nim dokumentacja umowna zawierają przynajmniej następujące elementy:

- a) opis głównych funkcji grupy technicznej;
 - b) specyfikacje dotyczące tworzenia grupy technicznej, zarządzania ją i jej funkcjonowania, w tym specyfikacje techniczne dotyczące wykonywania jej zadań;
 - c) specyfikacje dotyczące technicznej wiedzy specjalistycznej i sprzętu, który musi zostać udostępniony wykonawcy;
 - d) specyfikacje dotyczące naboru osób dokonujących oceny sensorycznej. Specyfikacje takie zawierają wymóg, by osoby te mogły zostać zatrudnione wyłącznie spośród zaproponowanych kandydatów zatwierdzonych przez Komisję.
3. Analiza sensoryczna przeprowadzana przez grupę techniczną jest oparta na metodyce określonej na podstawie art. 9.
 4. Analiza sensoryczna w stosownych przypadkach musi być uzupełniona analizą chemicznego składu wyrobu przeprowadzoną za pomocą badań chemicznych. Ocenę tę przeprowadza się w sposób zapewniający rzetelne, spójne i odtwarzalne wyniki. Proces i wyniki oceny chemicznej należy udokumentować.
 5. Grupa techniczna przekazuje panelowi wyniki badania wyrobów w terminie ustalonym przez panel.
 6. Prace grupy technicznej podlegają ograniczeniom rocznego budżetu przydzielonego jej przez Komisję.

*Artykuł 13***Sekretariat**

1. Komisja zapewnia obsługę sekretariatu na potrzeby panelu i wszystkich pozostałych działań związanych ze stosowaniem niniejszej decyzji.
2. Sekretariat jest odpowiedzialny za wsparcie administracyjne zapewniające skuteczne funkcjonowanie panelu oraz monitorowanie zgodności jego prac z regulaminem.

*Artykuł 14***Dodatek specjalny**

1. Członkowie panelu są uprawnieni do dodatku specjalnego stanowiącego wynagrodzenie za prace przygotowawcze i uczestnictwo, osobiście lub na odległość za pomocą urządzeń elektronicznych, w posiedzeniach panelu i innych działaniach związanych ze stosowaniem niniejszej decyzji i organizowanych przez Komisję, oraz za pełnienie funkcji sprawozdawcy w odniesieniu do danego zagadnienia.
2. Dodatek specjalny stanowi kwota w wysokości maksymalnie 450 EUR jako dzienny koszt jednostkowy za każdy pełny dzień pracy. Obliczoną łączną wysokość dodatku zaokrągla się w górę do kwoty odpowiadającej połowie następnego dnia roboczego.
3. Komisja zwraca koszty podróży i, w stosownych przypadkach, koszty utrzymania ponoszone przez członków panelu i ekspertów zewnętrznych w związku z działalnością panelu zgodnie z przepisami wewnętrznymi Komisji.
4. Wszystkie dodatki i zwroty kosztów są objęte rocznym budżetem przydzielonym panelowi przez Komisję.

ROZDZIAŁ IV

NIEZALEŻNOŚĆ, POUFNOŚĆ I PRZEJRZYŚĆ*Artykuł 15***Komunikacja**

1. Przewodniczący panelu pełni funkcję osoby odpowiedzialnej za kontakty z państwami członkowskimi i Komisją.
2. Przewodniczący niezwłocznie informuje Komisję o wszelkich okolicznościach, które mogłyby zagrozić funkcjonowaniu panelu.

*Artykuł 16***Niezależność**

1. Członkowie grupy są powoływani jako osoby prywatne. Nie mogą oni przekazywać swoich obowiązków innym osobom. Przy wykonywaniu swoich zadań muszą przestrzegać zasad niezależności, bezstronności i poufności oraz działać w interesie publicznym.
2. Eksperti wnioskujący o mianowanie na członków panelu są zobowiązani do złożenia deklaracji, w której określają wszelkie interesy, które mogłyby zagrozić lub być zasadnie postrzegane jako zagrażające ich niezależności, w tym wszelkie istotne okoliczności dotyczące członków ich bliskich rodzin lub partnerów. Przedłożenie należycie wypełnionej deklaracji o braku konfliktu interesów jest konieczne, aby ekspert mógł zostać mianowany na członka panelu. Jeżeli Komisja uzna, że nie istnieje konflikt interesów, wnioskodawca może zostać mianowany, pod warunkiem że posiada wymaganą wiedzę specjalistyczną.

3. Członkowie panelu niezwłocznie informują Komisję w przypadku jakichkolwiek zmian w informacjach podanych w deklaracji – muszą wówczas niezwłocznie złożyć nową deklarację, w której wskażą te istotne zmiany.
4. Na każdym posiedzeniu członkowie panelu deklarują wszelkie szczególne interesy, które mogą zagrozić lub być zasadnie postrzegane jako zagrażające ich niezależności w odniesieniu do któregośkolwiek z punktów porządku obrad. W takich przypadkach przewodniczący może zażądać od danego członka rezygnacji z uczestnictwa w posiedzeniu lub części posiedzenia. Przewodniczący powiadamia Komisję o takiej deklaracji i podjętym działaniu.
5. Członkowie powstrzymują się od wszelkich bezpośrednich lub pośrednich kontaktów z przemysłem tytoniowym lub jego przedstawicielami.

Artykuł 17

Poufność i ochrona danych osobowych

1. Członkowie panelu nie ujawniają informacji, w tym szczególnie chronionych informacji handlowych ani danych osobowych uzyskanych w wyniku pracy panelu lub innych działań związanych ze stosowaniem niniejszej decyzji, nawet po ustaniu ich członkostwa. Zobowiązują się do tego, podpisując deklarację poufności.
2. Członkowie panelu muszą spełniać ustanowione przez Komisję przepisy bezpieczeństwa dotyczące ochrony informacji niejawnych oraz szczególnie chronionych informacji jawnych UE, określone w decyzjach Komisji (UE, Euratom) 2015/443 ⁽¹⁾ oraz (UE, Euratom) 2015/444 ⁽²⁾. W przypadku naruszenia przez nich powyższych obowiązków Komisja może zastosować wszelkie właściwe środki.

Artykuł 18

Zaangażowanie

Członkowie panelu zobowiązują się do aktywnego uczestnictwa w pracach panelu. Zobowiązują się do tego, podpisując deklarację zaangażowania.

Artykuł 19

Przejrzystość

1. Działalność panelu jest prowadzona z zapewnieniem wysokiego stopnia przejrzystości. Komisja publikuje wszelkie istotne dokumenty na specjalnej stronie internetowej i podaje link do tej strony internetowej w rejestrze grup ekspertów. W szczególności, bez zbędnej zwłoki, podaje do wiadomości publicznej:

- a) nazwiska członków;
- b) składane przez członków deklaracje o braku konfliktu interesów, deklaracje poufności i deklaracje zaangażowania;
- c) regulamin panelu;
- d) opinie przyjęte przez panel zgodnie z art. 10;
- e) porządki dzienne i protokoły posiedzeń panelu;
- f) metodykę opracowaną zgodnie z art. 9.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/443 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie bezpieczeństwa w Komisji (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 41).

⁽²⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/444 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 53).

2. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 1 publikacja nie jest wymagana, jeżeli ujawnienie dokumentu naruszyłoby ochronę interesu publicznego lub prywatnego określonego w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 20

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 maja 2016 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/787**z dnia 18 maja 2016 r.****ustanawiająca wykaz priorytetowy podlegających zwiększonym obowiązkom sprawozdawczym dodatków zawartych w papierosach i tytoniu do samodzielnego skręcania papierosów***(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 2923)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylającą dyrektywę 2001/37/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 6 ust. 1 dyrektywy 2014/40/UE stanowi, że Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające i aktualizujące wykaz priorytetowy dodatków zawartych w papierosach i tytoniu do samodzielnego skręcania papierosów. Ten sam artykuł ustanawia również zwiększony obowiązek sprawozdawczy w odniesieniu do dodatków wymienionych w tym wykazie. Państwa członkowskie muszą wymagać od producentów i importerów papierosów i tytoniu do samodzielnego skręcania papierosów przeprowadzania kompleksowych badań dotyczących zawartych w tych produktach dodatków, które zostały ujęte w wykazie priorytetowym.
- (2) Wykaz priorytetowy należy ustalać na podstawie dostępnych danych wskazujących, że dodatek może przyczynić się do toksyczności, zwiększać właściwości uzależniające oraz właściwości rakotwórcze, mutagenne lub szkodliwy wpływ na rozrodczość („właściwości CMR”) papierosów i tytoniu do samodzielnego skręcania papierosów, powodować powstanie aromatu charakterystycznego lub ułatwiać inhalację lub absorpcję nikotyny.
- (3) Dodatki ujęte w wykazie powinny należeć do najczęściej używanych dodatków w papierosach i tytoniu do samodzielnego skręcania papierosów, zgłaszanych zgodnie z art. 5 dyrektywy 2014/40/UE. Ponieważ obowiązki sprawozdawcze, o których mowa w art. 5, wejdą w życie dopiero z chwilą rozpoczęcia stosowania dyrektywy 2014/40/UE, należy ustanowić pierwszy wykaz substancji na podstawie informacji otrzymanych od państw członkowskich na mocy dyrektywy 2001/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾.
- (4) Przy określaniu priorytetowych dodatków, które mają zostać ujęte w wykazie, uwzględniono również opinię naukową wydaną przez Komitet Naukowy ds. Pojawiających się i Nowo Rozpoznanych Zagrożeń dla Zdrowia (SCENIHR)⁽³⁾.
- (5) Dodatki mogą występować w różnych formach. W celu ułatwienia ich identyfikacji przy każdym dodatku w wykazie należy określić jego wzór chemiczny (w stosownych przypadkach) oraz numery CAS różnych form, w jakich dodatki występują w wyrobach tytoniowych.
- (6) Wypełniając swój obowiązek dopilnowania, by producenci i importerzy papierosów i tytoniu do samodzielnego skręcania papierosów przedstawiali wyniki kompleksowych badań dotyczących dodatków ujętych w wykazie, państwa członkowskie muszą mieć możliwość wprowadzenia wymogu, aby badania te były przedstawiane w jednolitym formacie i według ujednoliconych metod. Skoordynowane podejście do opracowywania i prezentacji tych badań ułatwia analizę danych i zapewnia porównywalność. Aby państwa członkowskie miały wystarczająco dużo czasu na opracowanie protokołów badań bez ograniczania czasu przyznanego producentom i importerom na przeprowadzenie badań, niniejsza decyzja powinna mieć zastosowanie dopiero od dnia

⁽¹⁾ Dz.U. L 127 z 29.4.2014, s. 1.⁽²⁾ Dyrektywa 2001/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 czerwca 2001 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 194 z 18.7.2001, s. 26).⁽³⁾ SCENIHR: Additives used in tobacco products (Dodatki stosowane w wyrobach tytoniowych), 25 stycznia 2016 r. http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/emerging/opinions/index_en.htm

1 stycznia 2017 r. W związku z tym, zgodnie z art. 6 ust. 4 dyrektywy 2014/40/UE, producenci i importerzy powinni być zobowiązani do składania rozszerzonych sprawozdań w odniesieniu do pierwszego zestawu określonych dodatków do dnia 1 lipca 2018 r.

- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu, o którym mowa w art. 25 dyrektywy 2014/40/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Wykaz priorytetowy dodatków, o którym mowa w art. 6 dyrektywy 2014/40/UE, znajduje się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Stosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2017 r.

Artykuł 3

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 maja 2016 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Wykaz priorytetowy podlegających zwiększonym obowiązkom sprawozdawczym dodatków stosowanych w papierosach i tytoniu do samodzielnego skręcania papierosów

Dodatek	Wzór chemiczny (w stosownych przypadkach)	Numer(-y) CAS odnoszące się do substancji (lista niewyczerpująca)
Szarańczyn strąkowy		9000-40-2, 84961-45-5
Kakao		84649-99-0, 84649-99-3, 95009-22-6, 8002-31-1
Diacetyl	$C_4H_6O_2$	431-03-8
Kozieradka pospolita		68990-15-8, 977018-53-3, 84625-40-1
Figa		90028-74-3
Geraniol	$C_{10}H_{18}O$	106-24-1, 8000-46-2
Glicerol	$C_3H_8O_3$	56-81-5
Gwajakol	$C_6H_4(OH)(OCH_3)$	90-05-1
Guma guar		9000-30-0
Lukrecja		68916-91-6
Maltol	$C_6H_6O_3$	118-71-8
Mentol	$C_{10}H_{20}O$	2216-51-5, 15356-60-2, 89-78-1, 1490-04-6, 8006-90-4, 68606-97-3, 84696-51-5, 8008-79-5
Glikol propylenowy	$C_3H_8O_2$	57-55-6
Sorbitol	$C_6H_{14}O_6$	50-70-4
Ditlenek tytanu	TiO_2	13463-67-7, 1317-70-0

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)



Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL